

وزارت معادن و فلزات

سازمان صنایع و معادن استان اردبیل

گزارش اکتشافات

پتانسیل‌های معدنی در منطقه خلخال

پروژه شماره Gg-17-Khalkhal

مهندسين مشاور پيچاب کاوش

1379-1380

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

فصل اول: کلیات

- 1-1 مقدمه

- 1-2 موقعیت جغرافیایی ناحیه معدنی جنوب غرب اردبیل

- 1-3 موقعیت زمین‌شناسی ناحیه

- 1-4 روش بررسی و پی‌جوبی در حوضه زمین‌شناسی جنوب غرب اردبیل

- 1-5 مورفولوژی و آب و هوای ناحیه

- 1-6 تاریخچه مطالعات منطقه

- 1-7 تشرک و قدردانی

فصل دوم: زمین‌شناسی عمومی

- 2-1 مقدمه

- 2-2 سنگهای دگرگونه نی‌باغی - کوه چهل ن ور

- 2-3 پروتزوژئیک

- 2-3-1 سازند سلطانیه

- 2-4 پالتوژئیک

- 2-4-1 سازند زاگون و لالون

- 2-4-2 سازند میلا و واحد کوراتزیت فوقارانی

- 2-4-3 پرمین

- 2-4-5 کرتاسه بالایی

- 2-6 ترسیر

۱-۶-۲- اوسن

۲-۶-۲- توده‌های نفوذی الیگو سن

۳-۶-۲- گبدهای ریولیتی پالئوزن فوقاری

۴-۶-۲- رسوبات نئوزن

۷- ۲- زمین‌شناسی ساختمانی و تکتونیک

فصل سوم: زمین‌شناسی محلی و توصیف پیماش‌های زمین‌شناسی

۱-۳- مقدمه

۲-۳- تراورس شماره ۱

۳-۳- تراورس شماره ۲

۱-۳-۳- پامیس، توف برشی و توف‌های اسیدی زئولیتی

۲-۳-۳- تراکیت- داسیت

۳-۳-۳- آندزیت، تراکی آندزیت، توف شیشه‌ای و پرلیت

۴-۳-۳- گبدهای ریولیتی ناحیه گرده گدیک

۵-۳-۳- سایر گبدهای ریولیتی

۶-۳-۳- مارن، ماسه‌سنگ، کنگلومرا

۷-۳-۳- گدازه‌های آندزیتی و توف‌های شیشه‌ای

۸-۳-۳- گدازه‌های بازالتی الیوین دار

۹-۳-۳- آندزیت و آندزی بازالت

۴-۳- تراورس شماره ۳ (روستای کمح) و سن گدازه‌های ریولیتی - تراکیت آلکالن

۵-۳- تراورس شماره ۴

۶-۳- تراورس شماره ۵

6-3-7- تراورس شماره 6

7-3-8- تراورس شماره 7

9-3-11- تراورس های شماره 10 و 11

10-3-10- تراورس غرب روستای قره‌شیران

11-3-47- مسیر شماره 47

12-3-48- نقطه بررسی شماره 48

13-3-49- نقطه بررسی 49 (جنوب روستای شیخ سرجین)

14-3-50- نقطه بررسی 50 (ساری قیه- امام‌چای)

15-3-51- نقطه بررسی 51 (شمال سوغانلو- مجید‌آباد)

16-3-52- مسیر بررسی 52 (ییلاق آق بلاح به طرف منفوتای)

17-3-53- نقطه بررسی 53 (اورتاکند)

فصل چهارم: زمین‌شناسی اقتصادی

1-4- پیشگفتار- پرلیت

1-1-4- منشاء شیشه‌های ولکانیکی

2-1-4- خواص فیزیکی شیشه‌های ولکانیکی

3-1-4- خصوصیات سنگ‌شناسی و خواص شیمیایی پرلیت

3-1-4-1- خصوصیات سنگ‌شناسی

2-3-1-4- خواص شیمیایی پرلیت و خصوصیات آب موجود در آن

4-1-4- تخمین ذخایر پرلیت دنیا و تولید پرلیت خام

5-1-4- اندیس پرلیتی شرق هفت‌چشمه و عرصه دوگاه

1-5-4- راه دسترسی

4-1-5-2- زمین‌شناسی پرلیت عرصه دوگاه و هفت‌چشمه

4-1-5-3- پامیس و توف‌های لتیک

4-1-5-4- گدازه‌های ربوداستی- تراکی داسیتی

4-1-5-5- مطالعات شیمیایی

4-1-5-6- گسترش

4-1-6- اندیس پرلیتی چال داغ

4-1-6-1- راه دسترسی

4-1-6-2- زمین‌شناسی

4-1-6-3- مطالعات شیمیایی و سنگ‌شناسی

4-1-6-4- میزان گسترش پرلیت چال داغ

4-1-6-5- ارزش اقتصادی پرلیت چال داغ

4-1-7- اندیس خانه شیر

4-1-7-1- راه دسترسی

4-1-7-2- زمین‌شناسی اندیس پرلیتی خانه شیر

4-1-7-3- مطالعات سنگ‌شناسی

4-1-7-4- مطالعات شیمیایی

4-1-8- کانسار پرلیتی کری بزرگ

4-1-8-1- راه دسترسی

4-1-8-2- زمین‌شناسی کانسار پرلیتی کری بزرگ

4-1-8-3- مطالعات شیمیایی

4-1-8-4- گسترش

4-2- زئولیت

4-1- اندیس زئولیت محمدآباد

4-1-1- راه دسترسی

4-1-2- زمین‌شناسی اندیس محمدآباد

4-1-3- مطالعات آزمایشات شیمیایی و سنگ‌شناسی

4-1-4- میزان گسترش

4-1-5- بررسی اقتصادی

4-2- هفت چشمۀ II

4-1- راه دسترسی

4-2- هفت چشمۀ II

4-3- آزمایشات شیمیایی و مطالعات پتروگرافی

4-4- میزان گسترش

4-5- بررسی اقتصادی

4-3- هفت چشمۀ II

4-3- مواد پوزولانی - پامیس

4-3-1- سنگهایی که در غرب هروآباد بعنوان پوزولان یا مواد پوزولانی مطرح است

4-3-2- مطالعات شیمیایی و XRD پراش با اشعه X

4-3-3- گسترش و میزان ذخیره زمین‌شناسی موارد پوزولانی در غرب هروآباد

4-4- خاک‌های صنعتی

4-4-1- خاک صنعتی جنوب غرب روستای خانه شیر

4-4-2- زمین‌شناسی

4-5- سنگ‌های ساختمانی

فصل پنجم: نتیجه‌گیری و پیشنهاد

5-1- محدوده شماره I، II: خانه شیر

5-2- محدوده شماره III: کری بزرگ

5-3- محدوده شماره IV: روستای تره تیزک

5-4- محدوده شماره V: چال داغ، آیلی داغی (اندیس پرلیت)

5-5- محدوده شماره VI: آیلی داغ، چال داغ (زئولیت)

پیوست‌ها

1- نتایج آنالیزهای شیمیایی

2- نتایج مطالعات پتروگرافی

فهرست شکل‌ها

صفحه

عنوان

شکل شماره 2-1- برش زمین‌شناسی گردنۀ بالخلی در شمال غرب منطقه....

شکل شماره 2-2- برش عرضی از ناحیه فندق لو-آق بلاغ کوهستان بزقوش

شکل شماره 2-3- مقطع زمین‌شناسی گردنۀ بالخلی چای

شکل شماره 2-4- برش عرضی از رسوبات میوسن و گدازه‌های...

شکل شماره 2-5- برش عرضی از دم ریولیتی در شرق- شمال شرق استور

شکل شماره 2-6- برش عرضی دیگر از رخساره توف ولکانیکی ائوسن

شکل شماره 3-1- مقطع عرضی از بخش جنوبی ناحیه و کروکی تراورس شماره 1

شکل شماره 3-2- کروکی تراورس شماره 3 در عکس هوایی شماره 2392 مقیاس 1:55000

شکل شماره 3-3- برشی از مجموعه رسوبی ولکانیک جنوب غرب ناحیه اکتشافی

شکل شماره 3-4- کروکی تراورس شماره 4

شکل شماره 3-5- کروکی تراورس T5

شکل شماره 3-6- برش زمین‌شناسی از پامیس و گدازه‌های داسیتی

شکل شماره 3-7- کروکی تراورس 7 با مقیاس 1:55000

شکل شماره 3-8- کروکی تراورس 10 و 11 (زرج آباد- چای داغ- اکبر آباد)

شکل شماره 4-1- موقعیت جغرافیایی و راه‌های دسترسی اندیس‌های ...

شکل شماره 4-2- مقطع زمین‌شناسی از محل کانسار پرلیت عرصه دوگاه (شمال کانسار)

شکل شماره 4-3- مقطع زمین‌شناسی پرلیت شرق هفت چشمه (بطول 110 متر)

شکل شماره 4-4- مسیر پیمایش اندیس پرلیتی چال داغ

شکل شماره 4-5- مقطع زمین‌شناسی روستای سولوکلی تا چای داغ

شکل شماره 4-6- مقطع زمین‌شناسی روستای خانه شیر- دوشانجا ...

شکل شماره 4-7- کروکی راه دسترسی به اندیس پرلیت کری بزرگ

شکل شماره 4-8- مقطع زمین‌شناسی اندیس پرلیت کری بزرگ

شکل شماره 4-9- راه دسترسی به اندیس زئولیت (جنوب غرب منطقه مورد بررسی)

شکل شماره 4-10- کروکی راه دسترسی اندیس‌های پرلیتی هفت چشمه ...

شکل شماره 4-11- واحدهای مختلف بخش بیرون زده تشکیلات پامیسی ...

شکل شماره 4-12- رخمنون مواد پوزولانی در شمال منطقه مورد بررسی ...

شکل شماره 4-13- رخمنون مواد پوزولانی در جنوب منطقه مورد بررسی ...

فهرست جدولها

صفحه

عنوان

جدول شماره 3-1- نتیجه تجزیه شیمیایی دو نمونه از ناحیه باجدار

جدول شماره 3-2- نتیجه تجزیه شیمیایی و مطالعه با پراش اشعه X

جدول شماره 4-1- خصوصیات شیشه های طبیعی

جدول شماره 4-2- خصوصیات فیزیکی و شیمیایی سنگ پرلیت

جدول شماره 4-3- متوسط ترکیب شیمیایی سنگهای پرلیتی در استان های...

جدول شماره 4-4- تخمین تولید پرلیت خام در جهان بر حسب تن

جدول شماره 4-5- ذخایر پرلیت دنیا در سال 1980 (میلیون تن)

جدول شماره 4-6- محل و موقعیت ذخایر پرلیت در کشورهای مختلف دنیا

جدول شماره 4-7- نتیجه آزمایش با اشعه X (XRD) توف های پامیسی و زئولیتی

جدول شماره 4-8- نتیجه آنالیز پامیس و لیتیک توف های پامیسی

جدول شماره 4-9- نتیجه تجزیه شیمیایی پرلیت چال داغ

جدول شماره 4-10- نتایج تجزیه شیمیایی نمونه های پرلیت خانه شیر

جدول شماره 4-11- نتیجه مطالعات XRD نمونه های اندیس پرلیت خانه شیر

جدول شماره 4-12- نتیجه تجزیه شیمیایی خاک صنعتی

جدول شماره 4-13- نتایج آزمایش شیمیایی پرلیت کری بزرگ

جدول شماره 4-14- نتیجه آنالیز XRD بر روی نمونه کانسار هفت چشمہ II

جدول شماره 4-15- مطالعات XRD بر روی نمونه های اندیس هفت چشمہ

جدول شماره 4-16- نتیجه تجزیه شیمیایی کلینوپیتیولیت و موردنیت اندیس هفت چشمہ II

جدول شماره 4-17- نتیجه تجزیه شیمیایی نمونه های پامیسی جنوب غرب استان اردبیل

جدول شماره 4-18- نتیجه تجزیه با پراش اشعه نمونه‌های پامیس

جدول شماره 4-19- نتیجه تجزیه شیمیایی خاک صنعتی جنوب شرقی خانه شیر

فهرست عکس‌ها

صفحه

عنوان

عکس شماره 3-1- بلورهای پیروکسن و پلازیوکلاز در زمینه‌ای از میکرولیت X25

عکس شماره 3-2- بلورهای پیروکسن و پلازیوکلاز در زمینه‌ای از میکرولیت X25

عکس شماره 3-3- مجموعه‌ای از کانی‌های پلازیوکلاز و پیروکسن در زمینه‌ای از ...

عکس شماره 3-4- مجموعه‌ای از کانی‌های پلازیوکلاز و پیروکسن در زمینه‌ای از ...

عکس شماره 4-1- بلورهای پلازیوکلاز و بیوتیت در زمینه شیشه‌ای پرلیتی

عکس شماره 4-2- بلورهای پلازیوکلاز و بیوتیت در زمینه شیشه‌ای پرلیتی

عکس شماره 4-3- بافت شیشه‌ای با شکستگی‌های قوسی و کروی شکل ...

عکس شماره 4-4- بافت شیشه‌ای با شکستگی‌های قوسی و کروی شکل ...

عکس شماره 4-5- قطعات پرلیت در توف

عکس شماره 4-6- قطعات پرلیت در توف

عکس شماره 4-7- بلورهای پلازیوکلاز و کوارتز در زمینه شیشه‌ای که حالت جریانی یافته است

عکس شماره 4-8- بلورهای پلازیوکلاز و کوارتز در زمینه شیشه‌ای که حالت جریانی یافته است

عکس شماره 4-9- برشی از افق پرلیتی در بخش زیرین گدازه‌های داسیتی و ...

عکس شماره 4-10- قطعات درشت از پرلیت به همراه توف‌های پامیسی و یا ...

عکس شماره 4-11- قطعات درشت از پرلیت به همراه توف‌های پامیسی و یا ...

عکس شماره 4-12- در نقطه جنوب روستای خانه شیر ...

عکس شماره 4-13- حفره های ریولیتی با بافت شعاعی (پیرومیرید)

عکس شماره 4-14- حفره های ریولیتی با بافت شعاعی (پیرومیرید)

عکس شماره 4-15- مدول های ریولیتی (پیرومیرید) در زمینه شیشه ای (پرلیت)

عکس شماره 4-16- مدول های ریولیتی (پیرومیرید) در زمینه شیشه ای (پرلیت)

عکس شماره 4-17- ماده مصرفی پرلیت از جنوب تا شمال و از شمال شرق تا ...

عکس شماره 4-18- موقعیت چینه ای توف های پامیسی میوسن و واحد های نئوژن

عکس شماره 4-19- نمونه هایی از بازالت با بزرگنمای X5

عکس شماره 4-20- نمونه های از بازالت با بزرگنمای X5

عکس شماره 4-21- اکثر زئولیت ها که پتانسیل بالارزشی دارند به تیپ های با عکس العمل ...

عکس شماره 4-22- مواد پوزولانی در حقیقت سنگهای آذرینی هستند که ...

عکس شماره 4-23- مواد پوزولانی در حقیقت سنگهای آذرینی هستند که ...

عکس شماره 4-24- مواد پوزولانی در حقیقت سنگهای آذرینی هستند که ...

عکس شماره 4-25- گند ریولیتی در شمال میانه راه خانه شیر به دوشانجا که ...

عکس شماره 4-26- تنها رخنمونی از سنگ آهک دگرگون شده، برنگ سفید و ...

فهرست نقشه ها

صفحه

عنوان

نقشه شماره 1-1- موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه را نشان می دهد

نقشه شماره 1-2- نقشه زون های ساختاری ایران (ج-افتخارنژاد 1359)

نقشه شماره 1-4- نقشه زمین شناسی پرلیت هفت چشمه

نقشه شماره 2-4- نقشه زمین شناسی پرلیت خانه شیر- دوشانجا

نقشه شماره 4-3- نقشه زمین‌شناسی اندیس پرلیتی کری بزرگ

نقشه شماره 4-4- نقشه زمین‌شناسی ناحیه معدنی زئولیت محمدآباد

نقشه شماره 4-5- نقشه زمین‌شناسی ناحیه هفت چشمه I و II

نقشه‌های پیوست

1 - نقشه 1:50000 امام چای

2 - نقشه 1:50000 زرج آباد

3 - نقشه 1:50000 کورائیم

فصل اول: کلیات

پیشگفتار:

از نظر تکنولوژیکی هدف از اکتشاف یافتن و استحصال ذخایر معدنی جدیدی است که قابلیت بهره‌برداری اقتصادی از آنها وجود داشته باشد و منظور اساسی در این راه یافتن حداکثر مقدار ذخایر در حداقل زمان با حداقل هزینه است. این مهم با یک برنامه کامل زمین‌شناسی و اکتشافی شروع می‌شود.

علوم زمین‌شناسی و اکتشاف معدن از هم جداسدنی نبوده و بخصوص در این میان اکتشاف معدن به گونه‌ای که تعریف گردیده مطرح شده باشد. در این صورت تفکیک مباحث این دو از هم ممکن نبوده و بدون شناخت زمین‌شناسی ناحیه عملاً اکتشاف غیرممکن می‌گردد. نحوه شکل‌گیری حوضه‌های رسوی، شناخت رخساره سنگی، ترکیب و زمان تشکیل آنها، نحوه فعالیت‌های ولکانیکی و ماگماتیکی، تکتونیک حاکم بر ناحیه، شرایط فیزیکوشیمیایی محیط و هم‌آبندی مواد با هم در امر اکتشاف حائز اهمیت بوده و امر اکتشاف را سهولت می‌بخشد حتی در بیشتر موارد ترکیب در میزان آلکالی‌ها و سیلیس موجود در ماگمای تشکیل دهنده بر بارور و نازابودن توده حاصل از آن ماگما رهنمود و مراحل اکتشافی را بسیار کوتاه می‌نماید. لذا عدم شناخت بر پدیده‌های زمین‌شناسی ممکن است سبب صرف هزینه‌های خارج از عرف و بکارگیری نیروی انسانی بیش از حد، هم در معدن و هم در صنعت گردد. با توجه به این مهم در مجموعه نگاشته شده که حاصل پی‌جوبی ناحیه‌ای است ابتدا مختصراً بر زمین‌شناسی ناحیه اشاره وزایش کانی و کانسارها در جریان این پدیده‌ها مشخص و شرح داده شده و سپس برای هر محدوده معدنی برنامه اکتشافی مشخص گردیده است. امید است که اجرای ادامه مطالعات در هر کدام از مناطق معرفی شده متمر ثمر بوده و دیدگاهی در کیفیت عمومی کانسارها بدست آید.

فصل اول: کلیات

در اجرای مفاد قرارداد 1789/6/17 مربوط به پروژه اکتشاف پتانسیل‌های معدنی منطقه خلخال، اکیپ کارشناسی این مهندسین مشاور پس از انجام بررسی‌های اولیه دفتری به منطقه مطالعاتی عزیمت و نسبت به انجام بخش اول عملیات صحرایی این پروژه اقدام نموده است.

بخش اول این عملیات شامل جمع‌آوری اطلاعات، اسناد و مدارک بوده است. این اطلاعات شامل تهیه نقشه‌های توپوگرافی با مقیاس 1:50000 با عنوانین کوارئیم، زرج‌آباد و امام چای، تهیه نقشه‌های زمین‌شناسی این ناحیه دربرگیرنده نقشه‌های میانه، بندرانزلی با مقیاس 1:2500000 و تهیه عکس‌های هوایی منطقه با مقیاس تقریبی 1:55000 به تعداد حدود 60 قطعه بوده است.

پس از جمع‌آوری این مدارک و اسناد و بررسی و تلفیق اطلاعات موجود بر روی آنها محل پتانسیل‌های بالقوه معدنی موجود در این ناحیه که عمدتاً شامل کانسارهای غیرفلزی می‌باشد، تاحدودی شناسایی و با توجه به این، برنامه‌ریزی عملیات صحرایی برای تعیین تعداد و کم و کیف پیمایش‌ها صورت گرفته و با در نظر گرفتن محل این پیمایش‌ها عملیات صحرایی انجام گردیده است.

عملیات صحرایی شامل بررسی‌های مقدماتی بوده و طی این بررسی‌ها پی‌جويي و اكتشاف چكشى، تهیه نقشه بصورت کروکی از اندیسه‌های بالقوه و موجود و همچنین نمونه‌گیری انجام پذیرفته است. با توجه به اندیسه‌ها، جایگاه زمین‌شناسی و چینه‌شناسی آنها و نحوه گسترش آنها، تعداد 22 نمونه جهت آنالیز شیمیایی کامل، تعداد 26 نمونه برای پتروگرافی و تعداد 14 نمونه برای آنالیز XRD اخذ و پس از آماده‌سازی مورد تجزیه و بررسی قرار گرفته که نتایج آنالیز شیمیایی و XRD این نمونه‌ها پیوست می‌باشد.

1-2- موقعیت جغرافیایی ناحیه معدنی جنوب غرب اردبیل

ناحیه معدنی غرب هروآباد با مساحتی در حدود 1500 کیلومتر مربع در طول جغرافیایی $47^{\circ}45'$ - $48^{\circ}15'$ شرقی و عرض جغرافیایی $37^{\circ}45'$ - $37^{\circ}30'$ شمالی واقع شده است و سه ورقه نقشه توپوگرافی با عنوانین کوارئیم، زرج‌آباد و امام چای با مشخصات:

k753 5665 IV کوارئیم به شماره

زرجآباد به شماره 5665 III سری k753

امام چای به شماره 5565 I سری k753

را شامل می‌شود.

جاده اصلی تبریز - اردبیل از بخش شمال غرب ناحیه عبور می‌کند. در حالی 13 کیلومتر از این جاده در ناحیه امام چای قرار دارد که از شمال غرب منطقه وارد شده و پس از عبور از روستای زیری و گیلیان از شمال ناحیه خارج و بطرف اردبیل کشیده می‌شود.

جاده اردبیل به کوارئیم با 40 کیلومتر طول از دیگر جاده‌های آسفالتی شمال غرب ناحیه است که از شرق به غرب کشیده شده و جاده‌های خاکی فرعی منشعب از آن کوهستانهای ناحیه را قابل دسترسی و نفوذ می‌نماید. گفتنی است که این قیل جاده‌ها در سهولت پی‌جوبی نقش بسیار مهمی را بازی می‌نمایند زیرا اکثرًا راهها بیلاقی بوده و تا قلل مرتفع کشیده شده‌اند. همانند جاده میانه به هروآباد که از مرکز ناحیه عبور می‌کند به نحوی که پس از عبور از روستای ترک، واقع در شهرستان میانه از غرب وارد ناحیه شده و تا شرق امتداد پیدا می‌کند و روستاهای حاج یوسفعلی، قره‌قیه و اسلام‌آباد را بهم وصل می‌نماید. انشعبات آن همانند جاده اردبیل به کورائیم عمل می‌نماید.

جاده هروآباد به میانه از طریق جنوب ناحیه نیز از دیگر جاده‌هایی است که منطقه را قابل دسترسی می‌نماید. این جاده از شرق، جنوب شرق و بخش جنوب ناحیه روستاهای فیروزآباد-زرج و یله‌قارشو را بهم متصل و حومه کوهستانی آن روستاهای را نیز با شعبات فرعی و خاکی خود قبل دسترس نموده است.

اندیس‌های معدنی یا بغارتی رخمنون‌های پرلیت، زئولیت، پامیس در دو سوی این سه جاده به شرح ذیل استقرار

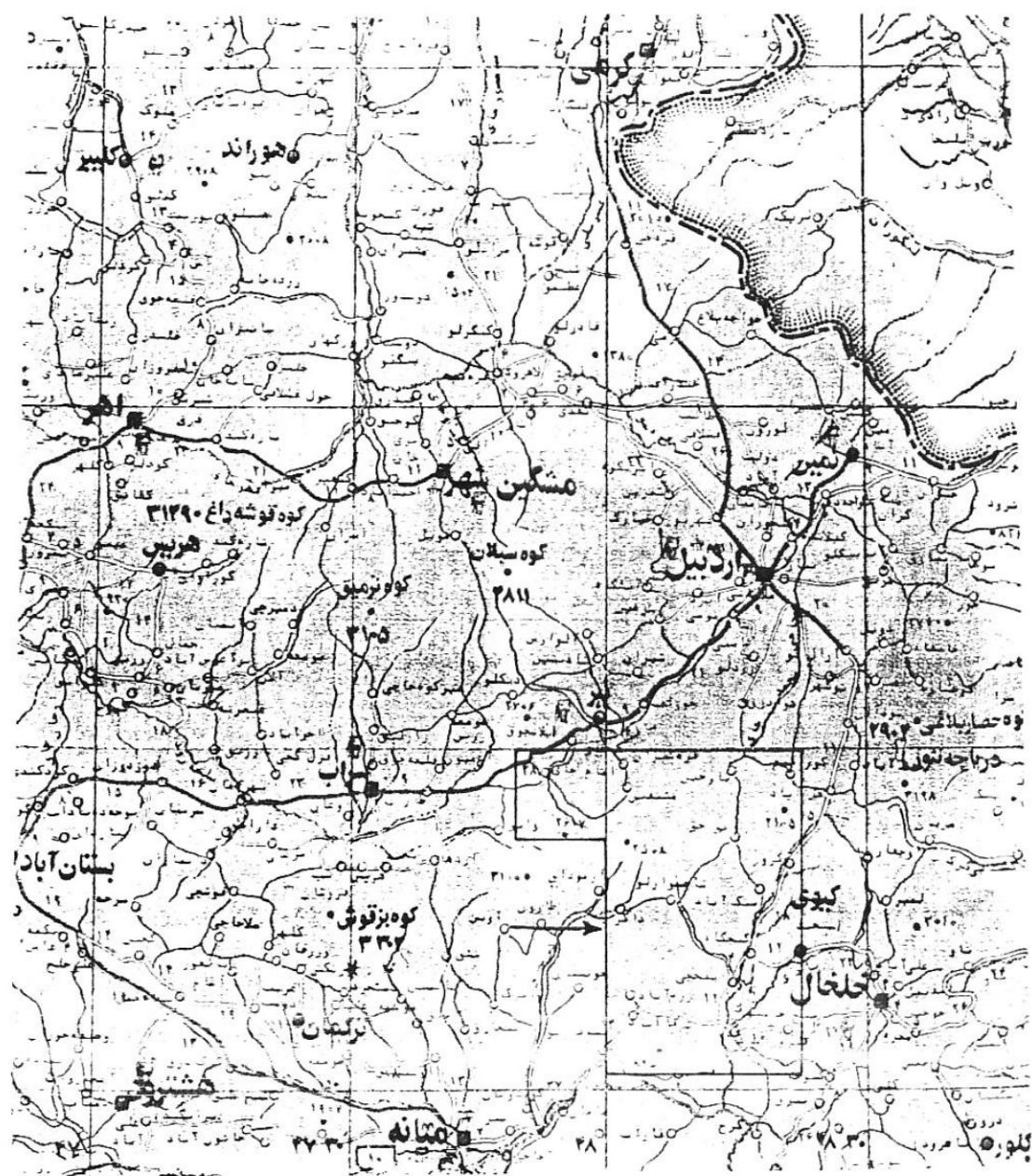
دارند:

پرلیت چال داغ، پرلیت خانه شیر، پرلیت هفت چشم، پرلیت بزرگ، پرلیت دوشانچه، پرلیت عرصه دوگاه، پرلیت آق چای، زئولیت هفت چشم شماره I، زئولیت هفت چشم شماره II و بالاخره رخمنون‌های پامیس یا مواد پوزولانی.

اشغال مردم این ناحیه عموماً کشاورزی، دامداری و صنایع دستی بخصوص قالی، گلیم، جاجیم می‌باشد. اخیراً در مجاورت پاره‌ای از اجتماعات انسانی صنایع پرورش کرم ابریشم و مرغداری‌های بزرگ ایجاد گردیده که موقیت‌آمیز به نظر می‌رسند.

1-3- موقعیت زمین‌شناسی ناحیه:

بر پایه تقسیمات زمین‌شناسی ایران (ج-افتخارنژاد) این ناحیه در حاشیه دوزون (Western Arbors, South Caspian Depression) حوضه فرونشست جنوبی دریای خزر و البرز غربی و به عبارت دیگر در منتهی‌الیه جنوب غرب زون ساختاری البرز غربی- آذربایجان (م-جنوبی) واقع شده و از نظر واحدهای زمین‌شناسی نیز به تبع قرار گیری در این زون دربرگیرنده سنگهای رسوبی و آتشفسانی خاص این زون ساختاری می‌باشد.

نقشه شماره ۱-۱: موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه را نشان می دهد

در این بحث، با توجه به توضیح زونهای افیولیتی و دگرگونه‌ها، ولکانیسم الیکوسین و میوسن در بخش زمین-

شناسی عمومی ناحیه، ترجیحاً به خصوصیات این دو حوضه یا زون ساختاری (ذکر شده توسط ج-افتخارنژاد)

اشاره‌ای خواهیم کرد. البرز غربی را گسل عطاری در طول سیلورین و دونین پیشین از البرز شرقی جدا نموده

بگونه‌ای که این زون در دونین پیشین با زون ساختاری سلطانیه - میشو بالا آمدگی واحدی را تشکیل می‌دادند و در دونین پسینت با ایران مرکزی ارتباط برقرار نموده و پس از پرمین شدیداً تحت تأثیر فازهای کوهزاپی آلبی مربوط به دوران سوم قرار گرفته و فعالیت ولکانیکی در طور دوره ائوسن، الگوسن، میوسن و کواترنر وجود داشته که به ترتیب در اهر، قره‌چمن، میانه و غرب هروآباد رخ داده است. این بخش در کرتاسه، پالئوسن، الیگوسن، میوسن چین خورده که در الیگوسن به همراه پلوتونیسم بوده است.

- فرونشت دریای خزر: در جنوب دریای خزر به سنگ‌های دگرگونه‌ای که اغلب منشاء ولکانیکی

و افیولیتی دارند برخورد می‌نماییم که این سنگ‌ها احتمالاً بی‌سنگ دریای خزر را تشکیل می‌دهند. دیویس Davis در سال 1972 این سنگها را به پر کامبرین نسبت داده و توده‌های سنگ‌های الترا بازیک را در حد برخورد مجموعه پی basement خزر با پلتفرم ایران فرض نموده که بگونه تکتونیکی در محل برخورد آنها جایگزین شده است.

در شمال کلیرع-باباخانی و ریو (1358) وضع مشابهی را گزارش نموده‌اند. در این محل سنگ‌های دگرگونه مشابهی از شیسته‌های سبز و آمفیولیت بگونه تدریجی به رسوبات دگرگون نشده کرتاسه تبدیل می‌گردند. در ادامه این روند اسلام- شمال شرق آذربایجان، در جنوب قفقاز کوچک از آذربایجان شوروی هم، وضع ساختمانی مشابهی وجود دارد که در آنجا سنگ‌های افیولیتی به همراه دگرگونه‌ها مشاهده می‌شود. این سنگها توسط م.ع-قشقائی به ژوراسیک نسبت داده شده است. تمام این شواهد نشان می‌دهد که این سنگ‌های دگرگون شده که بیشتر منشاء ولکانیکی زیردریایی دارند با سنگ‌های مجموعه پی (basement) خزر در ارتباط بوده و ادامه گسترش آن را در طول مزوژوئیک در طول جنوب غرب نشان می‌دهد. عبارت دیگر دریای خزر با پوسته اقیانوسی در اوائل دوران مزوژوئیک علاوه بر حاشیه جنوبی و شرقی خود قسمتی از شمال شرق آذربایجان ایران را در بر می‌گرفته است. همچنین در طول کرتاسه پسین و پالئوسن در این بخش رسوباتی از فلیش آتشفسانی انباسته شده است.

و اما بطور کلی قسمتی که در آذربایجان شرقی بعنوان فرونشست خزر بدان اشاره شد نسبت به البرز دو نوع

مجموعه سنگی پی (basement) متفاوت داشته است (نقشه شماره 1-2).

4-1- روشنی بررسی و پیجوانی در حوضه معدنی زمین‌شناسی جنوب غرب اردبیل

هر چند در مواردی بخصوص، بعضی از دست‌اندرکاران معدن سلایق شخصی و با ثبات نرسیده‌ای را در

روش‌های پیجوانی بکار برد و پاره‌ای از مباحث به خصوص زمین‌شناسی را از ردیف کارها حذف و علاقه‌ای

نشان نمی‌دهند ولی بنظر نگارندگان این گزارش بررسی‌های زمین‌شناسی نه تنها در پیجوانی مواد معدنی، عموماً

در هر زمینه دیگری که ارتباط با زمین و ساختار آن داشته باشد ضروری است، که در تمامی زمینه‌ها راهگشای

بررسی‌ها می‌باشد. لذا برخلاف توصیه‌های قبلی، در پیجوانی حوضه معدنی جنوب غرب اردبیل در زمینه

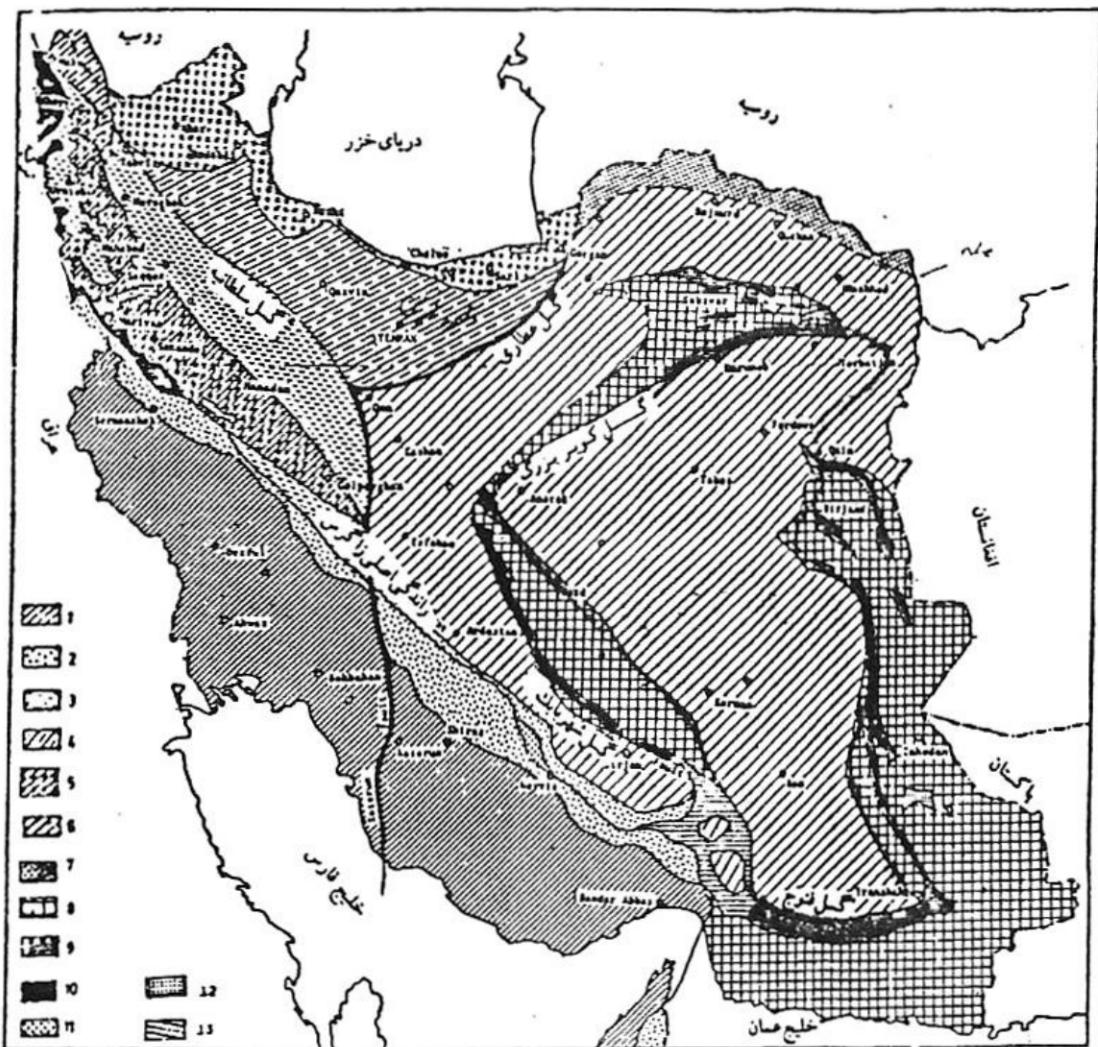
زمین‌شناسی بهره فراوانی از نقشه‌های موجود از ناحیه برد شده است.

در این زمینه از نقشه‌های زمین‌شناسی اردبیل، اهر، بندر پهلوی (انزلی)، قزوین-رشت و میانه که در قالب

پروژه‌های 1:250000 زمین‌شناسی سازمان زمین‌شناسی کشور منتشر گردیده است بهره‌گیری و ضمن برگزینی

عنوانی مورد بحث این گزارش در صحراء آنجا که محدود بوده بررسی‌های زمین‌شناسی بر روی آنها انجام

پذیرفته است.

نقشه شماره ۱-۲: نقشه زون های ساختاری ایران (سح_افتخارزاد ۱۳۵۹)

الف: مناطقی با پوسته قاره‌ای، پی سنگ پر کامبرین با پوشش بلا تفرمی پالئوزوئیک.

- نوار زاگرس چین خورده ۲- زون زاگرس رورانده ۳- زون سلطانیه- میشو ۴- البرز غربی ۵- زون همدان

ارومیه ۶- ایران مرکزی و شمال شرق ۷- کپه داغ

ب: مناطق ریفتی (یا باقیمانده پوسته اقیانوسی قدیمی)

8- زون فلیش 9- گودال خزر جنوبی

ج: زون افیولیتی

10- نوار آمیزه رنگی و افیولیت ملاتر در شمال غرب روزاندگی اصلی زاگرس 11- نوار آمیزه رنگی و افیولیت ملاتر در جنوب شرقی روراندگی اصلی زاگرس 13- نوار افیولیتی و ملاتر حلقوی 14- زون اسفندقه- حاجی آباد در این زمینه نقشه‌های زمین‌شناسی با مقیاس 1:100000 سراب و کیوی (نقشه سراب منتشر و کیوی توسط سازمان زمین‌شناسی کشور در حال انتشار است) در این پی جوئی بسیار سودمند بوده و پایه نقشه این گزارش را نیز این دو مورد تشکیل می‌دهد و از آنها اقتباس گردیده است، با توضیح اینکه هر دو این نقشه‌ها از نظر اطلاعات معدنی نظر به سیاست‌های حاکم بر سازمان در آن زمان بسیار فقیر می‌باشند.

گردآوری اطلاعات، مطالعات صحرایی و آزمایشگاهی و تحلیل داده‌ها به ترتیب انجام پذیرفته که گردآوری اطلاعات همانگونه که در فوق اشاره گردیده شامل نقشه‌های زمین‌شناسی، گزارش‌ها و مقاله‌ها و بالاخره مجموعه اطلاعات زمین‌شناسی و معدنی بوده است. علاوه بر نقشه‌های زمین‌شناسی نقشه‌های توپوگرافی، مقیاس 1:250000 خلخال و میانه و توپوگرافی ای 1:50000 کورائهم، زرج آباد و امام چای به شماره‌های I 5565 و II، IV 5665 سازمان نقشه‌برداری کشور بوده است. عکس‌های هوایی ناحیه با مقیاس 1:55000 تنها به تعداد حدود 60 قطعه مورد استفاده قرار گرفته و ضمناً نقشه‌های سایزموتکتونیک، تکتونیک و زمین‌شناسی ایران با مقیاس 1:1000000 هم در دسترس بوده است.

مطالعات صحرایی در پائیز 1379 صورت گرفته است. این عملیات شامل پیماش‌های صحرائی در ورقه‌های 1:50000 زرج آباد، کورائهم و امام چای، مشخص نمودن اندیس‌های معدنی، نمونه‌برداری‌های معدنی زمین‌شناسی و تهیه نقشه‌های زمین‌شناسی در مقیاس 1:55000 با استفاده از عکس هوایی و نقشه‌های توپوگرافی بوده که زون‌های معدنی با توجه به لیتولوژی که عمدتاً از ولکانیک بوده‌اند بررسی، برداشت و از هم تفکیک گردیده‌اند.

بررسی گسل‌های ناحیه در ارتباط احتمالی با مینرالیزاسیون از جمله دیگر کارهای صحرائی انجام گرفته می‌باشد و نیز تعیین مختصات جغرافیایی اندیس‌های معدنی و تعیین محل اندیس، ترسیم تراورس و مقاطع زمین‌شناسی از جمله عملیات صحرائی بوده که در پائیز 1379 به انجام رسیده است.

بررسی رخساره‌های سنگی از نوع سنگ‌های آتشفشاری مستعد تشکیل موارد معدنی (پرلیت، زئولیت، پامیس) همچون ریولیت، تراکیت و تراکی داسیت‌های الیگومن و میوسن و تعداد اندک رخنمون توفی ولکانیکی دیگر به سن‌اوسن همچون گدازه‌های آندزیتی با بافت مگاپورفیر از جمله دیگر کارهای صحرائی این پروژه محسوب می‌گردد.

بررسی‌های آزمایشگاهی پروژه در آزمایشگاه پژوهشگران شیمی و سازمان زمین‌شناسی کشور صورت پذیرفته است. در این عملیات تجزیه شیمیایی مطالعات با اشعه مجھول جهت تعیین ترکیب و نوع کانی معدنی و بالاخره مطالعات سنگ‌شناسی با میکروسکوپ و استفاده از مقاطع نازک جهت شناخت سنگ صورت گرفته است.

5-1- مورفولوژی و آب و هوای ناحیه

رشته کوه بزگوش به ارتفاع ماکزیمم 3302 متر از سطح دریا در بخش شمال غربی ناحیه باروندی شرقی و غربی قرار گرفته است. این کوهستان در جنوب روستای قره شیران بخشی از ناحیه مطالعاتی را نیز شامل می‌شود که در این نقطه، ارتفاع آن 2508 متر از سطح دریا است.

کوهستان سبلان با ارتفاع 4811 متر در شمال و خارج از محدوده مطالعه تشکیل شده و دامنه‌های آن بخش‌های شمالی ناحیه را در بر گرفته است. کوهستان‌های کوچکتری همچون گرده گدیک، آیلی داغ، چال داغ، قایالی داغ به ترتیب در بخش جنوب، جنوب غرب و مرکز ناحیه قرار گرفته است. بلندترین نقطه محدوده 2437 متر در کوه آیلی و کم ارتفاع‌ترین نقطه 1372 متر می‌باشد که در بخش جنوبی ناحیه واقع است.

ناحیه جنوب غرب استان اردبیل از نظر آب و هوای جزو مناطق کوهستانی و سرد محسوب می‌شود. بهار و تابستانی بسیار خنک و معتدل و زمستانی بسیار سرد دارد. بگونه‌ای که گاهی این برودت تا 40- درجه سانتیگراد می‌رسد.

اما شرایط اقلیمی حاکم بر ناحیه معلوم موقعیت جغرافیایی و وضع ناهمواری‌های ناحیه از مورفولوژی است که سبب گردیده فصول پرباران و سرد- که در زمینه معدن عامل مهمی است، طولانی گردد. بگونه‌ای که منطقه از خرداد ماه لغایت آبان ماه از هوای مناسب برخوردار است و تقریباً در شش ماه باقیمانده سال پوشش برف و برودت هوا، اجازه کار و پی‌جویی را نمی‌دهد.

نزاد مردم این ناحیه آذری- آریایی و گویش آنها آذری است که شاخه‌ای از زبان ترکی می‌باشد. عمدۀ اشتغال این مردم کشاورزی و دامداری است.

زراعت منطقه بدلیل وجود زمین‌های مزرعی با خاک حاصلخیز و آب زیرزمینی و سطحی کافی، نسبتاً رونق فراوانی دارد. محصولات دیم غلات در دامنه کوه‌ها و باغات سیب و زردآلو در حاشیه رودخانه‌ها رونق فراوان دارد. از دیگر محصولات ناحیه ایجاد باغات توت جهت پرورش کرم ابریشم است که در پاره‌ای نقاط بصورت مجتمع و تعاضی مشغول می‌باشند.

جريان آب در اکثر رودخانه‌ها موقتی است و عمدتاً در 9 ماه سال که فصول پرباران و یا سرد است آب در این رودخانه‌ها جريان پیدا می‌کند و بهمین جهت است که آب شرب روستا را چشمه‌ها یا قنات تأمین می‌نمایند. نظر به ساختار سنگی و آب و هوای نسبتاً مرطوب ناحیه و رعایت کشاورزان پوشش گیاهی ناحیه بسیار خوب است. بطوری که بوته‌های کم ارتفاع پوشش عمدۀ ناحیه را تشکیل داده است.

اکثر روستاهای دارای مدرسه، حمام، مسجد، آب لوله کشی، برق، مرکز مخابرات و مسکن مناسب می‌باشند ولی از نظر درمانگاه و پزشک فقیرند.

شكل بارز ناهمواری‌های ناحیه جنوب غرب استان در قالب کوهستان‌های مرتفع، بریدگی‌های گسلی و دره‌های بین ارتفاعات قابل تشخیص است. عامل اصلی در ترکیب و ریخت کلی ناحیه رفتار گند گونه و یا جريانی مجموعه سنگهای آتشفسانی با ویژگی‌ها و خصوصیات فیزیکی متفاوت است که در برابر عوامل طبیعی، شرایط ژئودینامیکی و تکنونیکی بصورت عوارض پست و بلند شکل گرفته است.

سنگهای سخت و مقام گابروئی و آندزیتی و تراکی آندزیتی عموماً قلل دیواره و پرتوگاههای بلندی را بوجود آورده‌اند و توف‌های اسیدی و پامیس‌های نژوژن بدلیل مقاومت کم در برابر فرسایش و اعمال تخریبی و هوازدگی دیواره‌های ملایم و بالاخره رسوبات نژوژن حوضه کورائیم، گودی‌ها را تشکیل داده‌اند.

بخش جنوبی ناحیه واجد رخساره، آندزیتی، بازالتی، توف شیشه‌ای، هیالوآندریت و گنبدهای ریولیتی می‌باشد.

طرح زهکش در آنها به گونه‌ای است که عموماً دره‌های عمیق و پرتوگاههای بلندی را در آق‌قیه، باجدار و گرده گدیک تشکیل داده‌اند. گنبدهای ریولیتی بدلیل سختی در قالب پرتوگاهی ظاهر و بخش‌های گسلیده بدلیل خردشده‌گی و تغییرات فیزیکی حاصل از خاصیت نرمی برخوردار بوده، زهکش و آبراهه‌ها را بوجود آورده‌اند.

سنگهای تراکیتی و داسیتی میوسن نیز در قالب سازندهای سخت و مقاوم در بخش شرقی، مرکزی و شمال غرب منطقه بلندترین عوارض منطقه را ساخته‌اند. این قبیل عوارض را می‌توان در چال داغ، قالن‌قیه، شمال قشلاق فران، غرب خانه شیر و بالاخره غرب قره‌شیران مشاهده نمود که در بخش دامنه و پایکوهی این عوارض قطعات درشت و ریز حاصل از تخریب مکانیکی و فیزیکی آنها دیده می‌شود.

پدیده آلتراسیون در سنگهای ولکانیکی اسیدی با بافت پورفیری بشدت عمل کرده است و در نواحی گسلیده این پدیده به سهولت فرسایش سنگها کمک نموده است.

رسوبات آبرفتی با شبکه کم در پای ارتفاعات و بطرف گودی‌ها بگونه مخروط افکنه درآمده‌اند و در همین نقاط است که زمین‌های کشاورزی آبی توسعه یافته است. جهت دره‌ها و آبراهه‌ها بدلیل وجود چندین خط الرأس موازی هم متفاوت و عموماً بسوی رودخانه‌های پرآب و بزرگ ناحیه است. بخشی به طرف شرق و پاره‌ای از آنها به جنوب سرازیر می‌گردد و به رودخانه‌های فیروزآباد و قزل‌اوزن وصل می‌شوند. در بخش مرکزی ناحیه جهت آنها بسوی جنوب شرق و جنوب غرب بوده و به رودخانه‌ها گرم چای در غرب و فیروزآباد در شرق می‌ریزند که هر دو این رودخانه‌ها به قزل‌اوزن می‌پیوندد.

در شمال و شمال شرق، آبراهه‌ها دارای جهت شمالی هستند که خارجی از ناحیه مورد بررسی منطقه به بالخلي چای پیوسته و در سوی شمال غرب بطرف شهرستان اردبیل جریان پیدا می‌نمایند. آب جاری از تمامی این رودخانه‌ها به خزر می‌ریزد. رسوبات کواترنر تراسه‌ها و پادگانه‌ها را تشکیل داده‌اند که بصورت تختگاه‌های کم ارتفاعی در حاشیه رودخانه‌ها و دره‌ها دیده می‌شوند. قلوه سنگ‌ها و سنگ‌ریزه‌های حمل شده در بستر رودخانه‌ها در حال تشکیل هستند به طوری که بستر بیشتر رودخانه‌ها بخصوص کیوی چای و سنگور چای محل‌های مناسبی را برای استخراج شن و ماسه تشکیل داده‌اند.

6-1- تاریخچه مطالعات منطقه

قدیمی‌ترین اطلاعات زمین‌شناسی منطقه، مربوط به مطالعات محققان مختلفی است که بر مبنای آن نقشه‌هایی با مقیاس 1:1000000 توسط شرکت نفت و با همکاری سازمان زمین‌شناسی کشور چاپ و منتشر شده است.

در سال 1354 نقشه زمین‌شناسی رشت-انزلی به مقیاس 1:250000 در قالب پروژه‌های سازمان زمین‌شناسی کشور منتشر شد.

در سال 1377 مرحله جدیدی از برداشت‌های زمین‌شناسی در مقیاس 1:100000 در ناحیه شروع گردید که نقشه‌های مربوط به این پروژه‌ها هنوز منتشر نگردیده است.

وجود سکانس‌های توفی زئولیت‌دار و پرلیست یکی از مهمترین لیتوژوئی موجود در محدوده مطالعاتی موجب شده که این منطقه جهت اجرای پروژه‌های بخش خصوصی و دانشجوئی مورد توجه فرار گیرد. پروژه‌های دانشجوئی بیشتر ماهیت پترولوجیکی داشته و گاهی اشاره‌ای هم به زمین‌شناسی اقتصادی آن صورت گرفته است ولی بخش خصوصی بیشتر بر روی پرلیت عرصه دوگاه کار اکتشافی به انجام رسیده است.

اخيراً محدوده هائي به جهت اكتشاف کانسارهای غيرفلزی توسط اداره صنایع و معادن اردبیل به بخش خصوصی واگذار گردیده که عمليات مختصری بر روی آنديس هاي احتمالي انجام داده اند.

7-1- تشکر و قدردانی

در اينجا لازم است از همکاري هاي بيدريغ رياست محترم سازمان صنایع و معادن استان اردبیل جناب آقاي مهندس پرز حمت و مديريت سابق اداره كل معادن و فلات استان جناب آقاي مهندس اسودي که در كليه مراحل اين مطالعات همکاري هاي بيدريغى را با اين مشاوره دارند، تشکر و قدردانى مى گردد.
همچنين لازم به ذكر است که در مطالعات صحرائي، اين اكيب از راهنمائي هاي ارزنده جناب آقایان مهندس بهروز اقليمي و مهندس آغازاده بهرهمند گردیده است که جاي تشکر و قدردانى وافري را دارد.

فصل دوم:

زمین‌شناسی عمومی

۲-۱ مقدمه

برای بررسی زمین‌شناسی عمومی ناحیه معدنی غرب هروآباد بالاچبار زمین‌شناسی گستره بزرگتری، علاوه بر محدوده مشخص شده، می‌بایست بررسی و مورد مطالعه قرار گیرد. در این مورد برای کوتاهی کلام اندکی به طرف شمال غرب ناحیه بلوک تکتونیکی بزقوش و چند کیلومتر بطرف شرق ناحیه بلوک هروآباد، خلخال که در شمال غرب و جنوب گسل فیروزآباد-مجدر واقع شده ناحیه را بسط داده و با چند مقطع با پیمايش به شرح آن می‌پردازیم. گسل اخیر با راستای شمال، شمال شرق-جنوب و جنوب غرب از شرق ناحیه و دقیقاً از شهر کیوی عبور می‌کند و یک گسل تراستی است. در اثر عملکرد این تراست سنگهای ائوسن و کرتاسه بر روی رسوبات نژوزن که نهشته‌های فورلند البرز شناخته می‌شوند رانده شده‌اند. این رسوبات شدیداً چین خورده و در بعضی موارد شیب آنها تا ۸۵ درجه و در مواردی در اثر عملکرد این تراست شیب معکوس بخود گرفته‌اند. کوه بزقوش نیز در بخش شمالی گسل تراستی به همین نام بالا آمده و استقرار یافته است و به نظر می‌رسد که این گسل از شمال شرق به گسل فیروزآباد-مجدر وصل باشد که در حال حاضر سنگهای آتشفسانی فلات هروآباد آن را پوشانده و اثر مستقیمی در ظاهر دیده نمی‌شود. این گسل از طرف شرق تا ناحیه بستان‌آباد ادامه و به گسل تبریز وصل می‌شود. با بیان شرح فوق، اکیپ مطالعه کننده، این خطوط گسلی را اثری از یک خط درزه قدیمی رسوبات رخنموده در بلوک بزقوش همانند خلخال و دقیقاً شبیه به البرز و ایران مرکزی است. هر چند سازندهای قدیمی‌تر از کرتاسه در ناحیه خلخال رخنمون ندارد ولی اندکی بطرف شرق رسوبات قدیمی رخنمون پیدا می-نمایند.

برای پی بردن به زمین‌شناسی و سرگذشت رسوب‌گذاری در این ناحیه مقاطعی را انتخاب و به شرح مختصر مقاطع اکتفا در مورد ساختار ناحیه به نظریه ج-افتخارنژاد اشاره می‌گردد. منطقه مورد بررسی این طرح در دو زون فرونژست جنوب خزر و البرز غربی قرار گرفته است و گسل تبریز و مشیو حد مرز این دو زون را تشکیل می-دهند.

در پلاتفرم پالوزوئیک ایران در جنوب دریای خزر با یک سری سنگهای دگرگونی که اغلب منشأ ولکانیکی و افیولیتی دارند برخورد می‌نماییم (غرب اسلام) که این سنگها احتمالاً پی سنگ دریای خزر را تشکیل می‌دهند. دیویس (Davis) در سال 1972 این سنگها را به پرکامبرین نسبت داده و توده‌هائی از سنگهای التراپازیک را در حد برخورد بیسمنت خزر، با پلاتفرم ایران فرض نموده که بگونه تکتونیکی در محل برخورد آنها جایگزین شده است.

وضع مشابهی در شمال شرق آذربایجان، شمال کلیبر توسط ع-باباخانی (1358) گزارش گردیده و در این محل سنگهای دگرگونی مشابهی از شیسته‌های سبز و آمفیولیت که با حالتی تدریجی به رسوبات دگرگون نشده کرتاسه تبدیل می‌گردند، رخمنون دارند. در ادامه این روند اسلام- شمال شرق آذربایجان، در جنوب قفقاز کوچک از جمهوری آذربایجان نیز وضع ساختمانی مشابهی وجود دارد که در آنجا سنگهای دگرگونی به همراه افیولیت مشاهده می‌شود. این سنگها توسط میرعلی قشقائی به ژوراسیک نسبت داده شده‌اند. تمام این شواهد نشان می‌دهد که این سنگهای دگرگون شده که بیشتر منشأ ولکانیکی زیردریایی دارند با سنگهای بیسمنت خزر در ارتباط بوده و ادامه گسترش آن را در طول مزوژوئیک بطرف جنوب غرب نشان می‌دهد. بعارت دیگر دریای خزر با پوسته اقیانوسی در اوایل دوران مزوژوئیک، علاوه بر حاشیه جنوبی و شرقی خود، قسمتی از شمال شرق آذربایجان ایران و جمهوری آذربایجان (جنوب قفقاز) را نیز در بر گرفته است. در طول کرتاسه پسین و پالئوسن در این بخش از آذربایجان رسوباتی از نوع فلیش آتشفسانی انباسته شده است. این حوضه بطريقی از شمال تبریز با بخش همدان ارومیه ارتباط داشته است.

با توجه به انتشار جغرافیایی سنگهای افیولیتی در ناحیه و بر پایه بررسی‌های چند سال گذشته می‌توان چنین تصور کرد که مجموعه افیولیت‌های شمال غرب رشت (اسالم) و سنگهای دگرگونی همراه آن با سنگهای دگرگونی شمال شرق آذربایجان شرقی و قفقاز کوچک، سنگهای دگرگونه گرگان و افیولیت-توربیدایت‌های مشهد و تربت‌جام با هم در ارتباط بوده و به ادامه پوسته اقیانوسی خزر مربوط می‌شود. بطور کلی خزر و قسمتی که در آذربایجان شرقی بدان اشاره شد نسبت به کوه‌های البرز دو نوع بیسمنت متفاوت نشان می‌دهد. این موضوع در نقشه مغناطیسی هوائی هم مشهود بوده و کم و بیش در این قسمت، خاستگاه مغناطیسی کم عمق که احتمالاً ناشی از وجود سنگهای بازیک و اولترابازیک می‌باشد مورد تأیید است. بعلاوه حد پلاتفرم همانگونه که زمین‌شناسان روسیه و آذربایجان تصور می‌کنند با تشکیل دریای خزر نیز در ارتباط بوده و نتیجه باز شدن پوسته قاره‌ای (Basification) فرض می‌نمایند که در اثر فازهای کوهزایی قدیمی آلپی ایجاد شده است و یا لپارانت (Lapparent) که آن را بقایای یک اقیانوس قدیمی در حد خشکی اوراسیا و گندوانا تصور نموده است و ج- افتخارنژاد و ع-اسدیان، بقایای Neo paleothethys متصورند. افیولیت و توربیدایت‌های تربت‌جام، مشهد، گرگان، اهر، تبریز (قزلجه، میدان، میشو و مرو) را بگونه‌ای بهم وصل می‌نمایند.

زون البرز غربی نیز که در جنوب این خطواره قرار می‌گیرد براساس نوشته‌ها، بهمراه سلطانیه و میشو بالآمدگی واحدی را در پالئوزوئیک تشکیل می‌داده‌اند که با حوضه رسوی ایران مرکزی و البرز شرقی در ارتباط بوده است (وجود افق فسفات در رسوبات دوین بالا)

از پرمین به بعد این بخش وضع مشابهی با بخش سلطانیه و میشو پیدا می‌نمایند و تحت تأثیر فازهای جوان آلپ، مربوط به دوران سوم قرار می‌گیرد و فعالیت‌های ولکانیکی کم و بیش در طول دوره ائوسن (البرز مرکزی، کوه‌های طارم، اهر، میانه) و اولیگومیوسن (میانه) پلیوسن یا میوپلیوسن (غرب هروآباد) و کواترنر (دماؤند و سبلان) وجود داشته است. در الیگوسن و میوسن این پدیده‌ها را فعالیت‌های پلوتونیکی همراهی می‌نموده است.

مقاطع زمین‌شناسی ترسیمی شکل‌های شماره 1-2 و 3 مقاطعی از حاشیه ناحیه مورد بررسی در جنوب غربی بالخلی چای در شرق بزقوش را نشان می‌دهد. در این ناحیه در دو سوی گسل تراستی بزقوش دو رخساره متفاوت

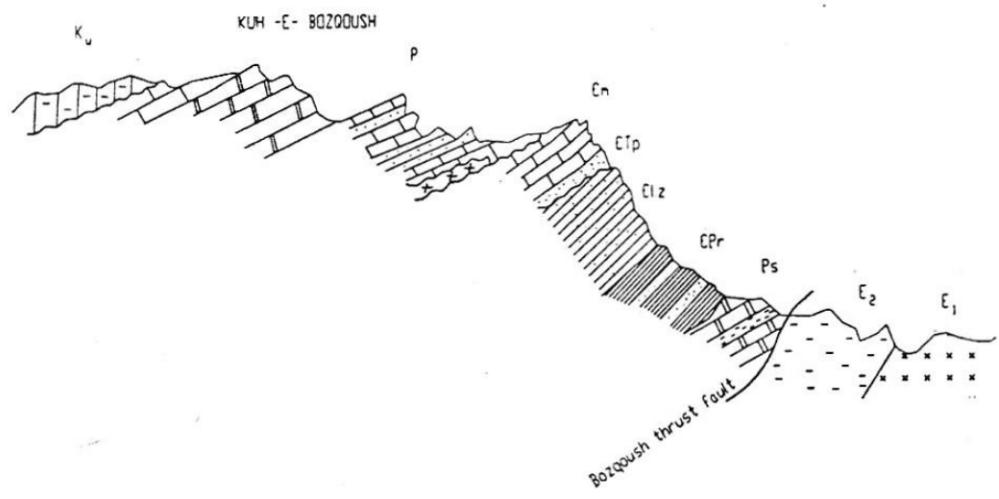
مشاهده می‌گردد. در جنوب آن دُگرگونه‌های پرکامبرین و در شمال آن سازندهای سلطانیه و باروت رخمنون دارد.

سنگهای دُگرگونه کهن‌ترین سنگهای منطقه است که با رسوبات کرتاسه فوقانی پوشانده می‌شوند و در زون شمالی هم سازند باروت کهن‌ترین سنگها به حساب آمده است که تا پرمین ادامه پیدا می‌کنند و همانند زون جنوبی سازندهای پرمین هم با رسوبات کرتاسه فوقانی پوشش داده می‌شوند. حرکات کوهزائی در این ناحیه بغیر از یک دوره کوتاه (پرمین) تقریباً مشابه هم و همانند سایر بخش‌های ایران می‌باشد.

2-2- سنگهای دُگرگونه نی باخی - کوه چهل نور

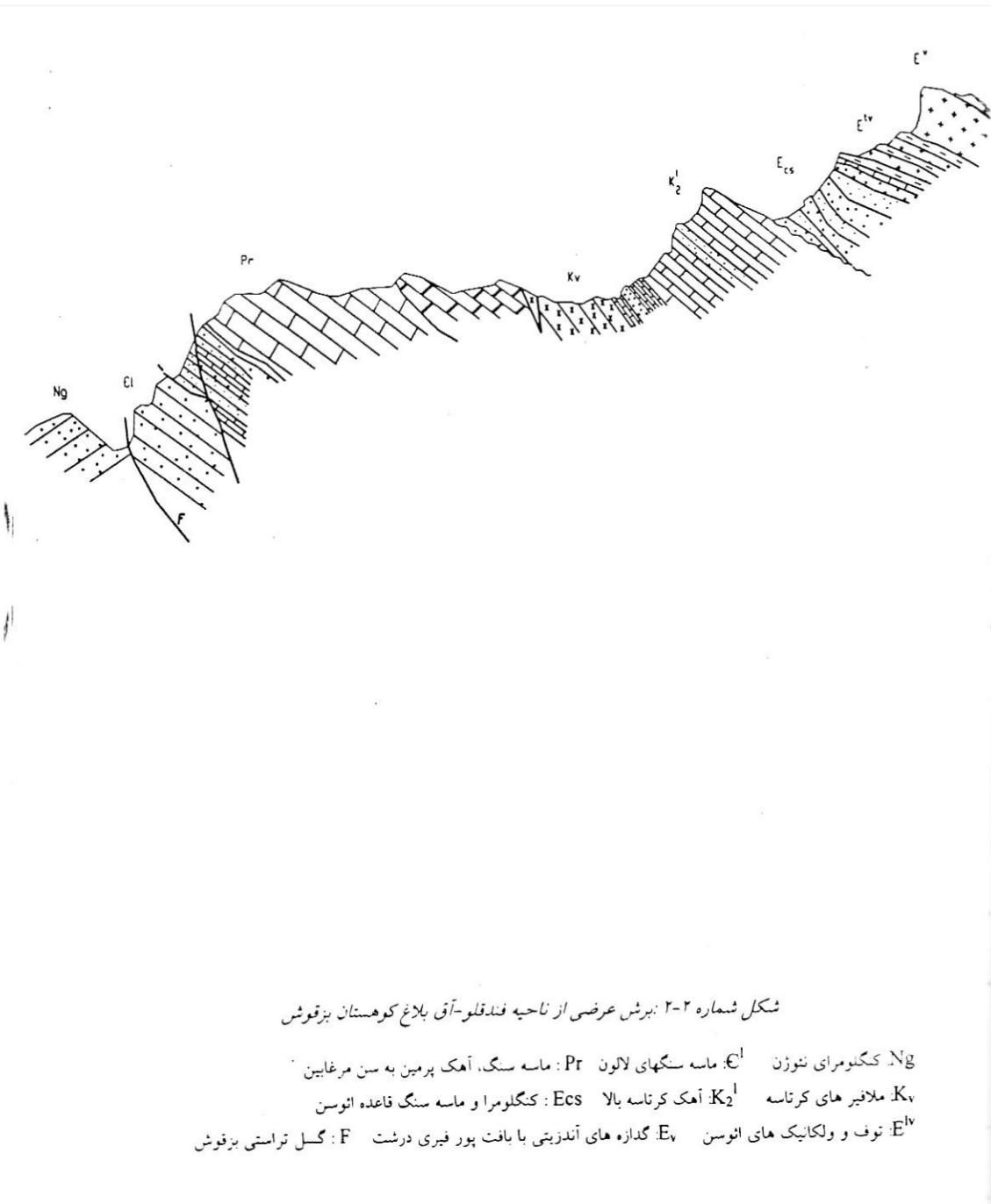
در جنوب روستای نی باخی ردیفی از سنگهای دُگرگونه برنگ سیاه رخمنون دارد. این مجموعه از بیوتیت شیست، آندالوزیت شیست و مرمر تشکیل شده‌اند.

سنگهای بیوتیت شیست عموماً برنگ سیاه هستند و در متن آنها کانی‌های بیوتیت و فلدسپاتها براحتی قابل مشاهده است. دارای شیستوزیته در جهت لایه‌بندی و بسیار دانه ریز هستند.

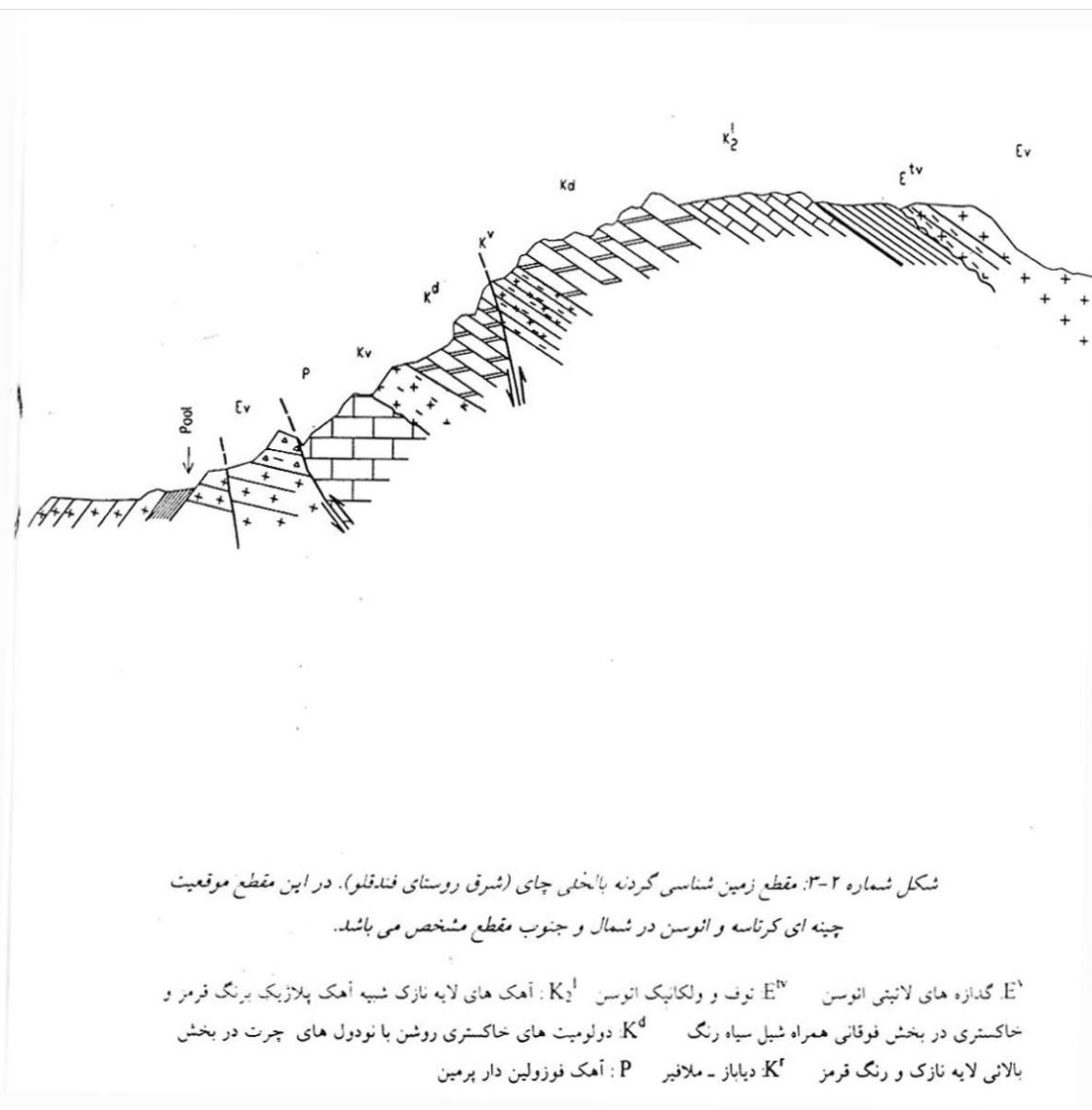
شکل شماره ۱-۲: برش زمین شناسی گردنه بالخانی در شمال غرب منطقه مورد بررسی درورقه امام چای ۱:۵۰۰۰۰

E₁: آندزیت مگاپورفیر E₂: پروکسن آندزیت Ps: سازند سلطانی E^{br}: سازند باروت E^l: سازند لالون
 Etp: تاپ کوارتریت Em: سازند میلا P: پرمین Ku: کرتاسه فرقانی
 L: گدازه های بازیک در قاعده پرمین F: گسل تراستی بزرق‌فرش

شکل شماره ۲-۲: نمودار عرضی از ناحیه فندقلو-آقی بلاغ کوهستان بزرگش

کنگلومرای نیوزن E^I : ماسه سنگهای لالون
 Ng
 ملاپیرهای کرتاسه K_2^I : آهک کرتاسه بالا
 E_{cs} : کنگلومرا و ماسه سنگ قاعده انوسن
 E^V : توف و ولکانیک های انوسن
 E_v : گدازه های آندزیتی با بافت پور فیری درشت
 F: گسل تراستی بزرگش

شکل شماره ۲-۳: مقطع زمین شناسی کردن بالاخنی چای (شرق روستای فندق‌خوار). در این مقطع موقعیت چینه‌ای کرتاسه و ائوسن در شمال و جنوب مقطع مشخص می‌باشد.

E^{IV}: گذاره‌های لانپی ائوسن E^{IV}: آهک‌های لایه نازک شب آهک پلازیک بر زنگ فرم و خاکستری در بخش فوقانی همراه شبل سیاه رنگ K^d: دولومیت‌های خاکستری روشن با نودول‌های چرت در بخش بالانی لایه نازک و رنگ فرمز K^I: آهک فروزان دار پرمن دیباز - ملافیر P: آهک فروزان دار پرمن

در این مقطع موقعیت چینه‌ای کرتاسه و ائوسن در شمال و جنوب مقطع مشخص می‌باشد.

در سنگهای شیستی آندالوزیت‌دار بلورهای آندالوزیت بصورت لکه‌هایی مشاهده می‌شود که در رنگ گوشتی ظاهر شده‌اند. بعلاوه کانی بیوتیت و مسکویت به صورت بلور اصلی در آنها دیده می‌شود. رنگ این سنگ‌ها از سبز تا قهوه‌ای و قرمز متغیر است.

سنگهای دگرگونه کربناته یا مرمرها بر زنگ سفید و گاهی سیاه-خاکستری هستند و در آنها بلور ترمولیت با چشم مشاهده می‌شود. مرمرها ندرتاً رنگ الوان دارند و گاهی نودول‌های چرت و هم بصورت لایه‌های بسیار نازک مشاهده می‌شود.

قسمت بالائی مجموعه را گدازه‌های اسیدی پوشانده و حد زیرین آنها مشخص نیست. در رودخانه گرمی چای توده‌ای نفوذی در مجاورت آنها دیده می‌شود که احتمالاً باید سن الیگو سن داشته باشد.

در ورقه زمین‌شناسی سراب از این سنگها دگرگونی با سن نامشخص نام برده شده و در تشریح ورقه 1:250000 میانه هم سن آنها را پرکامبرین ذکر نموده‌اند ولی واقعیت این است که این دگرگونه‌ها با سنگ‌های دگرگونه گرگان، فریمان و تربت‌جام قابل مقایسه می‌باشد و می‌تواند آثار و باقی‌مانده‌هایی از دریای نوپالئوتیس باشد.

3-2- پروتروزوئیک

بخش کوچکی از رخمنون‌های سنگی حوضه جنوب غرب اردبیل در گردنه بالخلی چای متعلق به سنگ‌های پرکامبرین پسین و بعارت دیگر پروتروزوئیک است که بدنه شرقی کوهستان بزقوش را بهمراه نهشته‌های پالئوزوئیک، می‌سازد. این سنگها وسعتی نزدیک به 30 کیلومتر مربع را در شرق گردنه بالخلی چای به خود اختصاص داده و عموماً مورفولوژی بلند و خشندی را بوجود آورده‌اند. بلندترین ارتفاعی ثبت شده از آنها 2500 متر از سطح دریای آزاد است و با پست‌ترین نقطه امام چای 500 متر اختلاف ارتفاع دارد.

روندهای رخمنون‌های رسوبات پروتروزوئیک - پرکامبرین پسین متأثر از تکتونیک حاکم به خصوص گسل‌های بزرگ ناحیه (گسل تراستی بزقوش - بالخلی چای) شمال شرق جنوب غرب است و در ازای گستردگی آن از فندقلو واقع در جنوب رشته کوهستان بزقوش تا گردنه بالخلی واقع در شمال غرب محدوده مورد مطالعه 15 کیلومتر و پهنه‌ای آن 3 کیلومتر می‌باشد. در نقشه‌های زمین‌شناسی چاپ شده از این ناحیه تنها واحد باروت در نقشه به نمایش گذاشته شده و از سازند سلطانیه بدليل گسترش اندک آن نامی برده نشده است. بهر صورت دو سازند سلطانیه با رخساره دولومیتی و باروت متتشکل از شیل و ماسه سنگ و دولومیت از سازندهای پروتروزوئیک در این ناحیه رخمنون دارند.

3-3- سازند سلطانیه

سازند سلطانیه در جنوب غرب گردنه بالخلی چای از منتهی‌الیه شرقی بزقوش با لیتولوژی دولومیت، آهک دولومیتی و دولومیت‌های چرت‌دار تشکیل شده است. در این نقطه از واحد شیلی که بنام چقلو نامگذاری شده و

واحد گچی که در کوهستان مرو در ناحیه صوفیان تبریز دیده می شود، آثاری وجود ندارد و این طور به نظر می رسد که توسط گسل بزقوش حذف شده است.

دولومیت ضخیم لایه تا توده ای با باندهای چرتی بخصوص در بخش بالایی سازند سازند باروت و دولومیت های چرت های استراماتولیتی در میانه سازند، رخساره اصلی این سازند است. دولومیت ها گاهی به آهک دولومیتی تغییر پیدا می کنند. این واحد با سازند سلطانیه قابل مقایسه می باشد. بخش فوقانی واحد دولومیتی را شیل باروت می پوشاند ولی بخش زیرین آن دیده نمی شود و گسل بزقوش سبب بریدگی آنها و راندن آن بر روی سنگ های جوانتر شده است.

شایان ذکر است که این واحد بدلیل عدم گستردگی کافی در نقشه ها نمایان نشده است.

2-3- سازند باروت:

در همبری با سازند سلطانیه لایه ای رسوبی از شیل و ماسه سنگ های رنگین، قرمز، سبز، خاکستری بهمراه دولومیت های چرت دار و چند لایه آهکی دیده می شود که با سازند باروت مقایسه گردیده اند. هم بری این سازند با سازند سلطانیه در مواردی بخوبی آشکار است و تدریجی به نظر می رسد و بر روی آن به همان وضع تدریجی سازند لالون قرار گرفته است. ستبرای سازند باروت حداقل 120 متر است. گسترش سازند نیز همانند ستبرای آن کم و ماکزیمم به 25 کیلومتر مربع می رسد. سن این سازند کامبرین پیشین - پروتروزوئیک است.

4-2- پائوزوئیک

4-2- سازند زاگون ولالون:

در گردنه بالخلی چای (شکل شماره 2-2) و شمال روستای فندقلو دو ناحیه عمدۀ از رشته بزقوش در جنوب غرب استان اردبیل است که سازند لالون و بازمانده های شیلی و ماسه سنگی قرمز رنگ زاگون دیده می شود که بر روی سازند باروت قرار گرفته است. رخساره این سازند ها از شیل و ماسه سنگ های بنفش با چند لایه نازکی از دولومیت در بخش بالایی است. شیل ها آرژیلی تا ماسه ای ریز دانه و میکادار است که بطرف بالا به ماسه سنگ -

های بنفش تا صورتی آرکوزیک و کراسبدینگ و ریپل مارک دار تبدیل می‌شود. رسوبات غالب در این سازند با ماسه سنگ‌ها است.

در بخش بالایی ماسه سنگ‌های لالون، واحد کوارتزیتی سفید رنگی در گردنه بالخلی چای دیده می‌شد. مرز این سازند با واحد کوارتریتی در این نقطه همساز دیده می‌شود. ستبرای کوارتزیت سفید رنگ به 30 متر می‌رسد و قاعده سازند میلا تصور می‌شود که سن آن نیز کامبرین تعیین شده است.

شایان ذکر است که سازند لالون در روستای برجلو شمال شرق امام چای نیز در گستره کوچکی به همراه واحد آهکی پرمین رخمنون دارد.

2-4-2- سازند میلا و واحد کوارتزیت فوقانی

در گردنه بالخلو ماسه سنگ‌های لالون بگونه هم شیب و با واسطه کوارتزیت سفید رنگی توسط ستبرایی از رسوبات کربناته پوشانده شده است. این ردیف رسوبی با سازند میلا مقایسه گردیده است.

هر چند ستبرای خود این واحد بسیار اندک است ولی باز می‌توان دولومیت‌های بخش زیرین که کریستالیزه شده‌اند و آهک‌ها و میان لایه‌های شیلی را همانند مقطع اصلی در ردیف رسوبات مشاهده کرد. آهک‌ها در بخش بالا، توده‌ای بوده و از عمدۀ رسوبات این سازند می‌باشد. براساس یافته‌های قطعات تریلویت و موقعیت چینه‌ای این سنگ‌ها با سازند میلا مقایسه و سن کامبرین فوقانی به آنها نسبت داده شده است.

سازند میلا بر روی واحد کوارتزیتی سفید رنگی که ستبرای آن به 30 متر بالغ می‌گردد قرار گرفته است. ستبرای واحد کربناته آن نیز بسیار اندک بوده و این بدلیل تأثیر حرکات کوه‌زایی کالدونی است که بخشی از آن از آب خارجی شده و مرحله‌ای از فرسایش را پشت سر گذاشته است.

2-4-3- پرمین

رسوبات پرمین در گردنه بالخلی چای با یک ناجوری بر روی سازندهای کامبرین قرار گرفته است. که می‌توان آن را به سه بخش مجزا تقسیم نمود.

بخش زیرین آن متشکل از ماسه سنگ‌های کوارتزیتی صورتی رنگ تا قرمز و کنگلومرای ریزدانه یا لایه‌بندی ظریف است که در بین آنها دولومیت، آهک و آهک‌های ماسه‌ای برنگ خاکستری دیده می‌شد. ستبرای این بخش 150 متر است، بخش آهک ماسه‌ای فسیل‌هایی به سن ساکمارین دارد.

بخش میانی را آهک‌هایی برنگ سیاه و لایه‌ای تشکیل می‌دهد. ستبرای این بخش 200 متر است که محتوی فسیل‌هایی از نوع مرجان، فوزولین و بلوروفون است. این بخش به گونه‌ای هم شیب بر روی بخش زیرین قرار گرفته است. سنگ‌های دولومیتی بگونه‌ای بین لایه‌ای با رنگ زرد و نودول‌های چرت، درون لایه‌های آهکی دیده می‌شود. مطالعات فسیل‌شناسی بر روی این بخش صورت نگرفته ولی احتمالاً این بخش نیز سن ساکمارین دارد.

بخش فوقانی پرمین در این ناحیه دولومیتی و آهک دولومی زرد متمایله به سفید است. بر عکس دو بخش زیرین، ستبر لایه و متبلور هستند. لایه‌های آهکی سیاه رنگ بگونه بین لایه‌ای که حاوی فسیل فوزولیت و بلوروفون است در درون رسوبات دیده می‌شود. ستبرای این واحد را تا 350 متر حدس می‌زنند و فسیل مطالعه شده از این بخش سن مرغایین تا جلفین را مشخص نموده است.

رسوبات پرمین در این ناحیه توسط رسوبات آهکی کرتاسه فوقانی بگونه دگر شیب پوشش داده می‌شود. لازم به یادآوری است که در مرکز بزقوش در بخش زیرین پرمین گدازه‌ای با ترکیب بازیک رخنمون پیدا کرده است که نشانه‌هایی از فعالیت‌های آتش‌فشانی در آن زمان می‌توان باشد.

5-2- کرقاسه بالائی

در محدوده جنوب غرب استان اردبیل دو ناحیه رخنمون‌هایی از سازندهای کرتاسه دیده می‌شود که در هر دو ناحیه سن کرتاسه بالا، کامیانین، ماستریشتین را براساس فسیل‌های مطالعه شده به آن نسبت داده‌اند. این ناحیه در غرب گردنۀ بالخلو چای و جنوب شرق سنگورچای و یا کیوی چای می‌باشد. در غرب گردنۀ بالخلو چای، در بخش زیرین واحد کربناته؟ گدازه‌های دیابازی برنگ سبز متمایل به خاکستری دارد. بر روی این گدازه‌ها به

ترتیب حفره‌های رسوبی آهک خاکستری میکربتی، شیل‌های آرژیلی و سنگهای قرمز همراه با لایه‌های میکربتی، دولومیت و آهک دولومیتی خاکستری رنگ، سنگهای قرمز و آهک‌های ماسه‌ای بصورت لایه‌ای قرار می‌گیرد. بر پایه مطالعات فسیل‌شناسی و اساس بازشناسی فسیل‌هایی همچون

Orbitoides. Sp, mondep. Sp, lepidorbitoides. Sp, ?. sp

سن کامپانین را مشخص نموده‌اند.

سنگ‌های کرتاسه بالائی در جنوب شرق کیوی‌چای نیز رخساره مشابهی داشته و از آهک بیوسپارایت و آهک سیلیسی، میان لایه‌های آهک و شیل‌های آهکی و شیل‌های پیریت دار برنگ خاکستری تشکیل و بر پایه Orbitoides. Sp, ?. sp, planorbulina. Sp

.(2-3

6-2- ترسییر

براساس تقسیم‌بندی جدول زمانی، دوره ترسییر شامل پالتوسن، ائوسن، الیگوسن، میوسن و پلیوسن است. نظر بر اینکه ترسییر در منطقه اکتشافی عمدۀ رخساره سنگی را تشکیل می‌دهد و در بخش زمین‌شناسی ناحیه این واحدها به تفصیل شرح داده خواهد شد. در این بخش مختصری به تشکیلات بجای گذاشته شده این دوران در جنوب البرز، البرز غربی و آذربایجان اشاره می‌شود.

در ناحیه البرز غربی و جنوبی که حاشیه شمالی ایران را بوجود آورده در اثر حرکات کوه‌زایی اواخر دوره کرتاسه برجستگی‌هایی بوجود آمده و لذا دو حوضه رسوب‌گذاری جداگانه البرز جنوبی و البرز شمالی با خصوصیات زمین‌شناسی خاصی بوجود آمده است. بطوری که در دامنه‌های جنوبی البرز بخصوص در قسمت مرکزی آن رسوبات پالتوزن با ستبرای زیاد تشکیل گردیده، در حالی که در این زمان دامنه شمالی البرز از آب خارج بوده و هیچ گونه رسوبی در آن تشکیل نشده است بگونه‌ای که در حال حاضر رسوبات دریابی میوسن میانی را بطور مستقیم و دگر شیب بر روی رسوبات کرتاسه و قدیمی‌تر مشاهده می‌نماییم.

گذشته از رسوبات پالئوسن و ائوسن تحتانی به نامهای فجن و زیارت، در ائوسن میانی آهک‌های نومولیت دار بهمراه توف و سنگهای ولکانیکی بجای گذاشته شده که بنام سازند کرج نامگذاری شده است و نهشته‌های ائوسن فوقانی متشكل از ماسه سنگ، گچ، مارن، آهک مارنی بر روی آنها قرار گرفته‌اند. در تمامی این موارد فسیل نومولیت سن آنها را مشخص می‌نماید.

پس در البرز سری کاملی از نهشته‌های ترسیر را می‌توان بررسی و دنبال کرد که از فجن و زیارت شروع و به ائوسن پایانی ختم می‌شود. در ائوسن پایانی نوع رسوبات نشان دهنده پسروی دریا از این مناطق می‌باشد.

فعالیت‌های آتشفسانی پی‌آمد کوهزایی لارامید یک سری گدازه‌های زیردریایی و توف در دوره ائوسن بجای گذاشته است. این سنگها با قاعده کنگلومرا بر روی آهک کرتاسه فوقانی (ماستریشن) قرار گرفته (ناحیه کوهستانی بزقوش). این سنگها در بیشتر مناطق آلتراسیون هیدروترمالی را تحمل کرده‌اند. از این قبیل در ناحیه قره شیران رخنمون دارد که در اثر نفوذ توده گرانیتی - گرانودیوریتی و تحت تأثیر مایعات هیدروترمالی در سنگها، کانی‌های رسی، هماتیت و منیتیت بوجود آمده است.

کوهزایی پیرنه که در اواخر این دوره حادث و موجب چین‌خوردگی شدید رسوبات ائوسن و در نتیجه بیرون آمدن البرز جنوبی از آب گردیده است. ادامه این پدیده‌ها تا اواسط الیگوسن ادامه داشته است، چرا که رسوبات الیگوسن در بخش جنوبی البرز دیده نمی‌شود و تنها یک سری رسوبات سرخ رنگ در زیر سازند آهکی آکیتائین - بوریگالین و بگونه دگر شیب روی نهشته‌های ائوسن قرار گرفته است. این رسوبات با سازند سرخ تحتانی معادل فرض شده است. این دگرشیب موجود و وجود کنگلومرای قرمز رنگ زیر رسوبات آهکی و بر روی توف‌های ائوسن، نشانه‌ای از فرسایش شدید قاره‌ای است.

رخساره میوسن در منطقه تحت بررسی بیشتر ولکانیکی است و بطرف تبریز کاملاً تغییر رخساره داده و به آهک، مارن و ماسه‌سنگ تبدیل می‌گردد. این تغییر رخساره در حوضه شمالی رشته بزقوش نیز دیده می‌شود.

رسوبات پلیوسن را در دامنه جنوبی البرز و آذربایجان، مارن‌های گچ‌دار تشکیل داده است که بر روی واحدهای مختلف میوسن قرار می‌گیرند. نوع این رسوبات مشخص کننده محیط دریاچه‌ای شور و قاره‌ای است. سطح آنها بین 300-400 متر متغیر است.

۶-۲-۱- ائوسن

پی‌آمد کوهزایی لارامید فعالیت‌های آتشفسانی در ناحیه شروع گردیده و سطحی عظیمی از توف و ولکانیک از خود بر جای می‌گذارند، در بین این سنگ‌ها رسوبی دیده می‌شود که علاوه بر اینکه نشان می‌دهند بطور محلی حوضه‌های رسوبی فعال بوده‌اند، در آنها فعالیت‌های آتشفسانی زیردریایی هم وقوع پیوسته است. واحدهای ائوسن همانگونه که در بزقوش تشریع گردید با یک کنگلومرا رنگ روشن شروع می‌گردد که به دنبال آن توف و گدازه‌های لاتیت پورفیری بر روی آنها قرار می‌گیرد. در ناحیه مورد بررسی نیز در باخت روتای آقبلاق این کنگلومرا مشاهده می‌شود. مرز این کنگلومرا بصورت گسله با لاتیت پورفیرها می‌باشد و مرز فوقانی آنها با توف بصورت هم شب است، این توف‌ها همان توف‌های سازند کرج می‌باشد. لیتولوژی واحد توفی عبارت است از تناوب توف‌های سبز، توف شیلی، آهکی، لیتیک توف، آهک ماسه‌ای و آهک توفی است.

بیشترین واحد از سنگ‌های ائوسن که در جنوب و جنوب شرق روتای توتونسز رخمنون دارد تناوب گدازه‌های لاتیتی - آندزیتی همراه با توف‌های شیشه‌ای با ترکیب آندزیتی است. مجموعه این سنگ‌های آتشفسانی زیردریایی، کاملاً لایه‌بندی داشته و رنگ عمومی آنها تیره است. بافت سنگ گلومروپورفیریک تا پورفیریک می‌باشد و سطح این سنگها تا 1300 متر ذکر شده است. گدازه‌ها و توف‌های ائوسن در این ناحیه عموماً آلتراسیون هیدروترمال را متحمل شده‌اند ولی کانی‌سازی چندانی در آنها دیده نمی‌شود.

۶-۲-۲- توده‌های نفوذی الیگوسن

در مورد فعالیت‌های ماقمائي در الیگوسن - وثيق در رساله کارشناسی ارشد خود چين اشاره مي‌نماید که: تنها فعالیت ماقمائي نفوذی موجود در منطقه مورد بررسی در 3 کيلومتری غرب روتای قره شيران قرار دارد. اين توده به شكل ييسي است، قطر بزرگ آن يك كيلومتر مي‌باشد که روی زمين بروزدگي دارد. ترکيب توده

نفوذی در بخش شرقی گرانیتی و در بخش غربی گرانودیوریتی است. در واقع کل توده از مagma واحدی سرچشمme گرفته است ولی تفرقه در زمان جایگزینی باعث ایجاد ترکیب متفاوت لیتوژئیکی گردیده است. در بخش میانی توده تغییر تدریجی از گرانیت تا گرانودیوریت به چشم می‌خورد. از طرفی تکتونیک حاکم بر ناحیه سبب گردیده شکل توده شیبه به دایک جلوه نماید و رگه‌های فراوان شیلی حاصل از آخرین فاز انجماد magma در امتداد N30W این گرانیت را قطع می‌نماید.

با مقایسه توده قره شیران با توده‌های نفوذی قفقاز، اهر، زنجان و میانه این توده را هم ارز الیگو سن تصور نموده‌اند. توده قره شیران بافت میکرو گرانولار با بلورهای پلاژیوکلاز، فلدسپات پتاسم و کوارتز و مقادیر قابل توجهی آپاتیت، اسفن و اکسید آهن است.

این گرانیت سبب ایجاد دگرگونی مجاورتی شده و آهک‌های کرتاسه را تبدیل به مرمر نموده است و در حد فاصل توده نفوذی و مرمرها سنگهای دگرگونی در حد فیلیت و شیست تشکیل شده است که سترای آنها بیشتر از یک متر نیست.

3-6-2- گندلهای ریولیتی پالئوزن فوقانی

این گندلها ترکیب ریولیتی دارند و در بررسی‌های صحرائی این گندلهای ریولیتی را می‌توان به الیگو سن - میوسن و قبل از شروع ولکانیسم اصلی میوسن نسبت داد.

در مجاورت با سداستور، روی گدازه‌های آندزیتی و توف و ولکانیک‌های ائوسن، سترای زیادی از گدازه ریولیتی و آندزیتی قرار گرفته است که این گدازه‌ها، خود توسط رسوبات تخریبی که به اولیگومیرسن نسبت داده می‌شود بگونه دگرشیب پوشانده شده‌اند. از این قبیل گدازه‌ها در گرده گدیک، یله قارشو، آیلی داغ و شمال غرب استور هم دیده می‌شوند.

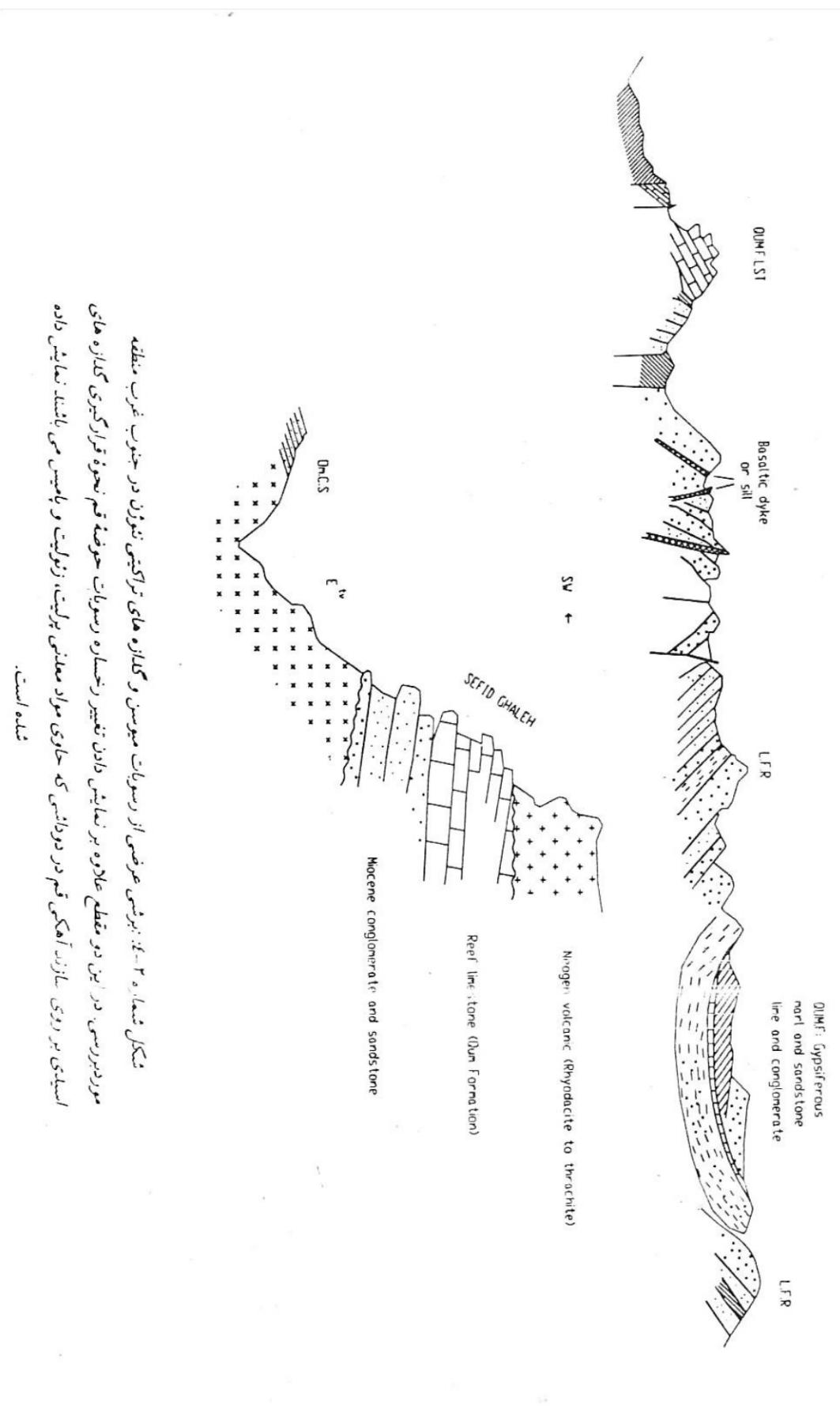
گدازه‌های ریولیتی بصورت دم‌های کشیده و طویلی از یک طرف در زیر نهشته‌های الیگومیوسن بگونه دگرشیب آذرین‌بی و از طرف دیگر روی گدازه‌های آندزیتی پیروکسن‌دار قرار گرفته‌اند. این گدازه‌ها برنگ قرمز متمایل به قهوه‌ای آلترا شده ریولیت‌هایی هستند با خصوصیات جریانی شبیه به ایگنمبریت. در قسمت تحتانی این

ریولیت‌ها گدازه‌ای از ابی‌سیدین برنگ سیاه و سترای حدود 4 متر مشاهده می‌شود. ضخامت این گدازه‌ها تا 150

متر می‌رسد(شکل شماره 4-2)

رخنمون دیگر از این ریولیت در غرب گرده گدیک و نمونه‌ای دیگر در شرق روستای وگند و سویوخ بлаг در

مجاورت آیلی داغ مشاهده می‌شود که هر سه این رخنمون‌ها ناحیه گسترده‌ای را پوشانده‌اند.

در گرده گدیک و شمال شرق استورریولیت‌ها، ولکانیک‌های ائوسن را قطع و روی آنها قرار می‌گیرند. در

مواردی ریولیت‌ها توسط گدازه‌های آندزی بازالت که بالاترین بخش از گدازه‌های پائوژن می‌تواند باشد،

پوشانده می‌شود. این گدازه‌ها برنگ سیاه، وزیکولار و بیشتر به بازالت شباهت دارند. روی این گدازه‌ها در

جنوب باغ درسی نهشته‌های نئوژن بگونه دگرشیب آذرین پی قرار گرفته است (شکل شماره 2-5)

در پاره‌ای از مناطق همچون جنوب غرب روستای آق چای بالا و قشلاق لیوانلو و بخشی از آیلی داغ سنگهای با

ترکیب ریولیتی، ریوداسیتی و گاهی تراکی آندریتی به چشم می‌خورد که همانند سایر گنبدهای، واحدهای

میوسن را نیز قطع کرده‌اند که یکی از آنها در آق چای 2125 متر از سطح دریا ارتفاع گرفته است.

جوانترین واحد قطع شده توسط این گنبدها گدازه‌های ریوداسیتی است که پرلیت را نیز بهمراه دارد. رنگ این

سنگها روشن و متمایل به قهوه‌ای و خاکستری است و براحتی در آنها بلور فلدسپات و کوارتز در زمینه

کریپتوکریستالین دیده می‌شوند. ضمناً بافت این سنگها پورفیری است (شکل شماره 2-6)

4-2-2- رسوبات نئوژن

در محدوده مورد مطالعه نهشته‌های نئوژن دارای رخساره تخربی است. از بخش فیروزآباد بطرف کیوی این

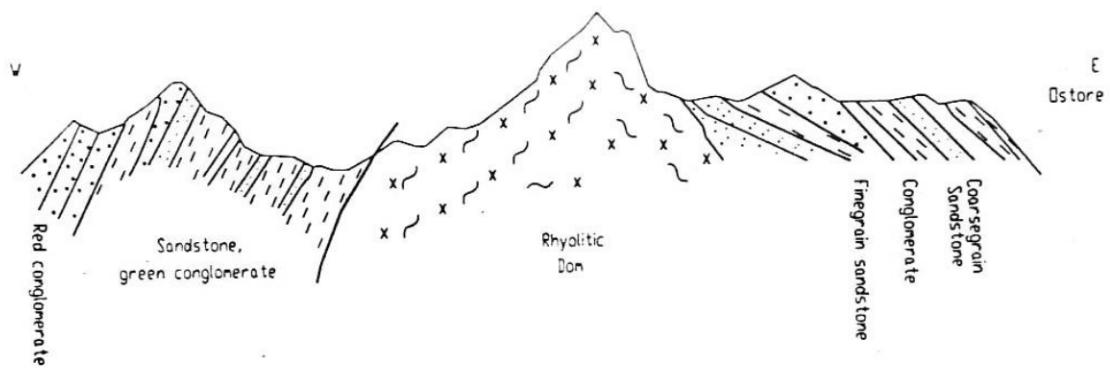
رسوبات در بخش جنوب غرب گسل تراستی بزرگ فیروزآباد تشکیل شده‌اند که با روند شمال غرب-جنوب

شرق تا روستای کورائیم کشیده می‌شوند و در نهایت بطرف شمال محدوده مورد بررسی گسترده‌تر شده و منطقه

واسیعی را پوشش می‌دهد.

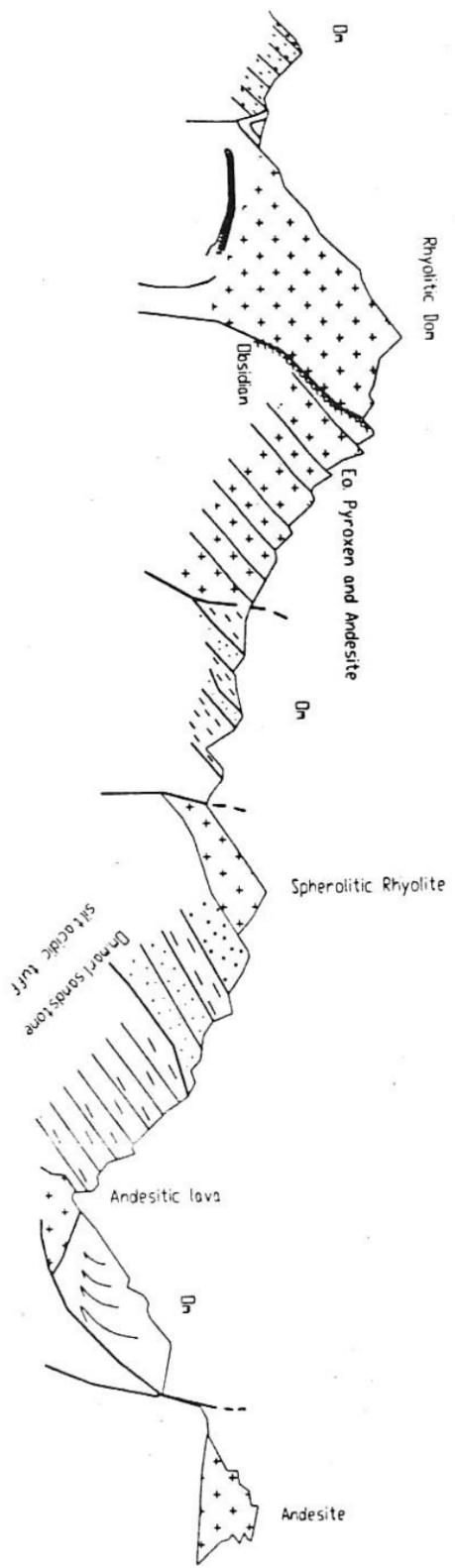
در شمال غرب روستای استور (منتهی‌الیه جنوب غرب منطقه مورد بررسی) بهترین مقطع از رسوبات نئوژن را که

به طرف جنوب گسترده‌تر می‌شود می‌توان مشاهده کرد.

شکل شماره ۵-۲: برش عرضی از دم ریولیتی در شرق - شمال شرق استور.

در این نقطه ریولیت ها با ماسه سنگ، سبلت و کنگلومراتی زرد متمایل به صورتی هم در غرب و هم در شرق پوشانده می شود.

شکل شماره ۲-۷: پوش عرضی دیگر از رخداره تپه و لایه ابسبین در قاعده آنها، سبک‌های ریولیتی و لایه ابسبین در قاعده آنها، سبک‌های ابسبین تا سه متر مس رسد (ترابورس شماره ۷).

بندر می رسد قبل از خروج دم ریولیتی، گدازه های اسیدی، گدازه های اسیدی، چریان پیدا می کنند و فرست تبلور نداشته اند و تشکیل ابسبین را می دهد که در بین آن مغادیر زیادی گذازه سرمه ای قرار می گرد و بالآخره بانه اصلی می کند. ظاهر می گردد که بعده غلطات زیاد گدازه جریانی در آن صورت نمی گیرد و تنها جهابهای نسبیه در درون آن شکل گرفته است. ابسبین در این مکان به ریگ سیاه و دارای جلوه شبیه ای است و بلدرهای پالزوکلاز سفید را می توان در آن مشاهده کرد که در زمینه ای بافت برخیش فوارگرفته اند.

در جنوب شرق واحد، NGC یک کنگلومرا قرمز رنگ است که در قسمت تحتانی، از قطعات ریولیتی تشکیل شده است. این بخش برشی بوده و سیمان آن نیز از ذرات ریولیت می‌باشد. سمت بالای مقطع عناصر کنگلومرا کاملاً گرد ولکانیکی از نوع آندزیت، تراکیت و ریولیت اضافه می‌گردد.

در روستای استور این کنگلومرا بصورت دگرشیب روی ولکانیک و توفهای ائوسن قرار گرفته است. در روستای خلیفه چای که در جنوب منطقه واقع است همین کنگلومرا رخنمون دارد، البته سیمان آن مشخص‌تر و سیمان آن از نوع آهک ورس می‌باشد. در این ناحیه واحد زیرین کنگلومرا آندزی بازالت‌های ائوسن و گاهی سنگهای ریولیتی الیگوسن است که بشدت هوازده شده‌اند. اما در بخش فوقانی مارن و ماسه سنگ تشکیل‌دهنده و در مواردی هم تغییر جانبی این دو رخساره بهم قابل مشاهده می‌باشد. مارن و ماسه سنگ و مارنهای ژپنیر، سیلت‌های مارنی و کنگلومرا برنگ سفید بخش دیگری از رسوبات نژوژن است. نیز در بخش زیرین، کنگلومرا و ماسه سنگ با رنگ سفید رسوب نموده است. که کنگلومرا بگونه بین لایه‌ای داخل ماسه سنگ و مارنها دیده می‌شود و عناصر کنگلومرا ولکانیکی است. ماسه سنگها و مارنها خود الوان بوده و همراه با گچ می‌باشد. در همین محل و خارج از محدوده مورد مطالعه افقی از نمک و افقی از توف ماسه‌ای سفید رنگ به ستبرای ۳ متر بصورت بین لایه‌ای در درون رسوبات تشکیل شده است.

در بخش شمالی منطقه (شمال روستای توتونسوز) مارن و ماسه سنگهای نژوژن بر روی افقی از آهک ماسه‌ای متخلل و چین خورده قرار گرفته است. در همین ناحیه نیز کنگلومرا معادن کنگلومرا مشروح در فوق دیده می‌شود.

در اطراف روستای قورتلوموش هم آهک سفید و کرم رنگ رخنمون دارد که در توتونسوز دیده شده است. آن آهک هم در نژوژن رسوب کرده و از نوع آهک ماسه‌ای است. آبرفت‌ها در اکثر مناطق سطح این آهک را پوشانده و تنها در جنوب قورتلوموش و بلندیهای اطراف بصورت ورقه نازکی دیده می‌شود. ستبرای آهک در بالای ارتفاعات حداقل یک متر و در تراشه‌های طبیعی و دره‌های اطراف به ۲ متر می‌رسد. آهک امتداد شرقی

غربی داشته و شیب آن تقریباً فائم است. آهک توتونسوز و قورتولموش در پاره‌ای نقاط بگونه محلی استخراج و در ساخت بنا مصرف گردیده است.

واحد سوم از نهشته‌های تخریبی نئوژن در ناحیه از تناوب ماسه سنگ کنگلومرا وسیلت برنگ قرمز تشکیل شده است که روی واحدهای مارنی و ماسه سنگی قبلی بصورت هم شیب استقرار یافته است. البته در پاره‌ای از نقاط بگونه‌ای دگرشیب آذربین پی بر روی گدازه‌های نئوژن قرار می‌گیرند.

در نقشه زمین‌شناسی کیوی واحدی با سیمبل $Ng^{m.s}$ بررسی و در نقشه نشان داده شده است که تناوبی از مارن خاکستری و قرمز، ژپس با ماسه سنگهای خاکستری و درون لایه‌های میکرو کنگلومرائی است. این همان رخساره‌ای است که قبل از بنام رسوبات فورلند البرز از آن نام برده شد. این واحد در محدوده مورد بررسی در دو سوی جاده اردبیل به خلخال و حومه کورائیم با شیبی حدود 3 الی 20 درجه رخنمون دارد. شیب این طبقات در مجاورت با گسل فیروزآباد تا 85 درجه است و گاهی نیز برگشته و به زیر گستل شیب پیدا کرده‌اند یا بعبارت دیگر گسل شکل تراست به خود گرفته و گدازه‌های اوسن بر روی آنها رانده شده است.

در نهشته‌هایی که با نام نئوژن نام برده شد فسیل مشخصی که نشانگر زمان رسوب آنها باشد دیده نشده و مقایسه رخساره سنگی و موقعیت چینه‌شناسی آنها، طبقات قرمز زیرین-فوقاری را یادآوری می‌نماید.

7-2-زمین‌شناسی ساختمانی و تکتونیک

گستره مورد مطالعه در منتهی‌الیه جنوب غربی زون ساختاری البرز غربی-آذربایجان قرار گرفته است. عوارض ساختمانی و تکتونیکی از جمله گسلهای چین‌خوردگی‌ها و لایه‌بندی‌ها از این زون روند ساختاری-جنوبی تا شمال غرب-جنوب شرقی را از خود به نمایش می‌گذارند.

گستره مورد مطالعه با توجه به نقشه‌های زمین‌شناسی موجود، از نظر تکتونیکی نسبت به نقاط دیگر این زون نسبتاً آرام بوده و تنها عارضه تکتونیکی قابل ملاحظه در منطقه گسلهای با روند شرقی-غربی می‌باشد که از شمال گستردگی گذرد. ولی در جهت شرق محدوده مورد مطالعه در رشته کوه‌های مرتفع جنوب شرقی استان اردبیل

منطقه تقریباً تکتونیزه بوده و گسلهای فراوانی با روند شمال غرب-جنوب شرق و سرتاسری در این منطقه دیده می‌شوند.

پی‌آمد فاز کوهزائی لارامید که منطقه را تحت تأثیر قرار داده است، فعالیت‌های آتشفسانی پالئوژن شروع می‌گردد که محصول این فعالیت‌ها در این منطقه به صورت گدازه‌های آندزیتی تراکیتی و در بعضی نقاط به صورت توف‌های سبز خاکستری رنگ قابل مشاهده است. در میوسن هم منطقه تحت تأثیر فاز کوهزایی آلپی قرار گرفته و شدیداً چین خورده و رشته‌کوه‌های مرتفعی، همراه با حوضه‌های رسوبی در بین آنها بوجود آمده است. این ارتفاعات در اثر پدیده‌های مختلف فیزیکی و شیمیایی که بر آنها اثر کرده دچار هوازدگی و فرسایش شده و مواد حاصل از آنها به صورت دگرشیب بر روی گدازه‌ها و یا توف و توفیت‌های پالئوژن نهشته شده‌اند. ترکیب رسوبات نهشته شده نتوژن بر حسب فاصله حوضه رسوبی از منشأ عمدتاً شامل کنگلومرا، ماسه‌سنگ، سیلتستون، گلسنگ و مارن است. مارنهای این محدوده در بعضی نقاط ژیپس‌دار و رنگ آنها به خاطر محیط تشکیل که در منتهی‌الیه محیط‌های مخروط افکنه‌ای (Distal Fan) و یا در دلتاها نهشته شده‌اند از قرمز تا سبز متغیر است. این حوضه‌های رسوبی نیز به نوبه خود در اثر فعالیت تکتونیکی آلپی جوان و احتمالاً فاز کوهزایی پاسادینین چین-خوردگی‌های کوچک و بزرگی را متحمل شده‌اند که در منطقه جنوب غرب زون البرز غربی-آذربایجان دارای روند شمال غرب-جنوب شرق می‌باشد.

فصل سوم: زمین‌شناسی محلی و توصیف پیماش‌های زمین‌شناسی

3-1- مقدمه

محدوده آتشفشاری غرب هروآباد بخشی از استان اردبیل را شامل می‌شود که در غرب و جنوب غرب این استان قرار گرفته است. این گستره از استان اردبیل از نظر زمین‌شناسی و زمین ساختی به چند ایالت ولکانیکی قابل تفکیک است که هر کدام از آنها به واحدهای سنگ‌شناسی با اختصاصات (volcanic provinces) سنگ‌شناسی مختص به خود تقسیم گردیده است.

کهترین سنگ‌های که در غرب ناحیه در مسیر جاده ترک به هروآباد رخمنون دارند شامل سنگ‌های دگرگونه‌ای هستند که از کردیوریت و میکاشیست، کالک شیست و فلیت تشکیل شده‌اند. این مجموعه دگرگونه بوسیله سنگ‌های آتشفشاری میوسن که ترکیب داسیتی، تراکیتی دارند، پوشیده می‌شود. حد زیرین این مجموعه دیده نمی‌شود ولی در جنوب روستای نی‌باخی توده گرانیتی صورتی رنگی در آنها نفوذ نموده است سن این سنگها را م‌لطفی در رساله کارشناسی ارشد خود ابهروزی در ورقه سراب و بـ حاجیعلیلو به ترتیب به پرکامبرین، با سن نامشخص و کرتاسه- پرکامبرین عنوان نموده‌اند. کانی‌های تشکیل دهنده این سنگها، بیونیت، مسکویت، کوردیوریت، فلدسپات و کوارتز است و لایه‌های زیادی از آهک نیز که دگرگون شده‌اند بهمراه این واحد دیده می‌شود که در مسیر جاده کیوی به ترک در غرب روستای ذاکر رخمنون پیدا گرده‌اند.

سنگ‌های پالئوزوئیک شامل پرمین و ماسه سنگ‌های لالون با رخساره شناخته شده آنها در تمام ایران است و در جنوب گردن سائین در حوالی روستای برجلو رخمنون دارند که بدليل کوچکی گسترده و فقدان ماده معدنی در درون آنها از شرح بیشتر خودداری شده است. در این فصل به تشریح رسوبات و سنگ‌های آتشفشاری ترسیر پرداخته می‌شود که در پیماش‌های انجام گرفته مورد بررسی قرار گرفته و مواد معدنی اکتشاف شده نیز در درون آنها بالاخص در واحد آتشفشاری میوسن تشکیل گردیده است.

2- تراورس شماره 1

این تراورس در فاصله افقی 31/9 کیلومتری و در جهت 60 درجه از خلخال قرار گرفته است. ابتدای شروع

پیمایش در جهت جنوب از نقطه "37°28'51" شمالی و "48°12'53" شرقی در کوه باجدار می‌باشد.

صرف نظر از گدازه‌های داسیتی و تراکیتی که در امیرآباد و قشلاق رخمنون دارد بدنه کوه باجدار را فرآورده-

های ولکانیکی اثوسن تشکیل داده است (شکل شماره 3).

سنگهای این مجموعه شامل تناوبی از گدازه‌های آندزیتی، تراکی بازالت، تراکی آندزیت همراه با ستبرای

باریکی از توفهای شیشه‌ای و شیشه‌های ولکانیکی با ترکیب تراکیتی است. زمان تشکیل این مجموعه که در مقطع

مشکول بر روی سنگهای ولکانیکی با ترکیب متوسط قرار گرفته‌اند، اثوسن دانسته‌اند.

این مجموعه سنگها از نوع سنگهای آتشفسانی زیردریایی بوده و کاملاً از خود لایه‌بندی نشان می‌دهند. رنگ

عمومی آنها سیاه تا خاکستری تیره است. هرچند در این مجموعه کانسارهای اقتصادی تشکیل گردیده است ولی

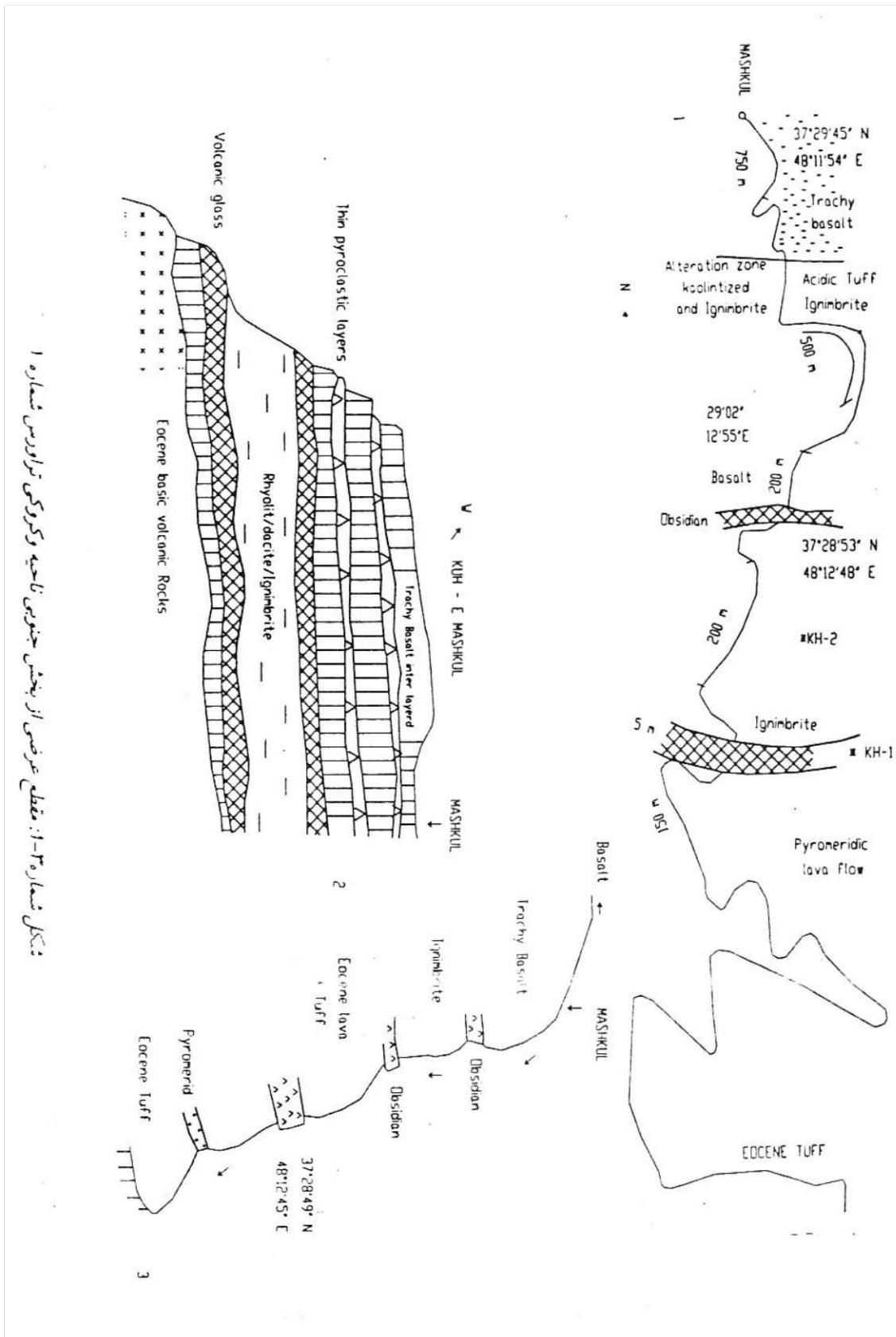
چندین لایه از آبسیدین به رنگ سیاه دیده می‌شود. علاوه در بخش شرقی تراورس در مختصات "37°28'51"

شمالی و "48°12'53" شرقی توده‌ای شبیه یک ساب ولکان با ترکیب متوسط و شدیداً آلدده به کانهای سبز

در مرز بین توفهای اثوسن و توف ولکانیک‌های الیگوسن مشاهده می‌شود. جهت تجزیه شیمیایی نمونه شماره

KH-2 از این سنگ تهیه شده بود که تنها اکسیدهای اصلی آن را آزمایشگاه مشخص نموده است (نمونه‌های

(KH-1, KH-2 سنگی

شکل شماره ۳-۱: عطای عرضی از پختن جنوبی ناحیه کوکوکی تراووس شماره ۱

کانی‌های تشکیل دهنده سنگ‌های شیشه‌ای (ابسیدین) پلازیوکلاز از نوع الگوکلاز، دارای ماکل مرکب آلتیت و کارلسیاد است. این کانی‌ها ۱۵ درصد از حجم سنگ را تشکیل می‌دهد. سانیدین با فراوانی ۲ درصد برنگ زرد دیگر کانی موجود در این سنگ است. بافت این سنگ هیالومیکروولیت پورفیری است و زمینه آن شیشه‌ای با میکروولیت‌های فوق العاده ریز پلازیوکلاز می‌باشد.

هر چند در برداشت‌های صحرائی این سنگ ابسیدین نامیده شده ولی در زیر میکروسکوپ یک تراکیت آلکالن تشخیص داده شده است. بدنه اصلی کوه با جدار از گدازه‌های تشکیل شده که پلازیوکلاز با ترکیب آندزین و ماکل کارلسیاد، آمفیبول از نوع هورنبلد و اوژیت کانی‌های اصلی درشت آنها را تشکیل داده است که در زمینه ای با میکروولیت‌های پلازیوکلاز، پیروکسن، کلسیت و اکسید آهن قرار گرفته‌اند.

ستبرای گدازه‌های ائوسن در این ناحیه از ۱۲۰۰ متر بیشتر است. غیر از توف‌هایی که اندکی آلتراسیون کائولینی را در مختصات "۳۷°۲۹' ۰۲" شمالي و "۵۵' ۴۸" شرقی تحمل کرده‌اند و هیچگونه ماده معدنی با ارزش اقتصادی در درون آنها دیده نمی‌شود (تجزیه شیمیایی دو قطعه سنگ اخذ شده از این پیمایش در جدول ۱-۳ آورده شده است).

جدول شماره ۱-۳: نتیجه تجزیه شیمیایی دو نمونه از ناحیه با جدار

تجزیه شیمیایی (٪)										نام سنگ	شماره نمونه	ردیف
LOI	K ₂ O	Na ₂ O	MgO	CaO	TiO ₂	Fe ₂ O ₃	Al ₂ O ₃	SiO ₂				
2.76	2.37	3.81	1.47	4.55	0.64	4.09	16.4	63.1	ابسیدین، تراکیت آلکالن	KH-1	۱	
2.95	2.87	3.01	1.02	4.97	0.58	2.48	14.8	66.5	ساب و لکالن	KH-2	۲	

این تراورس بخش جنوبی منطقه مورد اکتشاف را در برگرفته و تقریباً مکمل مسائل زمین‌شناسی بحث شده در تراورس‌های 1، 3 و 8 می‌باشد. پس از شرح مسیر تراورس به مسائل زمین‌شناسی این بخش و رخساره‌های سنگی که در این مسیر رخنمون دارد پرداخته می‌شود.

ابتداًی این پیمایش از روستای مشکل شروع می‌شود و در مسیر روستای افشار امیرآباد، زرناب، فیروزآباد، هشین، زاویه، زرجآباد، پله قارشو و وهیل را در بر می‌گیرد. انتهای آن به رودهخانه قزل‌اوزن در استور ختم می‌شود. این تراورس در حقیقت ادامه تراورس شماره 1 بطرف شمال، شمال غرب و شمال شرق می‌باشد. انتهای تراورس در مجاورت با روستای ورهیل به مختصات "33°31'37" شمالی و "48°00'31" شرقی می‌باشد. که رخنمون‌های تراکی داسیت برنگ قرمز و آلوده به کانی‌های مس در آنجا دیده می‌شود. در حواشی روستاهای مسیر پیمایش رخساره‌های سنگی به شرح ذیل رخنمون دارد.

- افشارآباد الیسن بازالت
- امیرآباد داسیت تراکیت
- کوه گرده گدیک ریولیت
- هشین بازالت، آندزیت و توف
- رزنان بازارت، آندزیت و توف
- فیروزآباد تناوب مارن ماسه سنگ و کنگلومرا
- زاویه زرجآباد تراکی آندزیت و توف شیشه‌ای
- زرجآباد پامیس
- شرحآباد مارن و ماسه سنگ و کنگلومرا
- پله قارشو ریولیت
- وهیل توف شیشه‌ای و گدازه‌های آندزیتی

شایان ذکر است که در این پیمایش بغیر از پامیس در ناحیه زرج آباد، زئولیت و اندکی کانی‌سازی مس در روستای وهیل کانی‌سازی قابل توجهی مشاهده نگردید با اینکه رخساره‌های مختلف ذکر شده در سایر پیمایش‌ها تشریح گردیده باز اشاره مختصراً به زمین‌شناسی این بخش از منطقه می‌گردد.

3-3-3- پامیس، توف برشی و توفهای اسیدی زئولیتی

این سنگها با پایین‌ترین بخش از ولکانیسم میوسن را تشکیل می‌دهد که در روی آهک‌های آکینانین بوردگالین (سازند قم) قرار گرفته است. مرز این دو در ناحیه ماروس واقع در جنوب غرب منطقه قابل بررسی است. نوع سنگها، توفهای بلورین، توفهای شیشه‌ای، توفهای رسی، توفهای ماسه‌ای با سیمان آهکی، پامیس و بالاخره سینریت می‌باشد. ترکیب آن سنگها ریولیتی و آلتراسیون زئولیتی را در پاره‌ای از افق‌ها می‌توان مشاهده کرد. از نظر زمین‌شناسی اقتصادی این سنگها می‌توانند بعنوان موارد پژولانی و زئولیت مورد مصرف قرار می‌گیرند.

نمونه KII.3، از نقطه "37°37' 30" شمالی و "59°45' 48" شرقی تهیه شده ولی هیچگونه بررسی آزمایشگاهی بر روی آن انجام نگردیده است.

3-3-3- تراکیت- داسیت

فعالیت ولکانیکی میوسن با خروج مقادیر متنابهی از گدازه که عموماً ترکیب متوسط دارند ادامه پیدا می‌کند و بر روی توفهای پامیسی جریان پیدا می‌نماید. شواهد نشان می‌دهد که این فعالیت‌ها که در خشکی صورت گرفته که وجود فلم‌های شیشه، ساخت ایگنمریتی در گدازه‌ها و ایگنمریت همراه سنگها شاهد این مدعای است. واحدهای سنگی از نوع پرلیت و لاهارهای سرد بهمراه این سنگها تشکیل شده است. ترکیب کلیه همراه کننده-های این سنگها تراکیتی آلکالن می‌باشد. در این ناحیه پدیده جالبی در واحد لاهار اتفاق افتاده و آن اینکه سیمان سست توفی لاهار به مرور در اثر هوازدگی فرسایش یافته و قلوه‌های کوچک و بزرگ آن رها و منطقه بسیار وسیعی را چال داغ پوشش داده است.

مهمترین کانی‌های تشکیل دهنده سنگ‌های تراکیتی، پلاژیوکلاز در حد الیگوکلاز و آندزین، بیوتیت، فلدسپار آلکالن از نوع سانیدین و کوارتز است که در زمینه‌ای شیشه‌ای و جریانی با میکروولیت‌های پلاژیوکلاز قرار گرفته است. در مطالعات سنگ‌شناسی این گدازه تراکیت آلکالن مشخص گردیده است.

3-3-3- آندزیت، تراکی آندزیت، توف شیشه‌ای و پرلیت

این سنگها حاصل قدیمترین فعالیت‌های ولکانیکی در ناحیه است که برخی از زمین‌شناسان به میوسن نسبت داده‌اند ولی واقعیت این است که مرز این واحد در تمامی مناطقی که رخمنون دارد گسله و ارتباطی مشخص با سنگ‌های بالائی و پایینی خود ندارد و مطالعه کنندگان این طرح ترجیحاً سن نئوژن را برای این واحد ولکانیکی در نظر گرفته‌اند. رخساره‌های سنگی که در این مجموعه دیده می‌شود شامل آندزیت، تراکی آندزیت همراه با توفهای آندزیتی و سنگ‌های شیشه‌ای یا بافت پرلیتی و شبیه به ابی‌دین است دو قطعه از نمونه‌های این واحد مورد مطالعه قرار گرفته است.

بافت سنگ‌ها پورفیری با زمینه شیشه‌ای است و کانی‌های تشکیل دهنده آنها پلاژیوکلاز، فلدسپار، آلکالن، کوارتز، آمفیبول، بیونیت و آپاتیت و در بخش توفی کلاستیک است.

3-3-4- گنبدهای ریولیتی ناحیه گرد گدیک

سن این گنبدهای ریولیتی را با توجه به اینکه واحدهای رسوبی میوسن را قطع می‌نمایند نئوژن در نظر گرفته‌اند. این مسئله قابل بررسی است و احتمال اینکه این گنبدها در مراحل اولیه فعالیت ولکانیکی خارج شده باشند، یعنی در حد فاصله آکیتانین و رسوب توفهای پامیسی وجود دارد. به هر حال رخساره سنگی آنها ریولیتی و ریوداستیت با بافت پورفیری و فلدسپات آلکالن، کوارتز، پلاژیوکلاز و آمفیبول است که در زمینه شیشه‌ای کریپتوکریستالین قرار دارند.

در مواردی در بخش زیرین گنبدها گدازه‌های شیشه‌ای به ستبرای ماگزیمم 4 متر تشکیل گردیده است. که پدیده عادی در تشکیل گنبدها است.

3-3-5- سایر گنبدهای ریولیتی

مقاطع زمین‌شناسی ترسیم شده از ناحیه جنوب غرب ناحیه نحوه قرارگیری و تشکیل این گنبدها را به روشنی نشان می‌دهد. در بخش زیرین این گنبدها هم همانگونه که ذکر شده گدازه ابسیدن قابل مشاهده است و ترکیب آنها ریولیتی با رنگ روشن و بافت پورفیر دارند بلورهای پلاژیوکلاز، بیوتیت، فلدسپات آلکالن، کوارتز و لیتوکلاست‌های با ترکیب داسیتی و آندزیتی در این سنگها دیده می‌شود.

6-3-3- مارن، ماسه سنگ، کنگلومرا

واحد رسوبی الیگومیوسن که در ناحیه رخنمون پیدا کرده تناوبی از مارن، ماسه سنگ و کنگلومرا ریزدانه است. فسیلی در این واحد شناسائی نگردیده و مقدار گچ و نوع سنگ موجود در لایه‌ها نیز جنبه اقتصادی ندارند. به نظر می‌رسد که این سازند هم ارز با واحد قرمز زیرین باشد.

7-3-3- گدازه‌های آندزیتی و توف‌های شیشه‌ای

کوه پشته در جنوب غرب ناحیه از این گدازه‌ها و توف‌ها تشکیل شده است. سطح رخنمون این سنگها قریب 45 کیلومتر مربع در محدوده مورد بررسی است. ترکیب عمومی آنها آندزیتی و بر روی سنگها ریولیتی که الیگوسن تصور می‌گردد قرار گرفته‌اند. غیر از آلدگی مختصر از کانی‌های مالاکیت که در جنوب روستای وهیل در مختصات "33°31' شمالي و 48°00' شرقی دیده می‌شود کانی‌سازی با ارزشی در آنها مشاهده نگردیده است.

8-3-3- گدازه‌های بازالتی الیوین‌دار

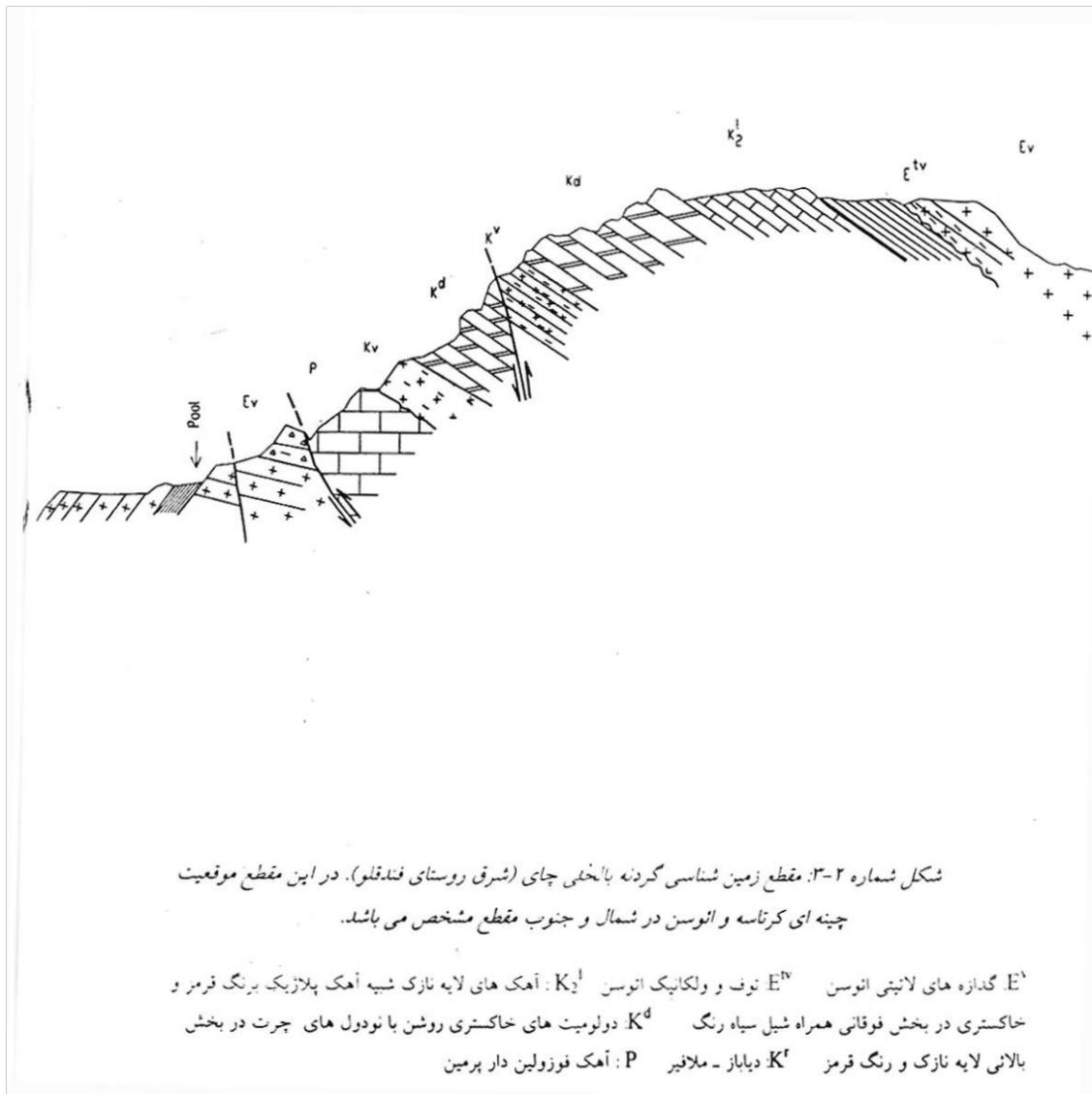
گسترهای به وسعت 4 کیلومتر مربع در حومه روستای افشار پوشیده از گدازه‌های سیاه رنگ است. بافت پورفیرتیک و زمینه میکرولیتی دارند. نوع سنگ‌ها بازالتی است و نظر به وجود کانی الیوین، رنگ سیاه و دانه‌های ریزی بازالت نامیده شده است.

9-3- آندزیت و آندزی بازالت

154 کیلومترمربع از گستره جنوبی مورد بررسی توسط توف، گدازه با ترکیب آندزیتی و آندزیتی بازالتی به همراه توف پوشیده شده است. سطرای آنها بیشتر از 1300 متر و هیچگونه ماده معدنی بغیر از ابسیدین بهمراه آنها مشاهده نگردید.

3-4- تراورس شماره 3 (روستای کمق) و سن گدازه‌های ریولیتی-تراکیت آلکالن

این تراورس از دو مسیر که به موازات هم پیموده شده تشکیل گردیده و در مجموع 4/8 کیلومتر طول دارد. و فاصله این دو مسیر از هم به طور متوسط 1/2 کیلومتر می‌باشد (شکل شماره 3-2).

شکل شماره ۳-۲: مقطع زمین شناسی گردنه بالاخنی چای (شرق روستای فندقلو). در این مقطع موقعیت چینه ای کرتاسه و انوسن در شمال و جنوب مقطع مشخص می‌باشد.

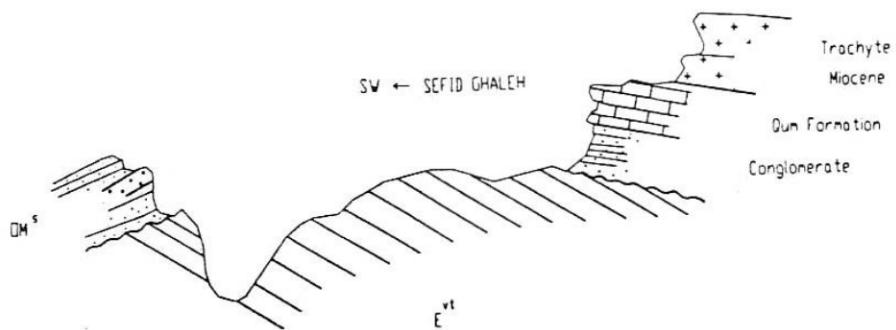
E¹: گدازه‌های لانپتی انوسن E^{IV} : توف و ولکانیک انوسن K_2^I : آهک‌های لایه نازک شبیه آهک پلازیک برنگ فرم و خاکستری در بخش فوقانی همراه شبل سیاه رنگ K^I : دولومیت‌های خاکستری روشن با نودول‌های چرت در بخش بالانی لایه نازک و رنگ قرمز K^I : دیاباز - ملافیر P : آهک فوزولین دار پرمن

نقطه شروع تراورس از دوراهی روستای کمک و فیروزآباد است که در ابتدای تراورس مولاس‌های فورلند البرز کوه با ستبرای زیاد و خصوصیات درشد شدگی از پایین به بالا است و سپس در زیر آن مارن و ماسه سنگ و سیلت‌های ائوسن-الیگوسن و بعبارت دیگر سازند قرمز زیرین را می‌توان مشاهده کرد بالاخره گدازه‌های تراکیت آلکالن و ریولیتی روی تمام واحدها را می‌پوشاند. هر چند مرز رسوبات قرمز زیرین با گدازه‌های ولکانیکی میوسن مشخص نیست ولی از نظر سنی ثابت شده که جوانتر از آکتیانین می‌باشد بدین ترتیب: در جنوب روستای ولین در غرب محدوده آکتشافی ریولیت و تراکیت‌ها بگونه یک بلندی تختی سطح وسیعی را پوشش می‌دهند. در شمال روستای ولین و مسیر رودخانه سویوخ بلاغ واقع در غرب محدوده آکتشافی، گدازه‌های آندزیتی ائوسن الیگوسن از زیر ریولیت رخمنون پیدا کرده و در کف رودخانه یک گدازه پورفیری با ترکیبی متوسط برونزائی دارد. این گدازه یک تراکیت آندزیت با بافت پورفیری است و پیروکسن آندزیت‌های وزیکولاز نیز در مجموعه الیگوسن، ائوسن دیده می‌شود. از غرب روستای ولین به طرف شمال گدازه‌های ریولیتی تراکیتی ادامه پیدا می‌نماید تا اینکه نهشته‌های تخریبی و آهکی میوسن به سن آکتیانین بوردگالین که معادل با سازند قم است با ناجوری آذرین پی بر روی آن قرار می‌گیرد.

آهک‌های میوسن برنگ زرد با لایه‌بندی ظریف تا 25 سانتیمتر که به فراوانی فسیل اکنید، لامی برانش و مرجان در درون آن دیده می‌شود. ستبرای آهک قم در غرب روستای باتلاق که در همین ناحیه قرار گرفته 10 متر است. این کنگلومرا همانگونه که در شکل 3-3 دیده می‌شود با ناجوری آذرین پی بر روی گدازه و توف ائوسن قرار گرفته است. قسمت فوقانی آهک مستقیماً توسط گدازه‌های تراکیتی و گاهی ریولیتی میوسن پوشانده می‌شود. در شمال دواداشی که در همین ناحیه قرار دارد این مرز بخوبی قابل مطالعه است.

در برداشت‌های 1:250000 میانه سازندۀای شمال دواداشی را بعنوان رسوبات تخریبی قرمز پایینی در نظر گرفته‌اند در حالی که در این ناحیه، اکثریت واحدهای سنگی موجود را، سنگهای ولکانیکی نشوژن با تراکیب داسیتی تراکیتی تشکیل می‌دهد.

سنگهای تراکیتی برنگ کرم متمایل به خاکستری و بافت پورفیر با فتوکریستهای فلدسپار است. درشتی فلدسپارها گاهی تا 1 سانتیمتر می‌رسد که در زمینه‌ای کرمی رنگ با کانی‌هایی از پیروکسن و کوارتز قرار دارد. فعالیت‌های ولکانیکی میوسن با تشکیل ستبرای از توف‌های پامیسی سفید رنگ و لاهار مانند با ترکیب ریوداسیتی شروع و با بجای گذاشتن ستبرای قابل توجهی تراکی داسیت و شیشه‌های ولکانیکی ادامه پیدا می‌کند. در پیمايش شماره 3 توف‌های زیرین مشاهده نمی‌شود ولی با اندکی پیش روی به سمت غرب بروشنا از حاشیه جاده روستای گالن قیه دیده می‌شوند که تا روستای کمک این گسترش ادامه دارد.

شکل شماره ۳-۳: بررسی از مجموعه رسوبی ولکانیکی جنوب غرب ناحیه اکشافی که نشانده‌نده موقعیت چبه ای سازنده‌های ولکانیکی رسوبی است.

گسل‌های متعددی این گدازه‌ها را قطع می‌نماید که گاهی ابی‌دین در امتداد این گسل‌ها بصورت واریزه مشهود است. ابتدای تراورس در مختصات "32°38' شمالي و 51°13' شرقی و انتهای آن در حاشیه جاده به مختصات "37°39' شمالي و 43°10' شرقی قرار گرفته است.

در این پیمایش هیچگونه ماده معدنی بغیر از اندیس کوچکی از ابیاندین مشاهده نشد.

5-3- تراورس شماره 4

این تراورس از روستای کمک بطرف شمال غرب به طول 5/58 کیلومتر درازا دارد. مسیر پیموده شده پس از طی حدود 2/5 کیلومتر بطرف شمال- شمال شرق انحراف پیدا کرده و تا قله کوه واقع در شرق روستای آفتابه ادامه پیدا می کند.

روستای صوفلو در مختصات "15°41'37" شمالی و "47°48'08" شرقی و در مسیر این پیمایش قرار می گیرد. در طول پیمایش بطرف شرق و غرب به سافت 400-300 متر رخنمونهای سنگی در دو سوی این تراورس بررسی گردید. در طول مسیر و شاخه های فرعی پیموده شده سنگهای داسیتی- تراکیتی که دارای بافت پورفیر و زمینه ای با ساخت ایگنمبریت تشکیل دهنده عمدۀ می باشد.

ابتدای تراورس روستای کمک و انتهای آن در ارتفاع 1756 متر از سطح دریا در مختصات "32°37'00" شمالی و "24°07'48" شرقی قرار دارد (شکل شماره 4-3)

5-3- تراورس شماره 5

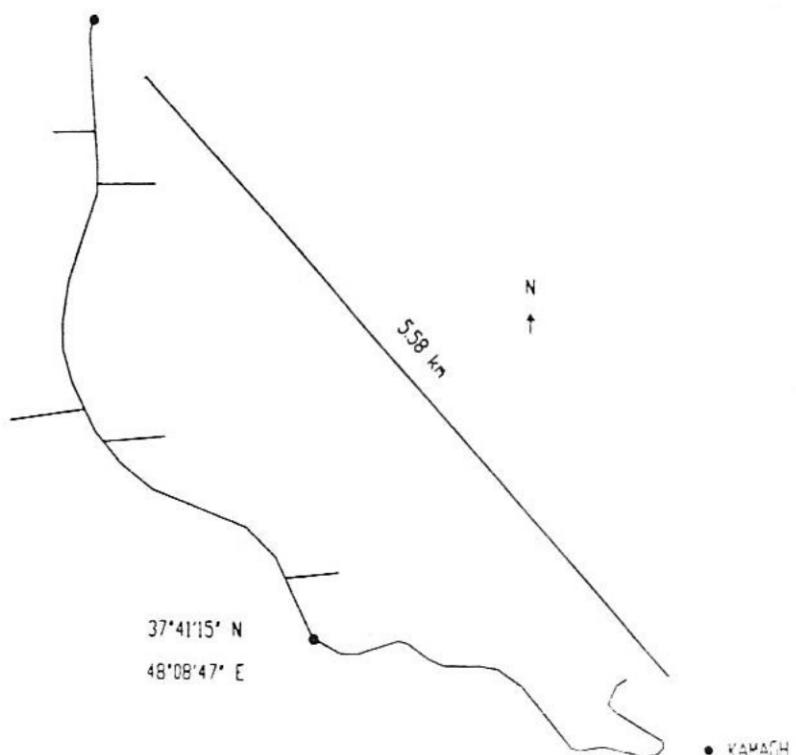
این تراورس همانند تراورس های شماره 3 و 4 بجز بخشی از رخنمونها کاملاً شیبه و تماماً از تراکیت و داسیت پوشیده شده است.

در بخش زیرین داسیت و تراکیت های آلکالن، سترائی برابر 30-45 متر، توف پامیسی سفید رنگ با ترکیب اسیدی رخنمون دارد. بخش تحتانی ردیف ولکانیکی و ولکانو سدیمتر رخنموده مشخص نیست و توفهای پامیسی با یک گسل شیب دار در مجاورت گدازه ها قرار گرفته است (شکل های شماره 3-58 و 3-6).

در طول تراورس تا شمال روستای گالن قیه گدازه های داسیتی و تراکیتی آلکالن رخنمون دارد و هیچگونه کانی- سازی در طول تراوری دیده نشده است.

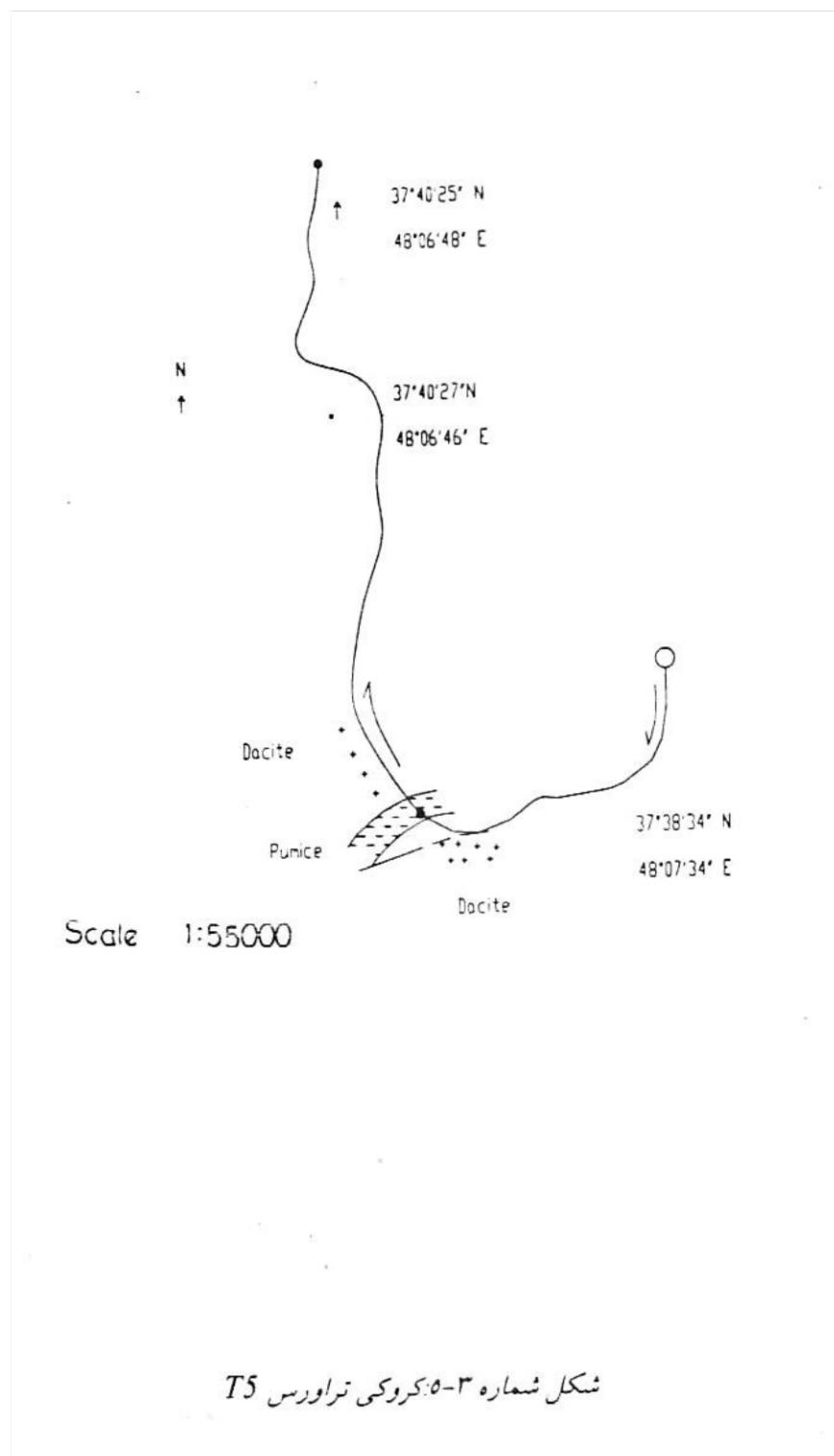
37°40'33" N
48°07'24" E

1756 m

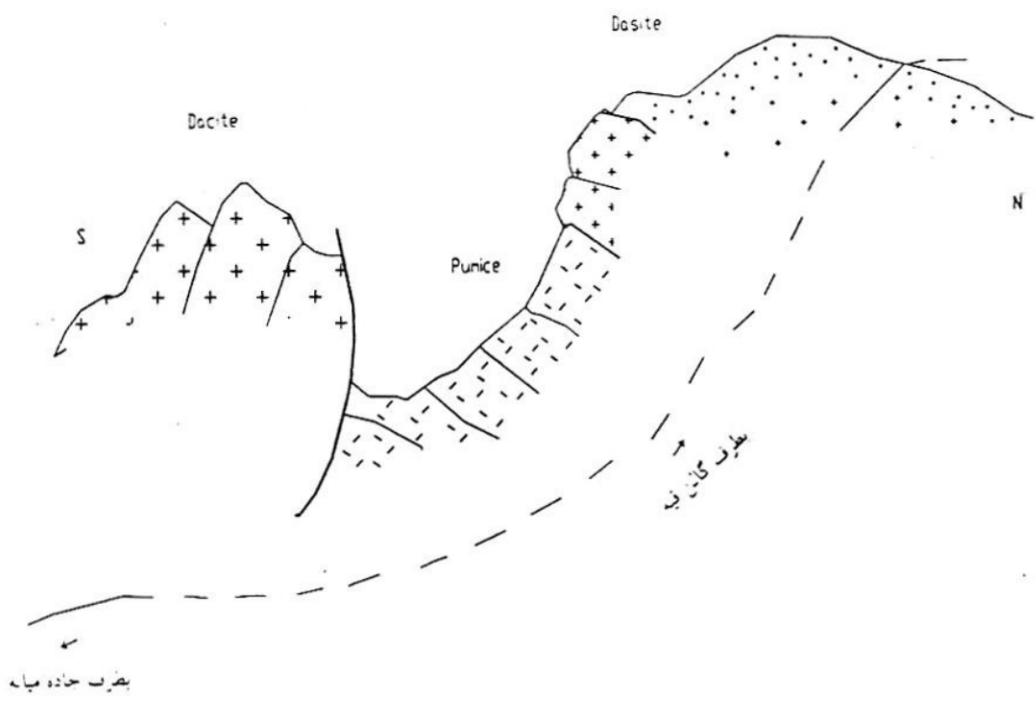

Scale 1:55000

شکل شماره ۳-۴؛ کروکی تراورس شماره ۴

شکل شماره ۳-۵: کروکی تراورس T5

شکل شماره ۳-۲: بررسی زمین‌شناسی از پامیس و گدازه‌های داسپتی

3- تراورس شماره 6

ابتداً تراورس در غرب نقطه "39°38' شمالي 39°38' شمالي" قرار می‌گيرد. مقطع زمین‌شناسي از محل تراورس و عمود بر آن در روستاي سولولكى ترسیم گردیده است. در روستاي سولولكى توفهای سفید در بخش

قاعده‌ای قرار دارد که آنتی کلاینی را در اثر عملکرد گسل شمالی جنوبی سولولکی تشکیل می‌دهد. در هسته

آنتی کلاین مارنهایی برنگ قرمز آجری رنگ ظاهر شده است.

ردیف گدازه از پائین به بالا شامل گدازه‌های وزیکولار به ستبرای ۲/۵ متر، تراکی آندزیت پیروکسن ۳-۲ متر و

سپس ستبرای زیادی از گدازه‌های تراکیت آلکالن بر روی آنها قرار می‌گیرد. انتهای تراورس شاخه‌ای از تراورس

شماره ۵ را پوشش می‌دهد نمونه kh-4 از این محل تهیه شده است.

8-3- تراورس شماره 7

مسیر این تراورس کوشن سولولکی است (شکل شماره 3-7). ابتدای تراورس توفهای آندزیتی و گدازه با

فرسایس پوست پیازی رخنمون دارد. در ادامه توفهای سفید رنگ اسید پامیسی میوسن بر روی آنها، و بالاخره

گدازه تراکی داسیتی تکمیل کننده ردیف رسوبی ولکانیکی است.

نمونه شماره 5 kh-5 از نقطه "00' 39" شمالي و "07' 48" شرقی برداشت شده است نتیجه تجزیه

شیمیایی و مطالعه پراش اشعه X به شرح جدول شماره 3-2 می‌باشد.

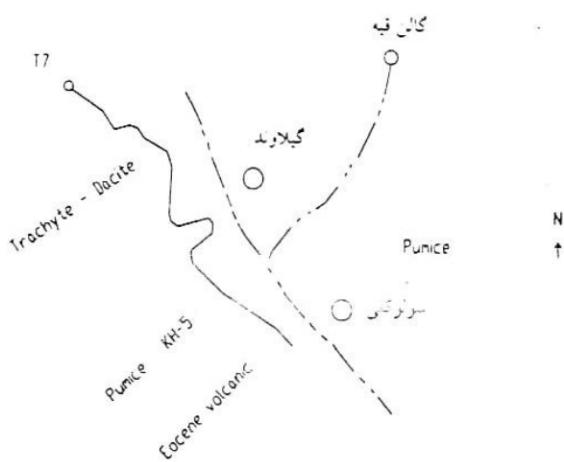
شایان ذکر است که مابقی نقاط کنترل و تراورس‌ها در بقیه فصل‌ها بصورت نقطه‌ای یا خطی تشریح گردیده

است.

جدول شماره ۲-۳: نتیجه تجربه شیمیابی و مطالعه با پرائس اشعة X

شماره نمونه	کانی های تشکیل دهنده								
KH 5	Amorphose Fase , quartz , Feldespar , claymineral								
	SiO ₂	NO ₃	CaO	Fe ₂ O ₃	TiO ₂	K ₂ O	MgO	Na ₂ O	LOi
	66.4	15.8	1.80	1.78	0.21	3.92	0.49	2.46	6.74

شایان ذکر است که ما بقی نقاط کنترل و تراورس ها دربیه فصل ها بصورت نقطه ای یا خطی تشریح گردیده است.

شکل شماره ۷-۳: کروکی تراورس ۷ با مقیاس ۱:۵۵۰۰۰

۹-۳- تراورس های شماره ۱۱ و ۱۰

ابتدای تراورس از روستای زرج آباد به مختصات U.T.M 240815 شرقی و 4170952 شمالی شروع و بطرف شمال چال داغ و سپس به روستای اکبرآباد در غرب ناحیه به مختصات 234170 شرقی و 4175734 شمالی ختم می‌گردد.

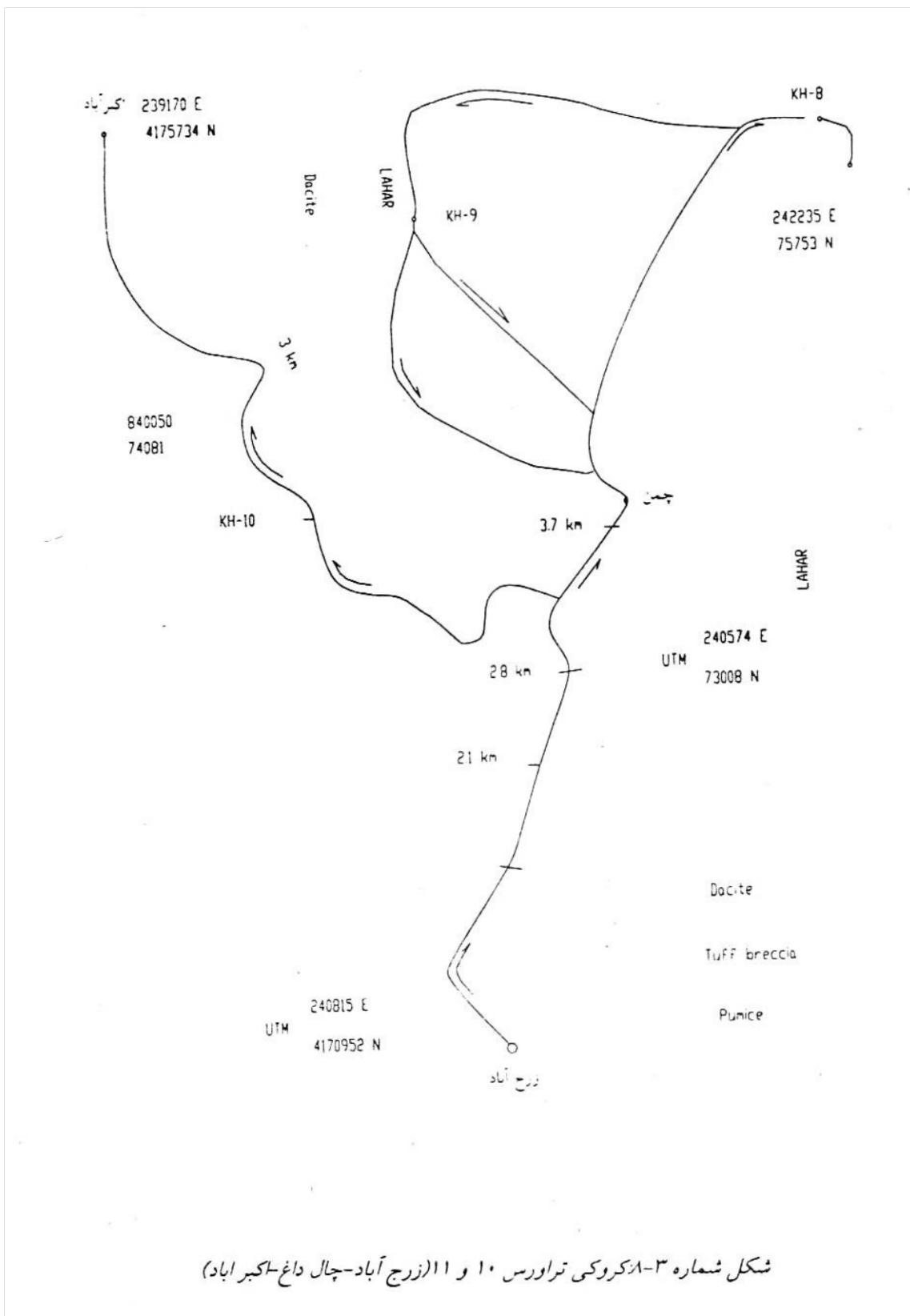
در ابتدای مسیر در روستای زرج آباد پامیس‌های سفید رنگ رخنمون دارد که روی آنها توف‌های برشی خاکستری متمایل به سفید قرار می‌گیرد. نیز ادامه ردیف به گدازه‌های تراکی داسیتی - همانند سایر نقاط ختم می‌گردد که قله بالای روستا را تشکیل می‌دهد.

د رادامه مسیر یا بعبارتی پس از 1800 متر از زرج آباد بطرف شمال تمامی منطقه توسط قلوه‌های بزرگی از تراکیت در اندازه 10 تا 60 سانتیمتر قطر پوشیده شده است. این رخساره تا مختصات 242335 شرقی و 4175753 شمالی در ناحیه چال داغ ادامه دارد. به نظر می‌رسد که این قلوه سنگها قطعات لاهارهای فرسایش یافته‌ای باشند که قطعات و قلوه‌های درون سیمان لاهار از آن جدا گردیده است (شکل شماره 3-8).

در انتهای تراورس گدازه‌های آندزی بازالت بر روی آنها قرار می‌گیرد که رنگ سیاه حفره‌دار و محتوی بلورهای پلازیوکلاز به رنگ سفید و پیروکسن سیاه، از خصوصیات آنهاست.

بافت این سنگها هیالومیکرولیتی پورفیری است. پلازیوکلاز 20 درصد حجم سنگ را تشکیل می‌دهند که فاقد تجزیه و غالباً ماکل آلیت و کارلسbad دارند.

بلور پیروکسن تا 3 میلیمتر و حدود 1 درصد سنگ را تشکیل می‌دهند و بالاخره بلور الیوسن به اندازه خیلی کم جزو درشت بلورهای سنگ می‌باشد که در زمینه شیشه‌ای با میکرولیت‌های پلازیوکلاز قرار گرفته‌اند.

شکل شماره ۳-۱ کروکی تراورس ۱۰ و ۱۱ (زرج آباد-چال داغ-کبر آباد)

حد فاصل روستای اکبرآباد و چال داغ ارتفاع بلندی است که دامنه‌های آن از لاهار و قله آن از سنگهای تراکی آندزیت تشکیل شده است که دو نمونه از تراکی آندزیت‌ها برداشت و مورد مطالعه میکروسکوپی قرار گرفته‌اند که عبارتند از:

نمونه شماره kh-09 یک تراکی آندزیت با بافت میکرولیتی پورفیری (کلومروپورفیریک) با فتوکریستهای پلاژیوکلاز از نوع آندزین تا اندازه 6 میلیمتر و کلینوپیروکسن کوچکتر از 4 میکرون (عکس‌های شماره 3-1 و 3-2 است.

فراآنی پلاژیوکلاز 20 درصد و پیروکسن 2 درصد حجم سنگ را تشکیل می‌دهند که در زمینه‌ای از میکرولیت‌های پلاژیوکلاز و ذرات پیروکسن قرار گرفته‌اند.

نمونه شماره KH-10 که از مسیر مرتع چال داغ به اکبرآباد برداشت شده نیز یک تراکی آندزیت با بافت گلومروپورفیریک و فنوکریستهای پلاژیوکلاز ماکل دار و کلینو پیروکسن و بیوتیت است که به ترتیب 20 درصد و یک درصد حجم سنگ را تشکیل داده‌اند.

خمیره سنگ نیز همانند نمونه شماره KH-9 از میکرولیت‌های پلاژیوکلاز با ذرات ریز کانی‌های کدر و پیروکسن تشکیل شده است (عکس شماره 3-3 و 3-4) ضمناً گفتندی است که در مسیر پیموده شده هیچگونه ماده معدنی مشاهده نگردید.

10-3- تراورس غرب روستای قره شیران

در 3 کیلومتری غرب روستای قره شیران توده نفوذی رخمنون دار که گسترش آن از 2 کیلومتر مربع متجاوز نیست و با توجه به مطالعات پتروگرافی دارای ترکیبات گرانیتی تا گرانودیوریتی است و در مجاورت با معدن سنگ ساختمانی ظاهرًاً ترکیب گرانیتی دارد. در این نقطه در متن سنگ کانی پیریت به فرااآنی دیده می‌شود. این تغییر در ترکیب سنگ شاید بدلیل تقریق ماسه در بدنه اصلی توده باشد که بخش کوچکی از آن در قره شیران رخنموده است.

در غرب قره شیران سنگهای آلتراهای بر روی آهک کرتاسه قرار گرفته است. این آلتراسیون در اثر تزریق توده نفوذی و مایعات گرم حاصل آن صورت گرفته است. این پدیده بصورت لیمونیتی شدن، هماتیتی شدن و ایجاد مختصری از کانی رسی در گدازه‌ها، نمایان است.

سنگهای کرتاسه هم که در حوالی قره شیران رخنمون دارد در اثر شار حرارتی این توده تبدیل به مرمر گردیده‌اند. این مرمرها با رنگ سفید و سبز، لایه‌بندی نسبتاً مشخصی دارند و ستبرای آنها 15 متر و حدود 750 متر مربع گستره رخنمون آنها است. در سالهای اخیر بر روی این مرمر عملیات معدنی در حجم ایجاد یک سینه کار صورت گرفته ولی بدليل کوبدھی وجود ترکهای تکتونیکی رها گردیده است.

47-3- مسیر شماره 11

(روستای قره شیران- میجه میر، از طریق روستای مستان آباد. بلقیس آباد).

رخنمونهای سنگی این تراورس در نقشه 1:250000 میانه با رخساره مارن و ماسه سنگ و کنگلومرا و با علامت E_3^M برداشت گردیده است. ولی در مجاورت روستای مستان آباد در مسیر این پیمایش گدازه‌های ریز بلور به رنگ زرد رخنمون دارد که ترکیب تراکیتی دارند. این گدازه‌ها تحت تأثیر آلتراسیون قرار گرفته و بگونه ورقه‌های نازکی زمین‌های مسطح و سطح مزارع منطقه را پوشانده‌اند. ظاهر سنگ هیچگونه بلوری مشاهده نمی‌شود. نمونه‌ای از آنها مورد بررسی قرار گرفته و تراکیت نامیده شده است که در زیر گدازه‌های خاکستری رنگ درشت بلور از همان جنس قرار می‌گیرد. این گدازه‌ها تا غرب روستای میجه میر امتداد دارد.

در غرب این روستا کوله‌های گدازه با ترکیب تراکی آندزیت رخنمون دارد. با این توضیح که این کوله‌ها همانهایی است که قبلًا در ساری بلاح رویت و مطالعه گردید. البته تنها فرقی که بین سنگهای این دو نقطه یعنی غرب میجه میر و ساری بلاح دیده می‌شود، شکل ماکروسکوپی آنهاست. کوله‌ها در قسمت تحتانی برنگ خاکستری روشن با بافت پورفیری می‌باشند که بلورهای درشت فلدسپار در زمینه دانه ریز خاکستری قرار گرفته‌اند، بطرف بالا یک لایه ابسیدینی مشاهده و نمونه گیری گردید. از بخشی به طرف بالا گدازه‌ها رنگ تیره بخود

گرفته و شدیداً وزیکولار می‌گردند و در بین کوله‌ها برش سفید و کنلگومراتیک قرار می‌گیرد. ترکیب بخش وزیکولدار هم تراکیتی است.

بالاترین واحدی که در بخش فوقانی کوله‌ها مشاهده می‌گردد ترکیب اسیدی‌تری نسبت به بخش‌های زیرین دارد. بافت آنها پورفیریک و فلدسپارهای بسیار درشت را می‌توان در متن آن مشاهده کرد این سنگها تراکیت تا داسیت تشخیص شده‌اند.

در غرب و شمال غرب روستای بلقیس آباد در بخش زیرین کوله‌های مشروح بازالت دلبریتی با پیروکسن‌های درشت رخمنون دارد.

48-3- نقطه بررسی شماره 48

روستای ایلانچق: در سراشیبی جاده ایلانچق از طریق گردنۀ صائین (محل جاده قدیمی) در بخش زیرین بازالت-های وزیکولاپلیوستوسن (Q^V) سنگهایی با ترکیب اسید تا متوسط برنگ خاکستری روشن رخمنون دارد که ساخت جریانی دارند.

در ناحیه غرب روستای میجه میر نیز این سنگها در مسیر شماره 47 مشاهده و جایگاه آن در بخش زیرین کوله‌های تراکی آندزیتی ساری قیه تصور شده است. در ادامه مسیر پیمایش بسوی جنوب (کوله‌های تراکی آندزیتی) این سنگها منطقه گسترهای را پوشش می‌دهند و مشخص است که این سنگها همان تراکیت-داسیت‌های میوسن (ngr) است. در درون این واحد گدازه‌های پیرومریدی هم دیده می‌شود.

در جنوب شرق ایلانچق در موقعیتی که پرمین آهکی رخمنون پیدا می‌کند، گدازه‌ها آهک‌های پرمین را پوشانده است. که در ادامه تا مستان آباد کشیده می‌شود. در مستان آباد گدازه‌ها آلتراسیونی را تحمل کرده‌اند و برنگ سفید هستند.

بهراهی این گدازه‌ها مانند سایر مناطق گدازه پرلیتی دیده می‌شود که توسط یک سری بازالت وزیکولدار پوشانده می‌شود. مطالعات نوع این سنگها را تراکیت-بازالت-پرلیت مشخص کرده است.

49-3- نقطه بررسی 49 (جنوب روستای شیخ سرجین)

در جنوب روستای شیخ سرجین آندزیت‌های پورفیر با بلورهای درشت فلدسپار (مکاپورفیر) رخنموده است که در نقطه بررسی، بلورهای آنالیسم در آنها ظاهر و بتدریج به سوی بالای مقطع مقدار فراوانی کانی آنالیسم آنها افزایش پیدا کرده و در نهایت به گدازه‌های ختم می‌شود که دارای بلورهای تراپوزوئدر آنالیسم می‌باشند. بطوری که از مرزهای گدازه آنالیسم دار تهیه شده یک تراکیت آندزیت آنالیسم‌دار نامگذاری شده و نمونه دیگر یک لایت کربناتیزه بوده است.

با پیشروی به سمت بالای مجموعه ولکانیکی، ترکیب تغییر نموده و ستبرای زیادی از گدازه‌های پیروکسن آندزیتی روی آنها قرار می‌گیرد. نمونه‌ای که از مجموعه ولکانیکی مشروح تهیه شده بود، که پیروکسن آندزیت تشخیص داده شد. این واحد احتمالاً متعلق به قسمت فوقانی اوسن است که در ناحیه علی قشلاقی و حاشیه شرقی بزقوش روی توف‌های ماسه‌ای با آثار گیاهی قرار می‌گیرند.

3-3- نقطه بررسی 50 (ساری قیه- امام چای)

کوله‌های تراکی آندزیتی: در روستای ساری قیه کوله‌های گدازه از نوع تراکی آندزیتی با بافت پورفیری دیده می‌شود که احتمالاً در زیر گدازه‌های بازالتی وزیکولار - که متعلق به فعالیت‌های ولکانیکی سبلان می‌باشد قرار گرفته است که این کوله‌ها از بخش شرقی بر روی گدازه‌های اسیدی که نژوژن تصور می‌شود جریان پیدا کرده - اند.

تعداد کوله‌ها ۵ عدد و در حد فاصله هر کوله ولکانوکلاستیک سفید رنگی مشاهده می‌گردد. ضمناً در ساختار ظاهری گدازه‌ها وزیکولهایی هم دیده می‌شود. در بالاترین بخش مجموعه کوله‌ای تراکیتی و ولکانوکلاسیک‌ها گدازه‌هایی با بافت پورفیری و رنگ سفید قرار می‌گیرد.

3-3- نقطه بررسی 51 (شمال سوغانلو- مجیدآباد)

در حاشیه شمال شرقی بزگوش ردیفی از توف رخنمون دارد که تا جنوب روستای سوغانلو مجیدآباد کشیده می‌شود (رنگ سفید و گاه سبز دارند بطرف بالا کنگلومراتیک شده و یا اینکه بگونه متناوباً با توف قرار می‌گیرند). این توف‌ها بی‌شباهت به توف‌های اوسن دارند که در بخش‌هایی از ناحیه رخنمون دارد. بر روی این واحد توفی

گدازه‌های اسیدی قرار می‌گیرد که این گدازه‌ها همان گدازه‌هایی هستند که در جنوب غرب محدوده مورد مطالعه، بر روی آهک قم جریان پیدا کرده‌اند.

ردیف گدازه‌ها در بخش تحتانی یا لایه ابسیدینی برنگ سیاه که ستبرایی برابر 7 تا 8 متر دارد آغاز می‌گردد و بالافاصله به گدازه ریوداستی تبدیل می‌گردد. محیط تشکیل این گدازه‌ها قاره‌ای است ولی احتمالاً یک محیط کم عمق مرطوبی در محل تشکیل این گدازه‌ها وجود داشته که سبب تشکیل پرلیت نیز گردیده است. نمونه تهیه شده که بررسی گردید یک تراکیت با زمینه پرلیتی تاریولیت بوده است. این ناحیه در فاز دوم نیاز به بررسی بیشتر دارد. از روستای سوغانلو بطرف غرب و روستاهای کری و مشکینچق توف‌های ریولیتی، توف با زمینه کربناته، سنگهای تخریبی و گدازه‌های ریولیتی گستره بزرگی را پوشش داده است. رنگ هوازده این سنگها زرد، قرمز و صورتی است و شکستگی آنها بصورت لبه‌های تیز می‌باشد.

نیز این مجموعه رسوبی ولکانیکی که شدیداً چین خورده است، دربر گیرنده آثار گیاهی در درون ماسه سنگهای خود می‌باشد.

کانی‌های تشکیل دهنده این سنگهای آذرین، پلاژیوکلاز با ترکیب الیکوکلاز تا آندزین، فلدسپار، آلکالن تجزیه شده، کوراتز با بافت موزاییکی، ذکر شده است. در ضمن در حوضه کری نیز قسمت زیرین آنها قابل مطالعه نبوده و بخش فوقانی آنها بگونه دگرشیب به مارن و ماسه سنگهای الیکومن می‌وسن محدود می‌گردد که در روستای کری بزرگ رخنمون دارند.

16-3-مسیر بررسی 52 (ییلاق آق بلاغ بطرف منقوتای)

در این نقطه در ییلاق آق بلاغ زیر گدازه‌های بازالتی که ستبرای 40 متر دارند سنگهای آذر آواری (لاهار) قرار می‌گیرد لاهارها رنگ سفید و ترکیب اسیدی دارند و قطعات ولکانیکی از نوع ولکانیک‌های اثوسن در درون آنها دیده می‌شود. همچین در بررسی سنگ‌شناسی، لاهار بعنوان یک توف سنگی تراکیتی و گدازه‌ها، الیوین بازالت مشخص گردیده است.

ضمانتاً در ناحیه سبلان هم لاهارهایی با همین خصوصیات دیده می‌شود که بر روی گدازه‌هایی که کواترنر تصور گردیده‌اند قرار گرفته‌اند. ولی در آقبلاع لاهارها در زیر گدازه‌های بازالتی منتبه به کواترنر قرار دارند و احتمالاً منشاء و سنی غیر از آنچه که در سبلان دیده می‌شود دارند و این اکیپ مطالعه کننده این لاهارها را حاصل از ولکانیسم نژوژن دانسته است.

17-3- نقطه بررسی 53 (اورتاکند)

در شرق روستای اورتاکند روی کوله‌های تراکی آندزیتی ساری قیه گدازه‌هایی با ترکیب تراکیت، آندزیت و تراکی آندزیتی قرار می‌گیرد که این گدازه‌ها در بخش‌های بالایی ریزدانه و رنگ آنها به قهوه‌ای گراش دارد. در بخش تحتانی بافت پورفیریک داشته و رنگ آنها خاکستری درز و ترک و قطعاتی از سنگ‌های بیگانه (انکلاو) آنها به فراوانی دیده می‌شود. این واحد ولکانیکی را می‌توان با سبلان قدیم و یا بخش فوقانی کوله‌های ساری قیه مقایسه نمود.

فصل چهارم: زمین‌شناسی اقتصادی

4-1- پیشگفتار. پرلیت

صرف و کاربرد پرلیت بطور روزافزونی در دنیا بالا می‌رود و این ماده بعلت داشتن خواص فیزیکی ویژه‌ای موارد مصرف مختلفی در صنایع برای خود کسب نموده است. از آن جمله: در صنایع ساختمانی بعلت برخورداری از وزن کم، در صنعت عایق‌کاری آن هم به علت خاصیت ایزولاسیون حرارتی و در صنایع تصفیه و غیره بگونه گسترهای از این ماده استفاده می‌گردد. در مورد اخیر کارایی این ماده در جنگ تحمیلی بگونه محصول *Hydrophobia* (آب گریز) در جمع‌آوری هیدروکربورهای نفتی و رفع آلودگی خلیج فارس در عمل به ثبوت رسیده که در این مورد بعنوان جاذب هیدروکربورها مورد استفاده قرار گرفت. با شرح مختصر فوق و با ویژگی‌هایی که این ماده معدنی دارا می‌باشد کاربرد صنعتی آن توجیه اقتصادی کار روی این ماده را تا اندازه‌ای مشخص می‌نماید و بعنوان یک ماده معدنی با ارزش از طرفی و مصرف روزافزون آن در دنیا و محدود بودن ذخایر آن بخصوص در کشورهای همسایه، از طرف دیگر پی‌جوابی و اکتشافات آن را ضروری می‌نماید.

وضع خاص اقلیمی ایران با تابستانی گرم و زمستان سرد و همچنین از نظر ریسک زلزله و بازسازی مناطق زلزله زده و صرفه‌جویی در مصرف انرژی از موارد دیگر توجیه اقتصادی اکتشاف این ماده مصرفی می‌باشد. از طرف دیگر، امکان صدور آن حتی بگونه منبسط شده به کشورهای مجاور استان امکان‌پذیر می‌باشد. شایان ذکر است که اشتغال‌زایی این طرح با صنایع چینی انکارناپذیر است و طبیعی می‌نماید.

4-1- منشاء شیشه‌های ولکانیکی

عوامل مختلفی در تشکیل شیشه‌های ولکانیکی که به شیشه‌های طبیعی هم مشهور هستند دخالت دارند و چگونگی تمامی آنها یکسان نمی‌باشد ولی در کل محصول‌های آتشفشاری می‌باشند. پرلیت، ماده مورد اکتشاف در این ناحیه نیز یکی از این شیشه‌ها است و بعنوان یک سنگ آتشفشاری شناخته شده است.

شیشه‌های ولکانیکی (طبیعی) در نتیجه انجاماد سریع گدازه‌های ریولیتی، ریوداسیتی، داسیتی و بازالتی بوجود می‌آیند. در این میان سرعت انجاماد گدازه‌های اسیدی (ریولیتی) که از جمله، گدازه‌های غلیظ می‌باشند، بالا بوده و در شرایطی که امکان فرار مواد گازی وجود داشته باشد این عمل هر چه بیشتر شدت پیدا می‌کند. لذا هیچگونه فرصتی برای رشد بلورهای درشت در سنگ ایجاد نگردیده و بدین دلیل سنگ بصورت شیشه ولکانیکی منجمد می‌گردد.

علاوه بر موارد مذکور که بیشترین تکیه بر روی عمل سرد شدن گدازه است عوامل متعدد دیگری نیز در بوجود آمدن این سنگها نقش مهمی را ایفا می‌نمایند. بر این مبنای تئوری‌های متعددی در مورد منشاء تشکیل شیشه‌های طبیعی و بالاخص پرلیت‌ها بیان شده است.

تئوری‌های قدیمی ژنرپرلیت و سایر شیشه‌های ولکانیکی را نتیجه انجاماد سریع ماگمای اسیدی، بدون در نظر گرفتن عوامل مختلف از قبیل میزان آب و اثر گازها در اثر تبادل حرارتی گدازه با محیط مجاور می‌دانسته است. نظریه دیگری تشکیل سنگ پرلیت را از سرد شدن ماگمای اسیدی در شرایط ویژه‌ای از فشار و میزان بخار آب تصور می‌نماید. بر اساس این نظریه در گدازه‌های اسیدی مقادیر زیادی آب و گازهای فرار موجود است که بعلت کاهش ناگهانی فشار محیط در حین خروج از زمین مقادیر زیادی خاکستر آتشفسانی و پامیس تولید می‌نماید و بعبارت دیگر در اثر کاهش ناگهانی فشار، در حین بیرون ریختن گدازه، بخار آب و گازهای فرار آن آزاد گشته در نتیجه گدازه خروجی بگونه متخلف جریان پیدا می‌کند و بافت پامیسی در سنگ بوجود می‌آید. در افق‌های پایین این گدازه، که کاهش فشار آنی نبوده و تحت فشار قابل ملاحظه‌ای قرار گرفته‌اند آب ماگمایی و گازها باقی می‌مانند که در صورت تبادل حرارتی سریع، شیشه‌های ولکانیکی (ابسیدین، پرلیت، پیچستون) و در غیر اینصورت سنگهایی نظیر ریولیت، داسیت، ریوداسیت و تراکیت را بوجود می‌آورند.

شیشه‌های ولکانیکی اسیدی ندرتاً دارای فنوکریستهایی از فلدسپات، کوارتز و بیوتیت هستند که از فازهای مختلف انجاماد نشأت گرفته‌اند که در این فازها فرصت تبلور برای گدازه وجود داشته است. بافت شیشه‌های طبیعی به غلظت گدازه و مراحل تبلور گدازه در موقع خروج و سرعت انجاماد آن بستگی دارد و عموماً دارای

بافت‌های شیشه‌ای (Glassy)، هیالوپلیتیک (hyalopilitic)، پرلیتیک (perlitic) و میکروفلزیت (microphelsite) هستند. در این سنگها اسفلولیت‌ها (spherolites) که سازه‌های کروی شکل هستند در مرحله‌ای از کریستالیزاسیون تشکیل می‌شوند. این اسفلولیت‌ها ساختمان شعاعی دارند. اسفلولیت‌ها گاهی از دیوتیریفیکاسیون (devitrification) شیشه هم حاصل می‌گردند. انواع شیشه‌های ولکانیکی که در طبیعت دیده می‌شوند بشرح زیر است:

ابسیدین (obsidian)، پیچستون (pitchstone)، پامیس (pumice) و پرلیت (perlite). تشخیص شیشه‌های طبیعی بخارط بافت مختص بخودشان به راحتی امکان‌پذیر است و تنها ابسیدین و پیچستون شبیه بهم هستند که در این مورد نیز مقدار آب موجود این سنگها ملاک تشخیص است. بطوری که این سنگها به ترتیب دارای ۱۱ و ۵ درصد آب هستند.

2-1-4- خواص فیزیکی شیشه‌های ولکانیکی

ابسیدین (obsidian): ابسیدین یک شیشه طبیعی سخت و فشرده است. رنگ این سنگ سیاه تا سیاه خاکستری است و به ندرت به رنگهای قرمز و سبز نیز وجود دارد. ضمناً دارای جلامی شیشه‌ای و شکستگی آن صدفی است. وزن مخصوص ابسیدین ۲/۳۶ گرم در سانتیمتر مکعب و ضریب انکسار آن ۱/۴۸ است.

پیچستون (pitchstone): پیچستون شبیه ابسیدین است. این سنگ هر چند دارای آب قابل ملاحظه‌ای (۴ تا ۱۰ درصد) به رنگهای سیاه، خاکستری، قهوه‌ای تیره و یا سبز تیره دیده می‌شود. بلورهای درشتی بصورت پورفیری غالباً در پیچستون مشاهده می‌شود. ضریب انکسار آن ۱/۴۹ و وزن مخصوص آن ۲/۳۳ گرم در سانتیمتر مکعب است.

پامیس (pumice): پامیس یک شیشه حفره‌دار طبیعی است. غالباً به رنگهای سفید روشن و خاکستری روشن متمایل به زرد دیده می‌شود. درصد آب آن خیلی پایین بوده و بوسیله وزن مخصوص کم از ابسیدین‌های حفره‌دار و سایر شیشه‌های ولکانیکی قابل تشخیص است. پامیس دارای جلامی ابریشمی و اصولاً در قسمت‌های بالائی گدازه‌های ریولیتی در حین انفجار یک آتشفسان، تشکیل می‌گردد.

پرلیت (perlite): سنگ شیشه‌ای است که دارای 2 الی 5 درصد آب ترکیبی است. این سنگ دارای جلای چرب بوده و برنگ سفید، خاکستری متمایل به سبز، سیاه روشن تا تیره و قهوه‌ای دیده می‌شود. وزن مخصوص آن بین 2/4 الی 2/5 گرم در سانتیمتر مکعب بوده و سختی آن معادل 5/5 موس و ضریب انکسار آن 1/501 است. این سنگ بسیار شکننده بوده و خردشده‌گی مخصوص آن، به سنگ یک حالت ترک-خوردگی پوست پیازی یا ساخت گرد و براق شبیه مروارید می‌دهد. براساس همین ویژگی‌ها پرلیت (perlite) نامیده شده است. این سنگ‌ها به سهولت تحت تأثیر هوایی هوازدگی مکانیکی بخصوص در امتداد شکاف‌ها قرار می‌گیرند (جدول شماره ۴-۱).

جدول شماره ۴-۱: خصوصیات شیشه‌های ضیغی							
نام سنگ	ساخت	بافت	درصد آب	ضریب انکسار	وزن مخصوص (g/cm³)	تخلخل	چگالی
ابسیدین	شبشه‌ای	توده‌ای	زیر یک	۱/۴۸۴	۲/۳۶	۱-۱/۳	۲/۴۱۱
پرلیت	پرلیتی	جریانی	۵ الی ۲	۱/۵۰۱	۲/۳۴۶	۴۴/۵۳	۱/۸۴
پیچستون	شبشه‌ای	پروفیریتیک خیلی ریز	بیشتر از ۱۰	۱/۴۹۷	۲/۳۳۵	-	۲/۲۴۰
پامیس	شبشه‌ای	حفره‌ای	۳-۴	۱/۵۴۰	شناور	-	-

3-1-4- خصوصیات سنگ‌شناسی و خواص شیمیایی پرلیت

3-1-4-1- خصوصیات سنگ‌شناسی

سنگ پرلیت در زیر میکروسکوپ دارای ساخت پرلیتی است. این ساخت که بصورت ترکه‌های متعدد مرکزی مشاهده می‌گردد، نتیجه انقباض حاصل از سرد شدن گدازه و هیدراتاسیون ثانویه است این بافت بسهولت با چشم غیر مسلح هم دیده می‌شود. پلازیوکلاز و کریستال‌های پیروکسن و ندرتاً کانی‌های فلزی در زمینه شیشه‌ای آن که حدود ۹۰ درصد کل سنگ را تشکیل می‌دهد، یافت می‌شود.

تکه‌های درشت بلور، عموماً پلاژیوکلاز با ترکیب متوسط، اسپرولیت‌هایی با ترکیب کوارتز و فلدسپار، حفرات پر شده از اپال، خصوصیات برشی، خلل و فرج و بافت جریانی در انواع پرلیت‌ها مشاهده می‌شود.

3-2-4- خواص شیمیایی پرلیت و خصوصیات آب موجود در آن

پرلیت‌ها با خصوصیات متفاوت بطور عموم از یک ماسه‌گامی اسیدی نشأت گرفته‌اند و دارای 2 الی 5 درصد آب ترکیبی هستند. جداول شماره 4-2 و 4-3 به ترتیب ترکیب و تغییرات عناصر مختلف ذخایر پرلیت شناخته شده جهان و ذخایر پرلیت استان‌های اصفهان، خراسان و آذربایجان را نشان می‌دهند.

جدول شماره 4-2 : خصوصیات فیزیکی و شیمیایی سنگ پرلیت

اکبد	درصد اکسیدها	نقطه ذوب / درجه سانتی گراد	سختی / مهش	رنگ	PH
SiO ₂	۶۹/۸-۷۳/۵	۹۰۰-۱۳۰۰	۵-۷	خاکستری تیره	V
Al ₂ O ₃	۱۲/۵-۱۳/۷			فهرو ای	
Fe ₂ O ₃ +TiO ₂	۱/۵-۲/۳			سبز	
CaO+ MgO	۳۱/۱-۰			سیاه	
K ₂ O+Na ₂ O	۵/۵-۷				
H ₂ O	۳/۶-۴/۵				

درصد اکسیدها	ذخایر شیرین بلاغ میانه	سفید خانه ترک	غرب خلخال عرصه درگاه خانه شیر و چال داغ	استان خراسان دیهوک	استان اصفهان روستای فران
SiO ₂	۷۱/۹۳	۷۱/۸۸	۷۸/۸۲	۷۲	۷۰
Al ₂ O ₃	۱۱/۷۵	۱۲/۷۳	۱۱/۲	۱۱/۰۳	۱۱/۷
FeO	-	۰/۹۶	-	-	۴
Fe ₂ O ₃	۰/۷۴	۱/۶۵	۰/۹۴	۰/۶	۰/۷۶
CaO	۱/۲۰	۱/۲۶	۰/۴۹	۱/۴۷	۱/۵۷
MgO	۰/۲۱	۰/۳۵	۰/۰۱	-	-
Na ₂ O	۳/۲۸	۲/۹۳	۴/۲۵	۳/۲۰	۳/۷۷
K ₂ O	۴/۶۷	۴/۳۵	۱/۹۳	۴/۲۶	۴/۶۹
L.O.I	۴/۳۴	۳/۸۴	۲/۸۶	۴/۰۵	۰/۲۵

آب ترکیبی ۲ الی ۵ درصد تقریباً در همه سنگهای پرلیتی وجود دارد که این خود یکی از عوامل مهمی است که

خروج آن در اثر حرارت معین موجب انبساط سریع سنگ می‌گردد.

منشاء آب در شیشه‌های ولکانیکی به آب مگمایی مربوط بوده و بخشی از آن نیز ممکن است ارتباط به آب بعد

ماگمایی داشته باشد. آب مگمایی یا بعبارت دیگر آب اولیه گدازه‌های آتشفشاری در شدت انفجارات آتشفشاری

عامل عمده‌ای محسوب می‌شود. بطوری که گدازه‌هایی با آب فراوان ضمن انفجارات آتشفشاری با فوران‌های

شدید توام شده و در نتیجه باعث انتشار مقادیر زیادی خاکستر و پامیش می‌گردد.

آب بعد مگمایی یا آب ثانویه در اثر تماس آبهای زیرزمینی و آبهای حفره‌ای در یک گدازه بوجود می‌آید که

در این صورت مقدار آب حدود ۳ الی ۱۰ درصد حجم کل شیشه را تشکیل خواهد داد.

آب گیری ثانویه در امتداد مسیر حرکت آب و در وحله اول در امتداد درزها و شکاف‌ها و خلل و فرج صورت

می‌پذیرد. این عمل باعث جدایش قسمت هیدراته شده شیشه از قسمت هیدراته نشده گردیده و در نتیجه

شکاف‌های اولیه گستردۀ تر می‌گردد. این شکاف خود نیز بصورت کانالی جهت حرکت و گردش آب در می‌آید که به احتمال زیاد باعث هیدراته شدن قسمت‌های مجاور که تا آن لحظه از عمل هیدراتاسیون دورمانده بودند، می‌شود. این عمل موجب تشکیل شکاف‌های متعددالمرکز می‌گردد.

شکاف‌های پرلیتی ممکن است نتیجه عمل هیدراتاسیون ثانویه شیشه نیز باشد و وجود مقادیر زیاد آب، در شیشه‌هایی که دارای ساخت پرلیتی است در مقایسه با شیشه‌های عاری از این ساخت این موضوع را تأیید می‌کند. در این میان پیچستون از این امر مستثنی است. این سنگ بیشتر از پرلیت محتوى آب می‌باشد و چنین بنظر می‌رسد که قسمت اعظم آب موجود در پیچستون آب ماقمابی است و در عمل هیدراته نشده است نوع آب موجود در شیشه‌های ولکانیکی، مقدار و شرایط رها شدن آب، غلطت شیشه و تغییرات آن در درجه حرارت‌های مختلف، از عوامل مهمی است که در مقدار و شدت انبساط در مراحل فرآوری این سنگ مؤثر می‌باشد.

4-1-4- تخمین ذخایر پرلیت دنیا و تولید پرلیت خام

میزان تولید پرلیت خام در دنیا بیش از 2 میلیون در سال تخمین شده می‌شود. میزان دقیق تولید این سنگ بعلت منتشر نشدن تولید پرلیت توسط بعضی از کشورها هنوز مشخص نیست. ایالت متحده آمریکا بزرگترین تولیدکننده پرلیت خام با بیش از 1.000.000 تن در سال در رأس کشورهای تولیدکننده پرلیت خام قرار داشته است.

دومین کشور تولیدکننده کشور روسیه است که میزان تولید آن بیش از 500 هزار تن در سال می‌باشد. این میزان تولید به مصرف صنایع داخلی رسیده و مقداری از آن به کشورهای اروپایی صادر می‌گردد. کشورهای یونان با 235 هزار تن و ایتالیا با 100 هزار تن در ردیف‌های بعدی قرار دارند.

چکسلواکی و مجارستان از تولیدکنندگان پرلیت خام بوده و بترتیب 50.000 تن و 92.000 تن پرلیت خام تولید می‌نمایند.

کشور ترکیه که بزرگترین ذخایر پرلیت فعلی دنیا را دارد در سال 1990 نزدیک به 60.000 تن پرلیت خام تولید نموده است. این کشور علاوه بر مصرف داخلی مقدار زیادی از پرلیت خام خود را به کشورهای دیگر جهان صادر می‌نماید (جدول شماره 4-5 و 4-6).

کشور ایران اکتشافات ماده معدنی پرلیت را از سال 1352 آغاز نموده و در عرض قریب 30 سال موفق به کشف ذخایر متعددی در ناحیه آذربایجان گردیده است ولی بعلت مشکلات اکتشاف این ماده در سایر بخش‌های ایران موقتیت آمیز نبوده است. هر چند در ناحیه بیرون‌جند و فردوس گزارش‌هایی از وجود این ماده منتشر گردیده ولی آزمایشات فیزیکی و شیمیایی نتیجه مطلوبی را بدست نداده است. مطالعاتی که اخیراً این مهندسین مشاور در نواحی جنوبی خراسان و ایران مرکزی (اصفهان) انجام داده‌اند به ذخایری از این ماده معدنی برخورد نموده است که بسیار قابل توجه می‌باشد. بخصوص در ناحیه اصفهان که از ذخیره نسبتاً بالایی (40.000 تن برآورد اولیه) برخوردار است.

جدول شماره ۵-۴: تخمین تولید برآبیت خام در جهان بر حسب تن

کشور	۱۹۷۸	۱۹۷۹	۱۹۸۰	x ۱۹۸۲
آمریکا	۸۴۰۰۰	۷۶۲۰۰	۷۴۲۰۰	
شوروی	۳۵۰۰۰	۳۵۰۰۰	۳۶۰۰۰	
یونان	۲۲۴۰۰	۲۳۰۰۰	۲۳۵۰۰	
ایتالیا	۹۰۰۰	۹۰۰۰	۱۰۰۰۰	
ژاپن	۷۰۰۰	۷۵۰۰۰	۹۰۰۰۰	
چکسلواکی	۳۵۰۰	۳۸۰۰	۴۰۰۰	۵۰۰۰
ترکیه	۲۶۵۲۲	۳۰۰۰۰	۳۹۰۰۰	
مکزیکو	۲۵۰۰	۲۵۰۰	۳۰۰۰	
نیوزلند	۰۰۸	۲۲۹	۲۰۰	
آرژانتین			۱۰۰۰	
استرالیا			۲۰۰	
بلغارستان		۷۳۰۰		
چین و فیلیپین			۲۰۰	
افریقای جنوبی و ایسلند و مزامبیک				
در مجموع			۲۰۰۰	

×متاسفانه دسترسی به آمار در ۲۰ سال گذشته امکان پذیر نگردید.

جدول شماره ۴-۵: ذخایر پرایت دنیا در سال ۱۹۸۰ (میلیون تن) ^{۱۰}

شمال امریکا	میلیون تن
امریکا	۶۳۵
مکزیکو	۹
جمع	۶۴۴
اروپا	
یونان	۱۸۱/۴
مجارستان	۹
ایتالیا	۹
روسیه	۱۳۶۰/۸
چکسلواکی	۲۵
سایر کشورها	۶۳/۵
جمع	۱۶۵۸/۹
آسیا، آفریقا، اقیانوسیه	
ژاپن	۳۱/۸
نیوزلند	۲۲/۷
ترکیه	۳۶۲۸/۸
ایران	ذخیره فعلی شناخته شده ۱۹۸۴ ۱۰۰
سایر کشورها	۳۶/۳
جمع	۳۸۱۹/۵
جمع ذخایر دنیا	۶۰۲۲/۵

^{۱۰}امکان دسترسی به آمار ۲۰ سال گذشته امکان پذیر نشد.

جدول شماره ۶-۷. محل و موقعیت ذخایر پرلیت در کشورهای مختلف دنیا

کشور	محل ذخایر
استرالیا	Southport (Queensland)
بلغارستان	Kirdzili
چین	Liaoning
چک و اسلواکی	Bysta.Presov.Tokai Montalin
فرانسه	Tsigrado Vounalia
یونان	Kos Island(Milos Island)
مجارستان	Palhaza
ایتالیا	Oristano(Sardinia).Island of Ponza
ایران	سفید خانه(ترک) فران (ناین)، اردستان شیرین بلاغ (۱۱ کلومتری میانه) دبه‌رک(فردوس)، تله خشنگ(جنوب بیرجند). سه چنگی (بیرجند)، ابسانین عجمی و ابک (میانه)، خانه شیر. عرصه دو گاه لیوانلو، چال داغ، هروآباد(جاده میانه به اردبیل)
ژاپن	Kitakara.Ippongisita.Tomioka.Osaka
کنیا	Magadi.Naivasha
مکزیکو	Ciudad Obregon.Puebla(Sonara)
مراکش	Kehileth(N.Island)
نیوزلند	Waihi Maroa.Taura.Rotorua.Tairua
فیلیپین	Lehaspi(Luzon).Lanba.Albay
جنوب آفریقا	Lebombo Mits.Hiuwloe(Zuluand)
سوئیس	Stege Distriet.Hiatikula Distriet
ترکیه	Eshisehir Disteiot.Ersineen Distriet.Ibrahimage(Izmir area).Cumaovosi(Izmir area)
امریکا	No Agua(N.Mexico).Cedar top(Cal). Socorro(N.Mexico).Arizona.Colorado.Idaho.Nevada.Oregon. Texas.Utah
شوری (سابق)	.Khust.Crimea.Aragats Mukhor-Tala(Buryat A.S.S.R). Mukachero Beregovsn

۱-۴-۴- اندیس پرلیت شرق هفت چشمه و عرصه دوگاه

۱-۵-۴- راه دسترسی

اندیس پرلیت هفت چشمه در جنوب معدن پرلیت عرصه دوگاه قرار گرفته است و خود شامل سه رخمنون متفاوت است.

در گزارش پرلیت عرصه دوگاه، امکان دسترسی به این کانسار را چنین بیان نموده است: معدن پرلیت عرصه دوگاه در ۹۵ کیلومتری شمال شرقی میانه و در محدوده شهرستان خلخال واقع گردیده است.

راه دسترسی کانسار پرلیت عرصه دوگاه و اندیس معدنی هفت چشمه از روستای قزل یاتاق حدود ۴ کیلومتری شمال غرب روستای عرصه دوگاه منشعب و به طرف جنوب ادامه پیدا می‌کند. پس از طی ۲ کیلومتر از سمت غرب دو قله مجاور هم کاملاً مشخص است به سوی شرق پیچیده و در سمت شرق قله‌ها به معدن عرصه دوگاه ختم می‌گردد. ارتفاع این قله از سطح دریا ۲۲۶۰ و ۲۲۴۰ است.

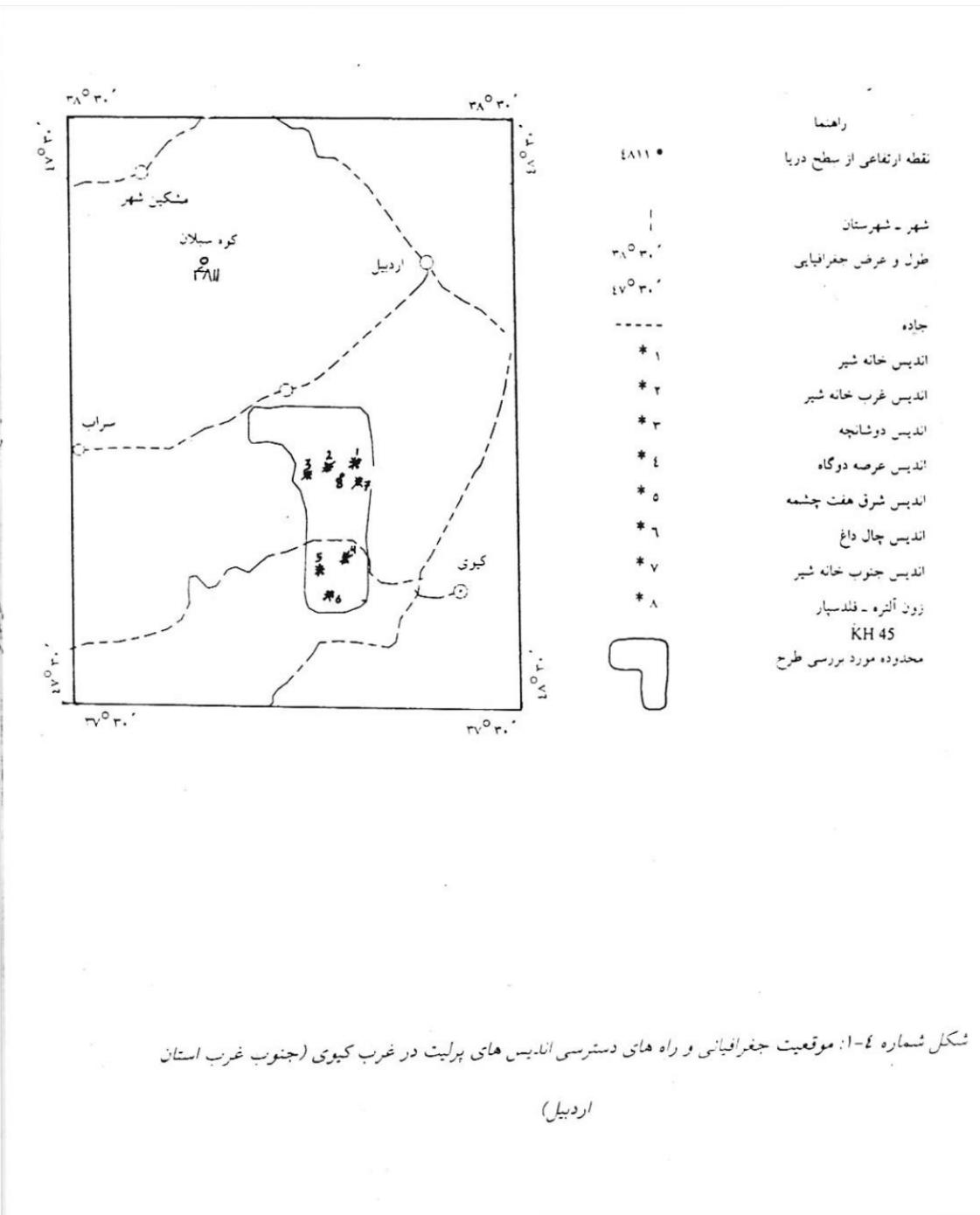
اندیس شرق هفت چشمه در جنوب شرق معدن عرصه دوگاه قرار گرفته است. این اندیس از سه رخمنون جدا از هم (الف) به فاصله ۱/۵ کیلومتری قزل یاتاق، غرب معدن عرصه دوگاه (ب) در ۲ کیلومتری قزل یاتاق، جنوب غرب معدن (ج) و بالاخره ۳ کیلومتری آن و در انتهای آبراهه قرار گرفته است (شکل شماره ۱-۴ اندیس‌های پرلیت در غرب کیوی، جنوب غرب استان اردبیل را نشان می‌دهد).

اندیس عرصه دوگاه ("۰۸ ۲۳° ۴۸' ۳۷" شرقی و "۱۹ ۴۴° ۴۴' ۳۷" شمالی)

هفت چشمه I ("۰۶ ۵۴° ۴۸' ۳۷" شرقی و "۱۹ ۵۴° ۴۸' ۳۷" شمالی)

هفت چشمه II ("۰۶ ۵۱° ۴۸' ۴۷" شرقی و "۴۷ ۴۴° ۳۷" شمالی)

هفت چشمه III ("۰۶ ۴۳° ۴۴' ۲۱" شرقی و "۳۷ ۴۴° ۴۸" شمالی)

شکل شماره ۱-۱: موقعیت جغرافیایی و راه های دسترسی اندیس های پرلیت در غرب کیری (جنوب غرب استان

(اردبیل)

2-5-4-1-4- زمین‌شناسی پرلیت عرصه دوگاه و هفت چشمه

در تشریح زمین‌شناسی پرلیت عرصه دوگاه و رودخانه هفت چشمه (با توجه به نقشه ۱-۴) به رخدارهای مختلف

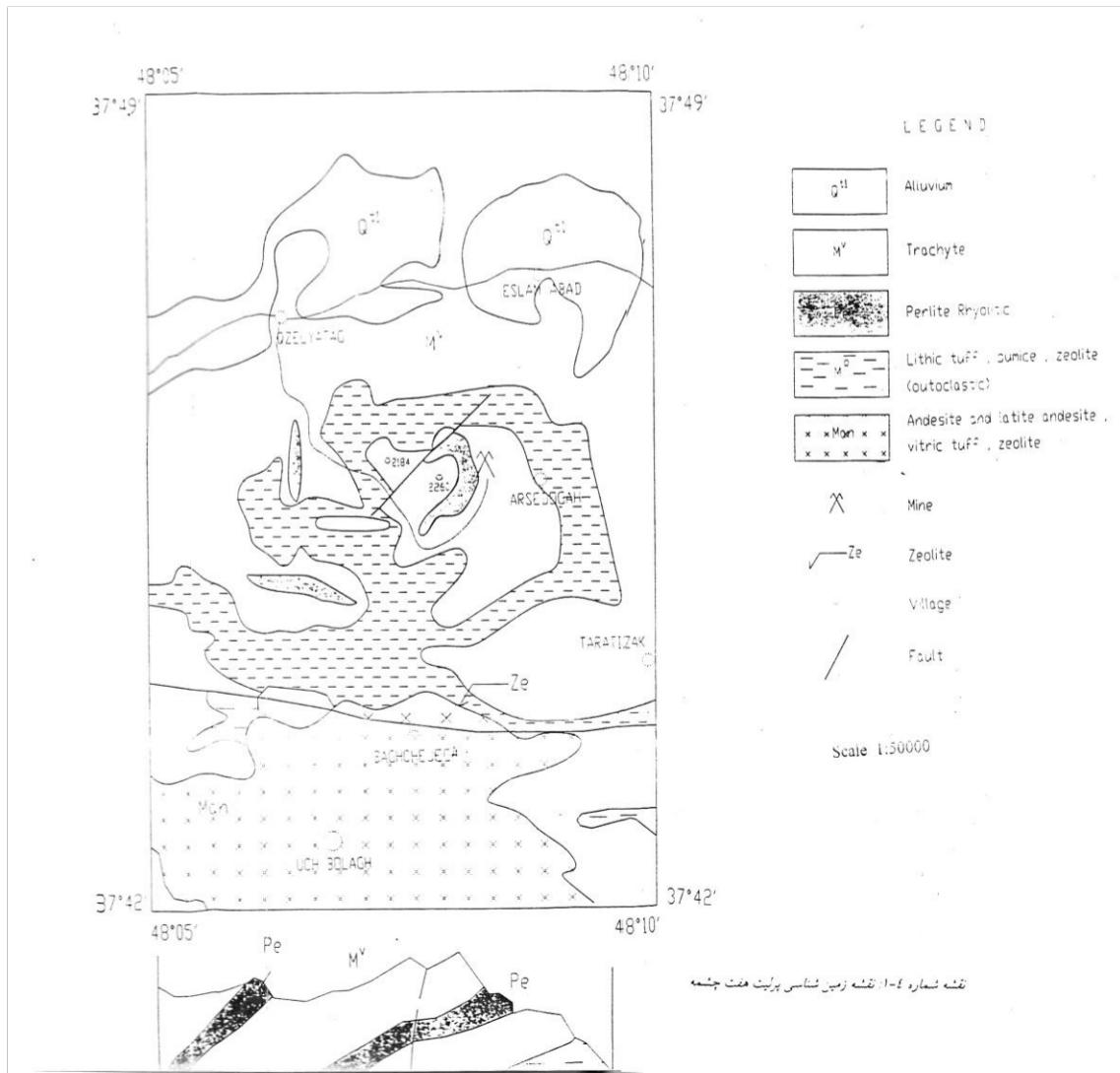
موجود در معدن اشاره می‌گردد. گدازه‌های پرلیتی، تراکیت و توف‌های برشی و پامیسی با لایه‌بندی متفاوت تنها

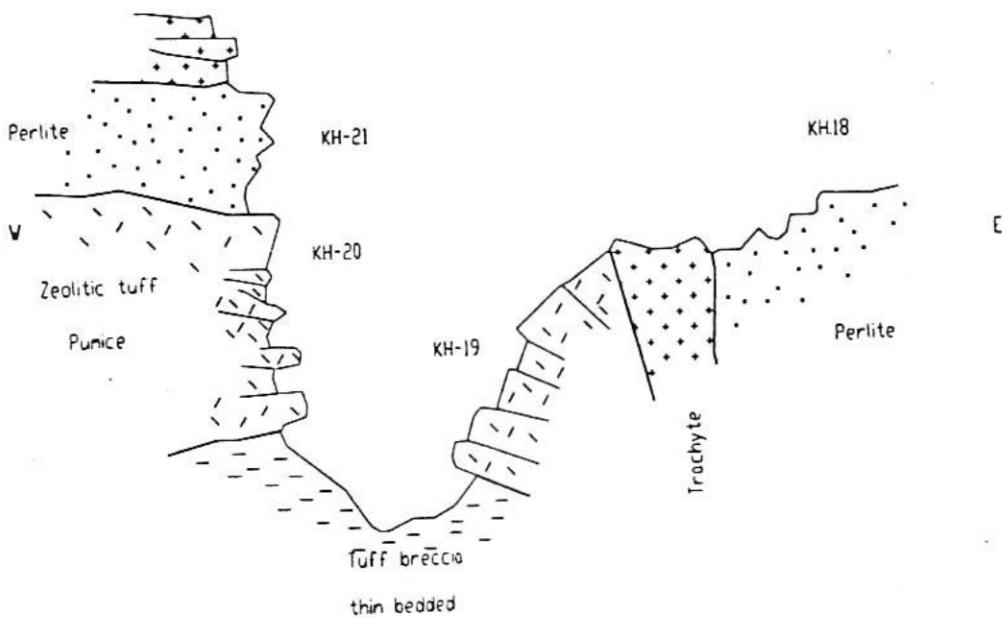
رخنمون سنگی در این دو کانسار است (شکل شماره ۴-2).

پرلیت: سنگهایی در حد فاصل واحد توف زیرین و گدازه‌های تراکیتی-داسیتی فوکانی، گدازه‌هایی با تراکیت آلکالن تا ریولیت با بافت پرلیتی و زمینه شیشه‌ای رخنمون دارد. این سنگها در زیر میکروسکوپ بافت پرلیتی، هیالو میکرولیتی، پورفیری و اسفلولیتی از خود نشان می‌دهد.

رنگ پرلیت‌ها غالباً سفید و در مواردی بگونه قلوه‌ای و سفید رنگ می‌باشد که در مورد اخیر ساخت پامیسی داشته و شیوه به پامیس می‌باشند. این سنگها در مواردی که تبدیل به ابسیدین می‌گردند به رنگ سیاه دیده می‌شوند. در اثر ضربات چکش کاملاً خرد شده و در مقابل هوازدگی ناپایدار هستند. ارتباط پرلیت با سنگهای رویی و زیرین که به ترتیب تراکیت- و داسیت و توف‌های برشی است کاملاً واضح و در مقاطع نمایش داده شده است. کانی اصلی این سنگها فلدسپار، آلکالن و بیوتیت است که در زمینه کاملاً شیشه‌ای قرار می‌گیرند. ستبرای این واحد در نواحی مختلف متفاوت و در عرصه دوگاه حدود 30 متر و در رودخانه هفت چشمه تا 20 متر بالغ می‌گردد.

نمونه‌های مختلفی از این دو اندیس بشرح ذیل مورد مطالعه میکروسکوپی قرار گرفته است، KH.18, KH.21, KH.22, KH.23, KH.24 KH.18: این سنگ برنگ خاکستری تیره است که در متن آن بلورهای فلدسپارت برنگ خاکستری روشن و بیوتیت برنگ قهوه‌ای دیده می‌شود. بافت سنگ هیالوپورفیریک و پرلیتی است. فنوکریست‌های سنگ را پلاژیوکلاز به مقدار 10 درصد حجم سنگ و تا اندازه 4 میلیمتر و اغلب بافت مرکب آلبیت-کالسیاد می‌سازد.

شکل شماره ۲-۴: مقطع زمین شناسی از محل کانسار پرلیت عرصه دوگاه (شمال کانسار)

ساختمان منطقه‌ای نیز در فلدسپات‌ها دیده می‌شود بلورهای فلدسپار فاقد تجزیه نیمه شکل‌دار و از نوع الیگوکلاز

تا آندزیتی است.

کانی بیوتیت دیگر فنوکریست این سنگ است که بصورت بلورهای باریک و کشیده به مقدار کم در بخش‌هایی

از سنگ دیده می‌شود.

زمینه سنگ شیشه‌ای با شکستگی‌های قوسی و کروی شکل است که دلیل آن سرد شدن سریع پس از انجاماد است. (عکس‌های شماره 4-1 و 4-2)

KH.22: این سنگ کاملاً شیشه‌ای برنگ خاکستری متمایل به سبز است. بافت آن هولوھیالوپولیتیک می‌باشد. این سنگ بطور کلی از شیشه ولکانیکی تشکیل شده که در آن مقدار کمی قطعات ریز بلور کوارتز و پلازیوکلاز و بیوتیت دیده می‌شود. ترکیب سنگ نیز ریولیت است (عکس‌های شماره 4-3 و 4-4)

KH.24: در این نمونه قطعات پرلیت را در یک خمیره شیشه‌ای قهوه‌ای رنگ روشن و نیز بلورهای ریز فلدسپار، دیده می‌شود. خمیره سنگ شیشه‌ای است. (عکس‌های شماره 4-5 و 4-6)

3-5-1-4- پامیس و توف‌های لیتیک

در بخش زیرین گدازه پرلیتی و گاهی در زیر واحد سنگهای تراکیتی- داسیتی سنگهایی از نوع توف‌های بلورین، توف شیشه‌ای، لیتیک توف، پامیس برنگ سفید با ترکیب ریوداسیتی رخمنون دارد. در ناحیه معدنی واحد توف لیتیک و پامیس بیشتر از سایر توف‌ها می‌باشد. بافت این سنگها پتروکلاستیک، اسفوولیتی و گاه کاتاکلاسیک و زمینه آنها بصورت شیشه‌ای و اسفوولیتی است.

در بیشتر مواقع پدیده زئولیتسیون سبب تبدیل توف‌های شیشه‌ای به زئولیت بخصوص از نوع کلینوتیپولیت و موردنیت گردیده که در بخش مربوطه شرح داده شده است.

Nomene‌های 19 از این واحد تهیه شده است (جداول شماره 4-7 و 4-8)

جدول شماره ۷-۷: نتیجه آزمایش پائمه ایکس (XRD) ترک های پامیس و زنولیتی

شماره نمونه	کانی ها
KH. 20	Feldspar (K - Na) + Quarz (Miner) + Clay minerals
KH. 26	Clinoplitolite (zeolite) + Mordenite (zeolite) + Cristobalite + Clay minerals

جدول شماره ۴-۸: نتیجه آنالیز پامیس و ترک ترک های پامیس

شماره نمونه	SiO ₂	AL ₂ O ₃	Fe ₂ O ₃	TiO ₂	CaO	MgO	Na ₂ O	K ₂ O	LOI
KH. 15	72.7	12.5	1.29	0.11	0.98	0.21	1.35	7.41	3.10
KH. 25	66.0	12.0	0.78	0.14	4.00	0.64	1.01	1.26	14.0
KH . 05	66.4	15.8	1.78	0.11	1.80	0.49	2.46	3.92	6.77

KH-19: این نمونه یک توف لیتیک برنگ خاکستری متمایل به صورتی است. حاوی قطعات سنگی برنگ خاکستری روشن و بلورهای ریز کوارتز با جلای شیشه‌ای و بیوتیت است. بافت سنگ اتوکلاستیک است. فتوکریستال‌های آن از کوارتز به میزان 10 درصد حجم سنگ و به قطر یک میلیمتر و پلازیوکلاز بصورت شکسته که در متن شیشه‌ای قرار گرفته است. کانی بیوتیت هم به مقدار ناچیز دیده می‌شود. قطعات سنگی از نوع تراکیت با بافت هیالومیکروولیتی پورفیریک در زمینه سنگ وجود دارد. زمینه سنگ شیشه است و قطعات خرد شده پامیس که مجدداً بهم جوش خورده و حالت جریانی پیدا کرده‌اند در آن دیده می‌شود. (عکس‌های شماره ۴-۷ و ۸-۴)

4-1-5-4- گدازه‌های ریوداسیتی-تراکی داسیتی

فرآورده‌های آتشفشانی میومن بر روی واحد پرلیتی و گاهی بر روی توف‌های پامیسی-زئولیتی قرار گرفته‌اند.

رنگ عمومی این سنگها روشن متمایل به خاکستری است. گاهی حالت جریانی در آنها دیده می‌شود.

گدازه‌ها حالت لایه‌بندی از خود نشان می‌دهند و مهمترین کانی‌های آنها پلاژیوکلاز در حد الیگوکلاز و آندزین

با ماکل کارلسbad، آلیت، فلدسپات، آلکان از نوع سانیدین، بیوتیت و آمفیبول است که در زمینه شیشه‌ای حاوی

میکرولیت قرار گرفته‌اند.

4-1-5-5- مطالعات شیمیایی

نتیجه تجزیه شیمیایی پرلیت عرصه دوگاه بشرح ذیل گزارش گردیده است.

$$\text{SiO}_2 = 78.82\%$$

$$\text{Al}_2\text{O}_3 = 10.94\%$$

$$\text{Na}_2\text{O} = 4.52\%$$

$$\text{K}_2\text{O} = 1.93\%$$

$$\text{CaO} = 0.56\%$$

$$\text{TiO}_2 = 0.11\%$$

$$\text{Fe}_2\text{O}_3 = 0.98\%$$

$$\text{LOI} = 2.86\%$$

4-1-5-6- گسترش

هر چند در مطالعات قبلی ذخیره پرلیت عرصه دوگاه را 3/5 میلیون تن برآورده نموده‌اند ولی گسترش پرلیت در

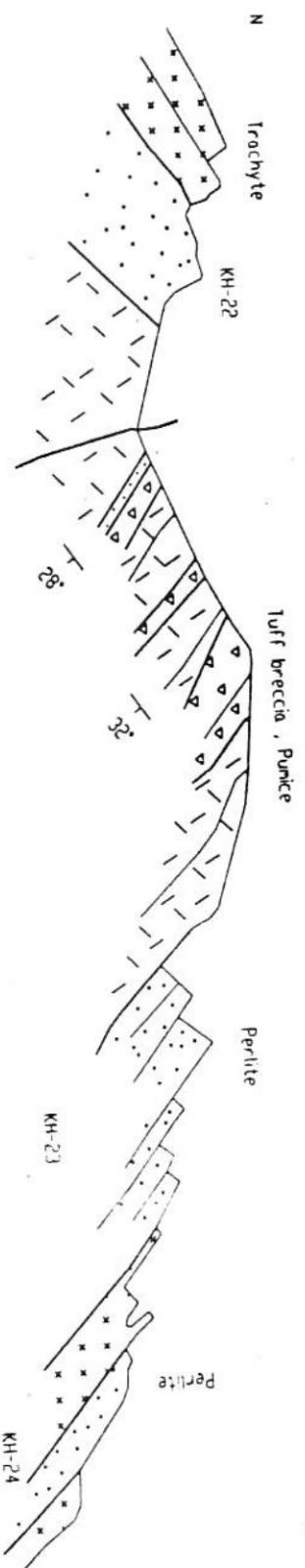
این ناحیه به مراتب بیشتر از این مقدار بوده و بخش اعظم آن در خارج از محدوده معدنی گستردگی دارد.

پرلیت رودخانه هفت چشمی که بر روی توفهای برشی قرار گرفته طولی برابر 115 متر و نزدیک به 80 متر ستبرای

دارد. بسوی شرق و غرب ستبرای آن تغییر نموده و در شرق به 30 متر کاهش پیدا می‌کند (شکل شاره 4-3).

پرلیت رودخانه هفت چشمی در دو افق تکرار می‌گردد. مختصات افق‌های پرلیتی در تراورس 14/3، 43' 55" و 43' 14/3

48° شرقی و 37° 44' 39" شمالی و 56' 56" شرقی و 37° 44' 48" شمالی می‌باشد.

شکل شماره ۶-۳: نمودار زمین نمایی بر لایت شرق هفت چشمه (طبقه ۱۰۰ متر)

4-1-4- اندیس پرلیتی چال داغ

تراورس شماره 13

- مسیر تراورس: سولوکلو، گیلاندوز، کوشن گیلاندوز، چال داغ

- طول پیمایش: 6 کیلومتر

- مختصات ابتدای پیمایش: $37^{\circ}39'00''$ شرقی و $06^{\circ}09'48''$ شمالی (شکل شماره 4-4)

4-1-6- راه دسترسی

دسترسی اندیس پرلیتی چال داغ از دو مسیر امکان‌پذیر است: 1- از طریق زرج آباد 2- از طریق روستای هفت

چشم، از روستاهای شهرستان میانه واقع در بخش غربی ناحیه. این مسیر از نظر رانندگی و عبور خودرو بسیار

مشکل است بخصوص بخش زرج آباد که جاده دسترسی از میان لاهارهای میوسن با قلوه سنگهای بسیار درشت

عبور می‌کند و طول جاده 7 کیلومتری به همین طریق سنگلاخ است که به مرتعی به همین نام متنه می‌گردد.

اندیس پرلیت در بخش شرقی این مرتع و در میان آن قرار گرفته است. مسیر روستای هفت چشم هر چند فاصله

طولانی دارد ولی راه آن نسبتاً مناسبتر از راه زرج آباد است.

4-1-6-2- زمین‌شناسی

منطقه رخنمون پرلیت پیرامون آن را فرآورده‌های ولکانیکی میوسن پوشش داده که پرلیت نیز عضوی از این

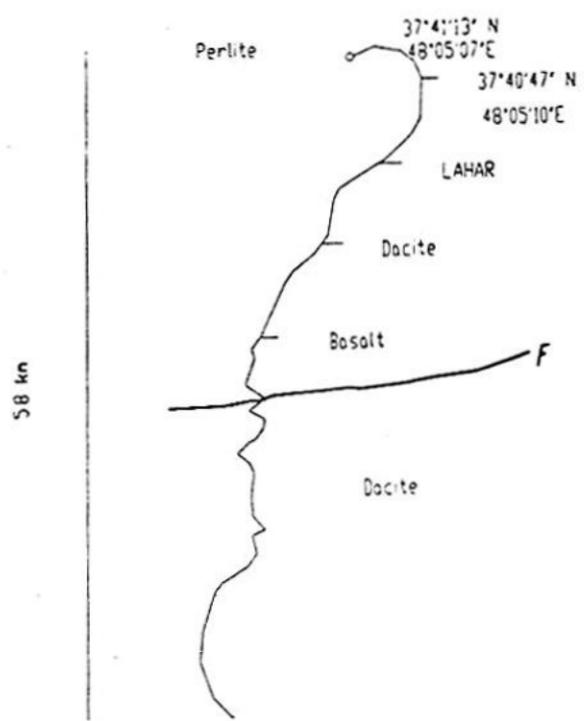
گدازه‌ها است.

برش زمین‌شناسی ترسیم شده از ناحیه گویای رخساره سنگی و ساختار زمین‌شناسی ناحیه است (شکل شماره 4-4).

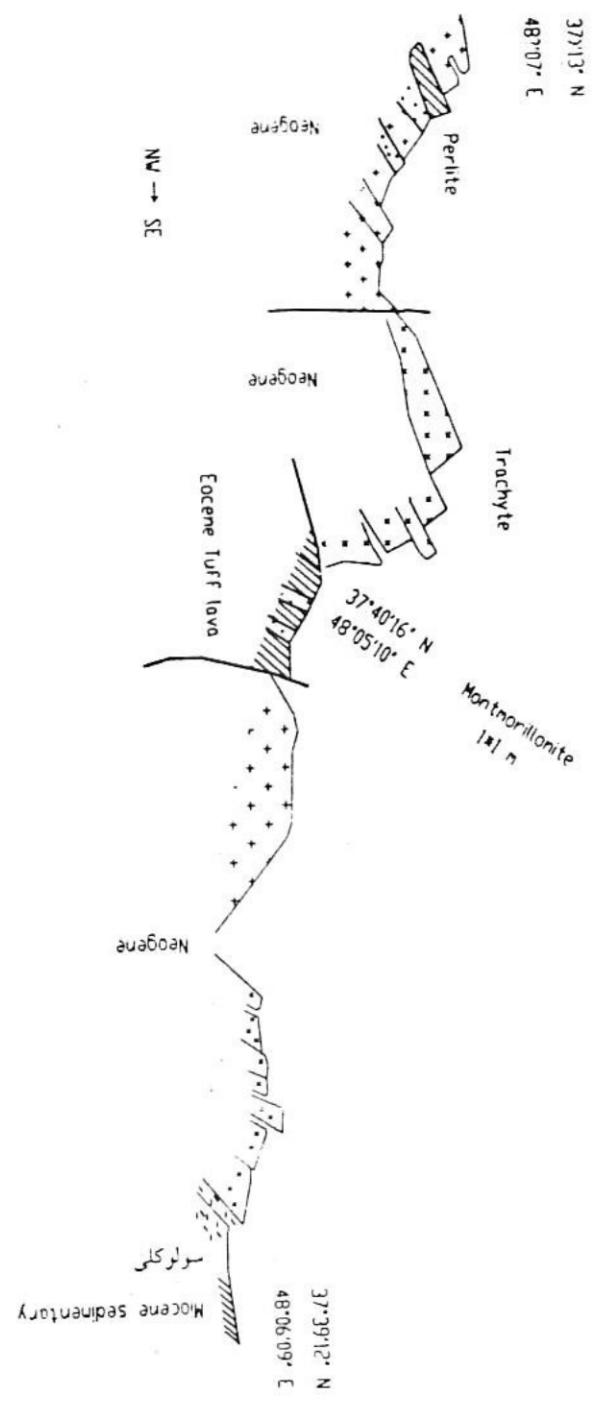
5. گدازه‌های تراکیتی و داسیتی بخش اصلی بدن کوه را تشکیل داده که در بخش زیرین آن پرلیت و سپس در

زیر آن توفهای سفید رنگ پامیسی قرار می‌گیرند. از طرف شمال غرب مجدداً گدازه‌های تراکیتی و داسیتی با

یک گسل عمودی در مجاورت با توفهای قرار می‌گیرد. از گیلاندوز تا

شکل شماره ۴-۴: مسیر پیمایش اندیس پرلتی چال داغ

شکل شماره ۶-۵: مقطع زمین مناسی راستی سولولکی تا جال داغ

اندیس چال داغ در زون گسلهای توف و گدازه‌های خاکستری که سن الیکومیوسن به آنها نسبت داده شده رخمنون دارد که در بعضی قسمتها در زون‌های گسلی کانی مونت موریونیت در اندازه بسیار کوچک تشکیل شده است. از پدیده‌های جالب در مسیر این اندیس، از ناحیه زرج آباد وجود ستبرای زیادی لاهار با قلوه‌های بزرگ داسیتی است که در اثر فرسایش قلوه‌ها تمامی سطح کوه را پوشش داده و حدود ۳ الی ۴ کیلومتر ادامه دارد.

3-6-4- مطالعات شیمیابی و سنگ‌شناسی

از سنگ پرلیت چال داغ دو نمونه مورد تجزیه شیمیابی و مطالعه سنگ‌شناسی قرار گرفته که نتایج آن بشرح ذیل است. شایان ذکر است که از همین پرلیت با کوره دستی آزمایشات پخت و انبساط‌پذیری در صحراء انجام گرفته که درجه حرارت پخت و انبساط ۸۵۰ درجه سانتیگراد (درجه حرارت استاندارد کوره دستی) و انبساط‌پذیری آن چشمگیر بوده است.

نمونه KH.14 جهت تعیین مقدار اکسیدهای اصلی مورد تجزیه قرار گرفته است که نتایج آن در جدول شماره ۹-۴ آورده شده است.

جدول شماره ۹-۴: نتیجه تجزیه شیمیابی پرلیت چال داغ

شماره	SiO ₂	Al ₂ O ₃	Fe ₂ O ₃	TiO ₂	CaO	MgO	Na ₂ O	K ₂ O	L.O.I
KH. 14	66.8	16.0	1.77	0.41	1.10	0.20	3.66	5.85	4.01

نمونه پرلیت در مقطع نازک مورد بررسی پتروگرافی قرار گرفته که مشخصات پتروگرافی آن بشرح ذیل است. این نمونه که برنگ خاکستری تیره می‌باشد بافت هیالوپورفیریک و ساخت و بافت پرلیتی دارد. پورفیرهای سنگ که فراوانی آنها حدود ۱۰ درصد حجم سنگ را تشکیل می‌دهد عبارتند از پلاژیوکلاز بگونه بلورهایی تا ۴ میلیمتر با ماکل آلیت-کالسیاد و زوناسیون پلاژیوکلازها نیمه شکل‌دار و از نوع الیکوکلاز تا آندزین و فاقد هرگونه تجزیه می‌باشند.

از دیگر کانی‌های درشت بلور بیوتیت است که بشكل باریک و کشیده به مقدار خیلی کم در زمینه شیشه‌ای با شکستگی‌های کروی شکل قرار گرفته‌اند. این شکستگی‌ها مختص پرلیت می‌باشد. ترکیب سنگ از ریولیتی تراکی داسیت متغیر می‌باشد. زمینه سنگ که از شیشه ساخته شده است قریب به ۹۰ درصد کل سنگ را تشکیل می‌دهد.

4-1-6-4- میزان گسترش پرلیت چال داغ

گسترش پرلیت چال داغ از قله بطرف شاخه آبراهه زرج آباد می‌باشد. در بخش مرتفع آن ستبرای پرلیت تا ۱۵ متر می‌رسد که بطرف شرق یا کم عرض می‌شد و یا اینکه زمین کشاورزی آن را پوشانده است و از واریزه‌های آن چنین بر می‌آید که به ابی‌سیدین تبدیل می‌شود. بطرف غرب (مرتع چال داغ) ستبرای آن افزایش پیدا کرده و به ۴۰ الی ۵۰ متر می‌رسد. در طول برابر ۵۰۰ متر می‌توان گسترش و اثرات آن را دنبال کرد. در حال حاضر برای این رخنمون افزایی از پایین رودخانه تا قله برابر ۵۰ متر می‌توان حدث و تصور نمود. بخش رویی آن در سوی شمال توسط گدازه‌های ریوداستی پوشانده شده است.

5-1-6-4- ارزش اقتصادی پرلیت چال داغ

هر چند نوع پرلیت چال داغ از نوع مرغوب و درجه حرارت انساط‌پذیری کم و افزایش حجم آن در آزمایشات صحرائی قابل توجه می‌باشد ولی بدليل طولانی بودن مسیر و فراوانی ذخایر در ناحیه از ارزش اقتصادی آن کاسته می‌شود. ولی با توجه به اشتغال‌زائی در مناطق روستایی این اندیس می‌تواند چندین نفر از اهالی روستای اکبرآباد را بصورت تعاوی مشغول نماید. لذا ادامه طرح عملیات اکتشافی با دید اشتغال‌زائی، اقتصادی به نظر می‌رسد.

7-1-4- اندیس خانه شیر

1-7-4- راه دسترسی

راه دسترسی این اندیس از جاده خانه شیر به کری بزرگ به فاصله ۱/۵ کیلومتری و از جنوب خانه شیر منشعب می‌شود. این فاصله از جاده آسفالته است. از این فاصله جاده از وسط آبراهه عبور و پس از طی یک کیلومتر از

مسیل، رودخانه دوشاخه می‌گردد. شاخه شمال شرقی پس از مسافت ۱/۵ کیلومتر به سوی غرب به ابتدا و حاشیه جنوبی اندیس ختم می‌شود.

2-7-4- زمین‌شناسی اندیس پولیتی خانه شیر

نقشه زمین‌شناسی ۴-۲ با مقیاس ۱:۵۰۰۰۰ موقعیت زمین‌شناسی و شکل شماره ۶-۴ مقطع زمین‌شناسی منطقه معدنی خانه شیر را نشان می‌دهد.

ناحیه معدنی خانه شیر فعالیت در اثر پدیده کوهزایی لارامید در اوخر کرتاسه فوقانی از آب خارج گردیده و پی‌آمد آن فعالیت‌های ولکانیکی شروع می‌گردد که حاصل آن ستبرای قابل توجهی از گدازه‌های آندزیتی و بازالتی، همراه با مقدار قابل توجهی سنگ‌های آذرآواری تشکیل می‌گردد. این سنگ‌ها بر روی کرتاسه قرار می‌گیرند.

گدازه‌های آتشفسانی اوسن را در شرق منطقه معدنی می‌توان مشاهده کرد. این سنگ‌ها در اثر تزریق توده نفوذی قره شیران و متعاقب آن تأثیر شار حرارتی توده و مایعات هیدروترمالی تحت تأثیر آلتراسیون هیدروترمال قرار گرفته‌اند. این توده نفوذی در ۳ کیلومتری غرب روستای قره شیران دیده می‌شود.

در میوسن میانی با وقه کوتاهی در فعالیت‌های ولکانیکی، دریا مجدداً پیشروی نموده و رسوبات تشکیل می‌گردد که رخمنونهای آن در غرب روستای کری مشاهده می‌گردد. رسوبات تشکیل شده

LEGEND

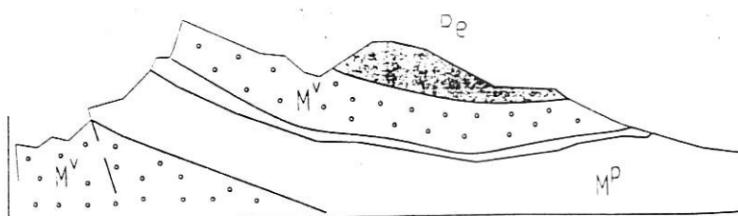
	Basalt
	Alteration of grey and red marl, sandstone
	Trachyze + Dacite
	Pumice, lithic tuff zeolitic tuff
	Perlite
	Rhyolitic dome
	conglomerate, sandstone

Village

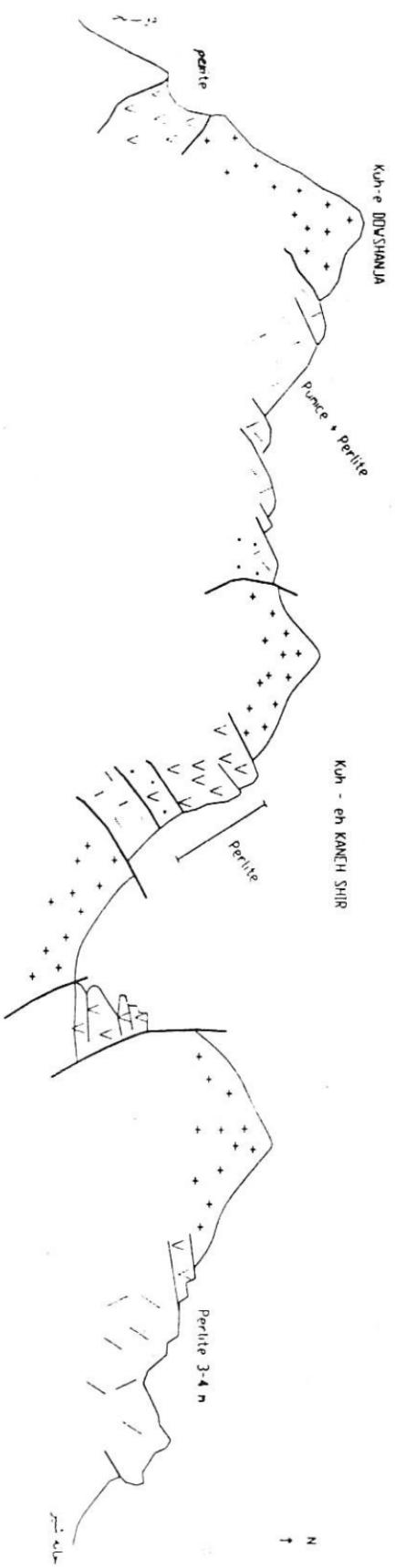
Fault

acidic altered rocks
 KFeldespor

Scale 1:50000

نکشه شماره ۲-۲، نکشه زمین شناسی

شکل شماره ۶-۷: مقطع زمین شناسی روستای خانه فیض-دشتانجا (در این برش موقعیت برگشت

خانه شیخ و دشتانجا نمایش داده شده است).

شامل کنگلومرا، ماسه سنگ و سیلتستو می باشد. حوضه رسوی این مجموعه با توجه به رنگ آنها و پلی ژنیک بودن کنگلومرا یک محیط کولابی و قاره ای بوده است. مجموعه رسوی میوسن در اثر نفوذ گنبدهای اسیدی و حد وسط چین خورده و شیب زیادی پیدا می نمایند.

در میوسن علاوه بر رسوبات فوق فعالیت های آتشفشاری حجم زیادی از گدازه را بصورت روانه و با گند آتشفشاری بجای گذاشته که تقریباً تمامی گستره را پوشانده است. زمان خروج گدازه ها بعد از آکیتانین می باشد (روستای دوداشی) که گدازه ها بر روی آهک های فسیل دار سازند قم قرار می گیرند.

در زمان فعالیت های آتشفشاری میوسن بنظر می رسد که حوضه رسوی کم عمق در ناحیه حکم فرما بوده و لذا درین حوضه ها توفهای برشی، پامیس و بالاخره پرلیت تشکیل شده است. بیرون زدگی گدازه ها با ترکیب تراکیتی، پامیس ها و پرلیت ها در غرب روستای خانه شیر دیده می شود است (عکس های شماره 4-9 الی 4-12). بهترین بیرون زدگی این سنگها در شمال روستای جلو گیر قرار دارد. در بخش زیرین گنبدها، گدازه ابسیدینی بسیار تپیک قرار دارد و در قسمت فوقانی آنها گدازه های متبلور، در بخش دامنه پامیس ها ریزدانه و حفره دار و بالاخره پرلیت قرار گرفته است.

4-1-7-3- مطالعات سنگ شناسی

از نظر سنگ شناسی بخش عمده منطقه از گدازه های ریولیتی ریوداستی، پرلیتی و توفهای پامیسی و زئولیتی تشکیل شده است. سنگهای بازالتی و آندزی بازالتی نیز در بعضی از بخش ها دیده می شود. نمونه هایی از پرلیت و گدازه های تراکیتی از این ناحیه به شماره های ذیل تهیه و مورد بررسی قرار گرفته است.

KH 43, KH 42, KH 49, KH 48, KH 47, KH 45, KH 44

شایان ذکر است که از میان 8 نمونه اخذ شده، 6 قطعه مورد بررسی پترو گرافی، یک نمونه مورد بررسی با پراش اشعه ایکس و سه نمونه دیگر تحت تجزیه شیمیایی قرار گرفته که در ذیل مشروح است.

پرلیت: KH.42

بافت: هیالومیکرولیتی پورفیریک (گلومرو پورفیریک)

فنوکریست‌ها: پلازیو کلاز حدود 3 درصد حجم سنگ و فلدسپات آلکالن به مقدار ناچیز دیده می‌شود.

زمینه: زمینه سنگ شیشه‌ای و حاوی میکرولیت‌های پلازیو کلاز و فلدسپات آلکالن می‌باشد.

ترکیب سنگ: تراکیتی آلکالن می‌باشد.

KH.44: پرلیت برنگ خاکستری تیره و حاوی بلورهای فلدسپار

بافت: هیالومیکرولیتی پورفیریک (گلومروپورفیریک)

فنوکریست‌ها: پلازیو کلاز فقد تجزیه، فلدسپات آلکالن از نوع سانیدین به مقدار کم و بیوتیت حدود 12 درصد

حجم سنگ

زمینه سنگ: شیشه‌ای حاوی میکرولیت‌های فراوان

ترکیب: پرلیت تراکیتی آلکالن تاریولیت

KH.46: پرلیت خاکستری متمایل به سبز

بافت: هیالومیکرولیتی پورفیریک

فنوکریست‌ها: پلازیو کلاز حدود 2 درصد حجم کلی سنگ، آنورتوز به مقدار کم حدود 2 درصد حجم سنگ

حاشیه این بلور بشدت خورده شده است و بیوتیت به مقدار ناچیز و کوچکتر از نیم میلیمتر

زمینه: زمینه سنگ شیشه‌ای حاوی میکرولیت و بلورهای ریز آنورتوز می‌باشد.

ترکیب: پرلیت- تراکیتی آلکالن است.

KH.47: پرلیت خاکستری رنگ حاوی پیرومید

بافت: هیالومیکرولیتی پورفیریک

فنوکریست‌ها: پلازیو کلاز حدود 3 درصد حجم سنگ فقد تجزیه می‌باشند طول بلورها تا 4 میلیمتر می‌رسد

دیگر بلورهای درشت سنگ آنورتوز حدود 2 درصد و بیوتیت است که به اندازه کوچکتر از 2 میلیمتر و فراونی

یک درصد حجم سنگ می‌باشد.

زمینه: زمینه سنگ شیشه‌ای با میکرولیت پلاژیوکلاز و آنورتوز و پیرومید‌هایی با بافت شعاعی است (عکس‌های شماره ۱۳-۴ و ۱۴-۴).

KH-49, KH-48 هر دو نمونه پرلیت هستند. در نمونه KH-49 پیرومید به فراوانی دیده می‌شود.

بافت سنگ: هیالومیکرولیتی پورفیریک است.

فوکریست‌ها: آنورتوز حدود ۴ درصد حجم سنگ را تشکیل می‌دهد اندازه بلورها تا ۴ میلیمتر است. پلاژیوکلاز با فراوانی ۳ درصد حجم سنگ و اندازه بلوری تا ۵ میلیمتر و بیوتیت در اندازه ۲ میلیمتر و فراوانی ۱ درصد حجم سنگ دیگر درشت بلور این سنگ‌ها است که در زمینه شیشه‌ای حاوی میکرولیت‌های پلاژیوکلاز است. پیرومید با ساخت اسفلولیتی در زمینه دیده می‌شود (عکس‌های شماره ۱۵-۴ و ۱۶-۴).

ترکیب سنگ: تراکیتی آلکالن

۴-۷-۱-۴- مطالعات شیمیایی

مطالعات آزمایشگاهی بر روی نمونه‌های برداشت شده از رخساره‌های مختلف، مواد معدنی (پرلیت و خاک صنعتی) جهت تعیین مقدار اکسیدهای موجود و لازم در پروسه صنعت و رخساره‌های سنگی رخنموده در ناحیه به تعداد ۱۰ قطعه انجام پذیرفت. این آزمایشات برای تعیین نوع کانی‌های تشکیل‌دهنده و مشخص شدن مقدار SiO_2 , Al_2O_3 , Fe_2O_3 , TiO_2 , CAO , MgO , Na_2O , K_2O , LOI متوسط ۶۹-۷۲ درصد و مقدار فراوانی Al_2O_3 بین ۱۲-۱۴ درصد و مجموع Na_2O , K_2O به طور متوسط ۹ درصد تعیین گردید.

از میان نمونه‌ها بر روی یک قطعه به شماره KH.49 تجزیه XRD برای تعیین کانی‌ها انجام پذیرفت نتایج مطالعات در جداول ۱۰-۴ و ۱۱-۴ نمایش داده شده است.

جدول شماره ۴-۱۰: نتایج تجزیه شیمیابی نمونه های پرلیت خانه شیر

شماره	SiO ₂	Al ₂ O ₃	Fe ₂ O ₃	TiO ₂	CaO	MgO	Na ₂ O	K ₂ O	L.O.I
KH 42	70.3	14.6	1/22	0.24	0.45	0.8	3.54	5.20	4.05
KH 43	69.0	12.7	1.63	0.28	1.49	0.33	1.90	4.41	8.1
KH 49	72.3	13.3	1.14	0.24	0.5	0.4	3.90	5.07	3.1

جدول شماره ۴-۱۱: نتیجه مطاعمات XRD نمونه های اندیس پرلیت خانه شیر

شماره	نوع کانی
KH 43	Amorphous Phase+ Quartz+ Feldspar+Clay Minerals

شایان ذکر است که در مجاورت با کانسار پرلیت خانه شیر در مسیر رودخانه، سنگ اسیدی آلتره شده‌ای رخنمون دارد که به نظر می‌رسد در صنعت بخصوص صنعت سیمان مورد استفاده قرار گیرد لذا دو قطعه نمونه از این سنگها برداشت و تجزیه گردید علاوه بر اینکه مستقلاً درباره آنها بحث خواهد شد نتیجه تجزیه شیمیابی این دو نمونه در جدول شماره ۴-۱۲ نشان داده می‌شود.

جدول شماره ۴-۱۲: نتیجه تجزیه شیمیابی خاک صنعتی

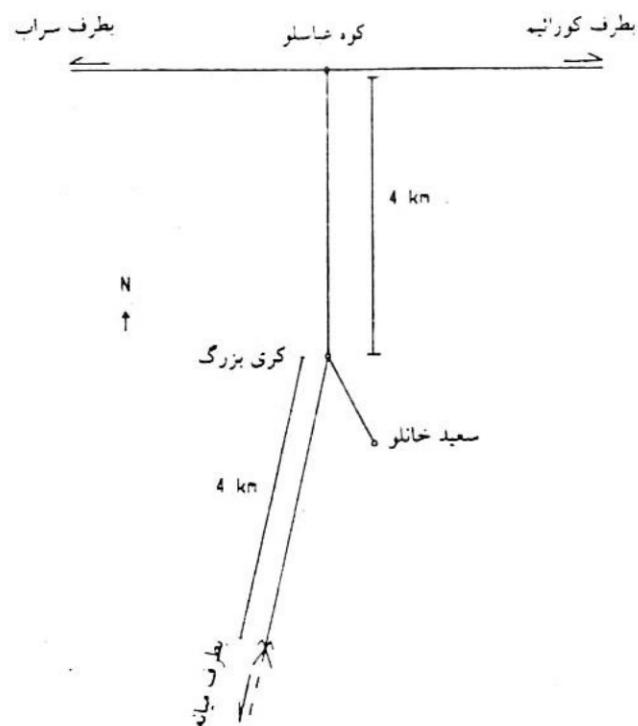
شماره	SiO ₂	Al ₂ O ₃	Fe ₂ O ₃	LOI	Na ₂ O	K ₂ O
KH 45	74.2	13.8	0.86	0.25	4.7	5.0
KH 51	72.3	143	0.71	0.14	4.54	5.11

4-1-8-4- کانسار پرلیتی کری بزرگ

4-1-8-1- راه دسترسی

در جنوب اندیس جاده‌ای آسفالته احداث شده که کورائیم را به قره‌شیران وصل می‌نماید. که در ادامه، این جاده از شرق به اردبیل و از غرب به سراب وصل می‌شود (شکل شماره ۷-۴).

در فاصله ۴ کیلومتری از قره شیران بطرف کورائیم در روستای کورعباسلو جاده‌ای خاکی از این جاده منشعب می‌شود که پس از طی ۴ کیلومتر به طرف جنوب به روستایی پرجمعیتی بنام کری بزرگ متنه می‌گردد. از این روستا جاده خاکی بسوی جنوب غرب و به طرف ارتفاعات ییلاق لیوانلو احداث گردیده است. کانسار پرلیت کری بزرگ در ۴ کیلومتری این جاده خاکی رخنمون دارد. این جاده پس از عبور از ارتفاعات بطرف میانه سرازیر می‌شود و تا روستای آرموداق خاکی و پس از آن آسفالته است.

شکل شماره ۷-۴: کروکی راه دسترسی به اندیس پرلیتی کری بزرگ

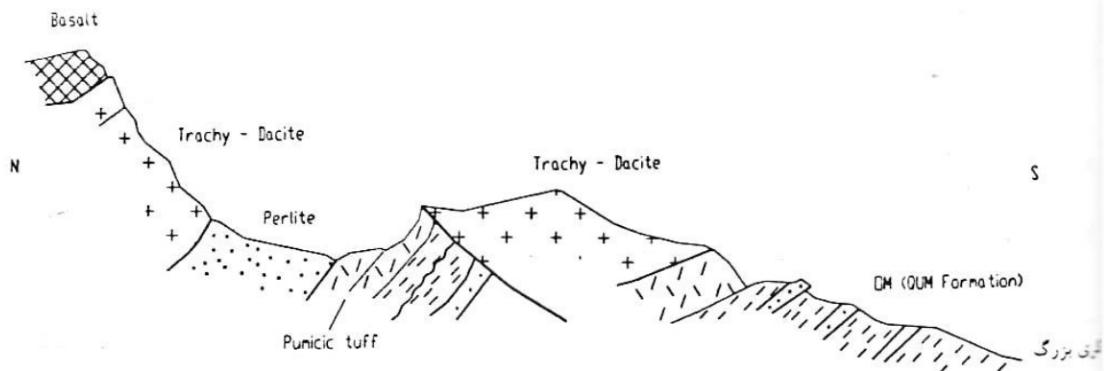
4-1-8-

2- زمین‌شناسی کانسار پرلیتی کری بزرگ

در محدوده معدنی کری بزرگ قدیمی ترین رخمنون‌های سنگی مربوط به هرسوبات آذر آواری‌ها و گدازه‌های ریولیتی متعلق به ائوسن است. این مجموعه رسوبی-آذر آواری در شمال محدوده معدنی رخمنون دارد (نقشه زمین‌شناسی شماره 4-3).

این مجموعه آخرین نهشته‌های اوسن در ناحیه مورد بررسی است. از نظر رخساره سنگی شامل ریولیت، توف ریولیتی، توف‌های ماسه‌ای با سیمان آهکی، لنگرمرا و ماسه سنگ است. این سنگها بشدت چین خورده و در واحدهای رسوبی آن آثار گیاهی و در سنگهای آذرین کانی‌های پلاژیوکلаз، فلدسپات آلکالن و کوارتز در یک بافت پورفیری و زمینه‌ای با حالت جریانی با قطعات شیشه‌ای دیده می‌شود. بخش زیرین این واحد رسوبی قابل رویت نیست و بخش فوقانی آن بگونه‌ای ناهمساز با رسوبات الیگومن میوسن پوشانده می‌شود. رسوبات الیگومیوسن از میکروکنگلومرا، ماسه سنگ و لایه‌های مارنی به رنگ روشن تشکیل شده است. مارن‌ها غالباً قرمز و گچ‌دار و ماسه سنگها خاکستری است. بخش روئی این واحد رسوبی را در ناحیه جاده کری به لیوانلو توف‌های پامیسی میوسن می‌پوشاند (عکس شماره 4-17). سطح فرسایشی در این نقطه بوضوح دیده می‌شود.

رخنمون‌های سنگی دیگر در این ناحیه همان موارد قابل مشاهده در سایر مناطق است و مجموعه ولکانیکی و ولکانوکلاتیکی میوسن آن را تشکیل می‌دهد. ردیف چینه‌ای، پامیس، پرلیت، تراکی آندزیت و بازالت و به ترتیب بر روی هم قرار می‌گیرند (شکل شماره 4-8: مقطع زمین‌شناسی از اندیس پرلیتی کری بزرگ).

شکل شماره ۱-۴ مقطع زمین شناسی از اندیس پرلیت کربنی بزرگ

از رخساره پرلیتی سه قطعه مورد بررسی پتروگرافی قرار گرفته است که ذیلاً مژروح است:

KH.33 - سنگ خاکستری متمایل به سبز با بافت هیالومیکرولیتی پورفیریک است. فنوکریستهای آن شامل

پلاژیوکلاز فاقد تجزیه با ماکل آلبیت و کارلسbad به طول تا ۴ میلیمتر که حدود ۴ درصد حجم سنگ را تشکیل

می دهد. بیوتیت با فراوانی کمتر از یک درصد بگونه بلورهای ریزی در متن سنگ قرار می گیرد.

زمینه سنگ شیشه‌ای با شکستگی‌های پرلیتی است و در کل این سنگ پرلیت با ترکیب تراکیت آلکالان است.

- KH.34: سنگ پرلیتی سبک وزنی است و دارای رنگ روشن و بافت هیالومیکرولیتی پورفیری است.

پلازیوکلاز و بیوتیت، فنوکریستهای سنگ است که در زمینه شیشهای حاوی میکرولیت‌های پلازیوکلاز قرار گرفته است. با توجه به سبکی سنگ در نمونه دستی این نمونه پامیس نامیده شده است.

- KH.35: یک سنگ سبز حاوی فلدسپات است که بافت هیالومیکرولیتی پورفیریک دارد. پلازیوکلاز

تا 3 میلیمتر طول، حدود 3 درصد و با حاشیه خورده شده، فلدسپار آلکالن به مقدار کم و با اندازه کمتر از یک میلیمتر کانی‌های تشکیل دهنده سنگ است که در زمینه شیشهای با میکرولیت فراوان قرار دارند. نام سنگ را تراکیت آلکالن-پرلیت تعیین نموده‌اند.

3-8-1-4- مطالعات شیمیایی

نمونه‌هایی که جهت پتروگرافی تهیه شده بود مورد آنالیز شیمی قرار گرفته که در جدول شماره 4-13 نتایج فراوانی اکسیدهای آنها مشخص گردیده است.

جدول شماره 4-13: نتایج آزمایش شیمیایی پرلیت بزرگ به درصد									
شماره نمونه	SiO ₂	Al ₂ O ₃	Fe ₂ O ₃	TiO ₂	CaO	MgO	Na ₂ O	K ₂ O	LOI
KH 33	72.0	12.5	1.00	0.18	0.83	0.10	3.22	4.70	4.72
KH 34	71.2	11.8	1.07	0.21	0.90	0.16	2.48	4.73	7.21
KH 35	69.3	14.4	1.27	0.28	0.80	0.12	4.50	5.17	4.40

4-1-4- گسترش

کانسار پرلیت کری بزرگ در دو ناحیه (در کنار جاده) رخنمون دارد. رخنمون شمالی نزدیک به 180 متر ستبرای و حدود 2000 متر درازا دارد (عکس شماره 4-18) و رخنمون جنوبی این گستره حدود 1 کیلومتر مربع دارد که در قشلاق لیوانلو قرار گرفته است.

2- زئولیت

زئولیت ماده‌ای است که از اواسط دهه 1750 شناخته شده و مشخص گردید که این ماده می‌تواند در زمان‌های مختلف در اکثر سنگها تشکیل گردد.

اولین گزارش از زئولیت به سال 1891 می‌انجامد که در رسوبات عمیق دریایی شناخته شده و فیلیپسید نامگذاری گردید. ولی اکثریت زئولیت‌ها از سنگهای آذرین بدست آمده و حتی تشکیل این ماده در حفرات و شکافهای سنگهای آذرین مخصوصاً در بازالت‌ها گزارش شده است.

زئولیت‌ها از نظر ترکیب یک آلومینوسیلکات است که در فرم ساختمانیش حفرات پرشده از آب و کاتیون‌ها وجود دارد که هر دو اینها در تبادل یونهای هیدراته دارای آزادی عمل می‌باشند. حفرات موجود در شبکه زئولیت‌ها سطوح مشخص دارند که ملکولهایی که بتوانند از این کانال‌های ظریف عبور نمایند، جذب می‌نماید بعارت دیگر زئولیت در شبکه‌های خود قدرت تعویض کاتیون‌ها را دارد.

بیش از 30 نوع زئولیت در طبیعت شناخته شده است. ولی تقریباً 8 نوع آنها در بخش اعظم سنگهای رسوبی دیده می‌شود. کلینوپیتولیت، موردنیت، آنالیسم، شابازیت و هیولاندیت از جمله آنها است که از این میان در غرب هروآباد دو نوع مورنیت و کلینوپیتولیت فراوانترین انواع بوده و نظر به اینکه هر دو با هم تشکیل دهنده سنگ‌اند مورد توجه می‌باشند.

شبکه سه بعدی زئولیت‌ها از یون‌های چهار وجهی اکسیژن تشکیل یافته که هر کدام یون سیلکون را در مرکز خود دارند و از آنجا که هریون اکسیژن از دو چهار وجهی تشکیل یافته و لذا ساختمان‌های بوجود آمده از سیلکون و اکسیژن خنثی می‌باشند. زئولیت‌ها به نسبت، سیلکون چهار ظرفیتی را با آلومینیوم‌های سه ظرفیتی می‌توانند جابجا نمایند و حتی این جابجایی با یون‌های آهن نیز امکان‌پذیر است. کاتیون‌های اضافی، در حفرات، یک شبکه منفی پریار که بایستی با کاتیون‌های الکتریکی متعادل شود تشکیل می‌دهند.

کاتیون‌های سدیم و پتاسیم و کلسیم در حفرات زئولیت‌های طبیعی یافت می‌شود. بعلاوه اندکی آلکالی و آلکالین‌های یون‌های موجود در ترکیب زمین در این حفرات دیده می‌شود.

چهاروجهی‌های اکسیژن در حلقه‌های 4 الی 12 تائی قرار گرفته‌اند و همینطور واحدهای ساختمانی ثانوی که با هم ترکیب شده‌اند کanal‌ها و حفره‌های زئولیت‌ها را بوجود می‌آورند. کanal‌های زئولیت‌ها در بردارنده آبی هستند که 10-15 درصد آن را تشکیل می‌دهند. این آب با افزایش حرارت از آنها برونو رانده می‌شود. بخصوص در خلاء و چند صد درجه حرارت این عمل به سهولت انجام می‌گردد. حجم خالی شده امکان جذب سایر ملکول‌ها را ممکن می‌سازند. بعارت دیگر وقتی کanal‌های زئولیت از آب خالی شده، می‌تواند سایر ملکول‌های کوچک را که از این کanal‌ها عبور نمایند جذب کند در نتیجه ملکول‌های بزرگ باقی می‌مانند (پدیده جذب و جدایی یا غربال ملکولی). برای پیدایش آن در واحدهای زمین‌شناسی تقسیماتی به شرح ذیل وجود دارد: هیدروترمالی، متامورف‌های مدفون، هوازدگی در اثر عکس‌العمل شیشه‌های ولکانیکی با آبهای زیرزمینی (سیستم‌های باز) عکس‌العمل سنگهای ولکانیکی شیمیایی با آبهای محبوس شده از زمان رسوبگذاری (سیستم بسته). اکثر نهشته‌های زئولیت که پتاسیل با ارزش هم دارند به تیپ‌هایی با عکس‌العمل شیشه‌های ولکانیکی با آب (چه آب جوی و چه آب محبوس) در ارتباط می‌باشند.

در این سیستم عناصر ولکانیکی در دریا یا محیط‌های پرتلالطم نهشته می‌شوند و عبارتند از طبقات سبز توفی با زون‌بندی عمودی از کانی‌های سیلیکاته هستند. در این سیستم در اثر هیدرولیز و حل شدن شیشه و سنگهای سیلیسی بوسیله آبهای زیرزمینی، زئولیت (کلینوپیتیولیت و مورد نیت) حاصل می‌شود. بخش فوقانی چنین سازنده‌ایی معمولاً شیشه‌های غیر آلتھ و یا مونت موریونیت می‌باشد.

زئولیت‌ها برای خشک کردن گازهای طبیعی، گرفتن اکسیدهای کربن، هیدروژن سولفوره و سایر ترکیبات سولفات‌دار، پتروشیمی، تولید کاتالیزورها، استفاده از خاصیت تبادل یونی آنها، بخصوص برای گرفتن یونهای رادیواکتیو در مدت طولانی باعث گرفته شدن یونهای رادیواکتیو در یک جامد می‌شود، بکار می‌رود. استفاده از زئولیت بصورت کود در خاکهایی که قدرت تبادل کاتیونی آنها پایین است (کشاورزی)، تولید سرامیک‌های سبک وزن، تولید نوع خاصی از لاستیک، دامداری و دامپوری بصورت خواراک دام، جاذب الرطوبه‌ها و سیمان مورد استفاده قرار می‌گیرد.

با توجه به توفهای سیلیسی و شیشه‌های ولکانیکی حاصل از ولکانیسم میوسن در گستره مورد بررسی-امکان تشکیل این ماده معدنی با پتانسیل بالا، غیرممکن نیست. بدین جهت ناحیه برای یافتن این ماده مفید مورد پی‌جويی قرار گرفت. از نواحی با پتانسیل و ترکیب مناسب نمونه‌گیری بعمل آمد که نتیجه بررسی‌هایی انجام شده در پی خواهد آمد. بدیهی است که آزمایشات تکنولوژی در این مورد ضروری است و پس از حصول اطمینان می‌تواند جوابگوی یک تولید کوچک در ناحیه باشد.

شایان ذکر است که تاکنون زئولیت‌های تشکیل شده در این ناحیه از کیفیت خوبی برخوردار بوده و زئولیت‌های کشف شده در ناحیه‌هایی همچون سمنان بدلیل شوری بیش از حد و ترکیب از کیفیت مطلوبی برخوردار نمی‌باشد لذا اکتشاف زئولیت از ناحیه مورد بررسی اقتصادی است.

کلینوپیلولیت $\{(Na_4K_4)(Al_8Si_{40}O_{96})_{24}H_2O\}$

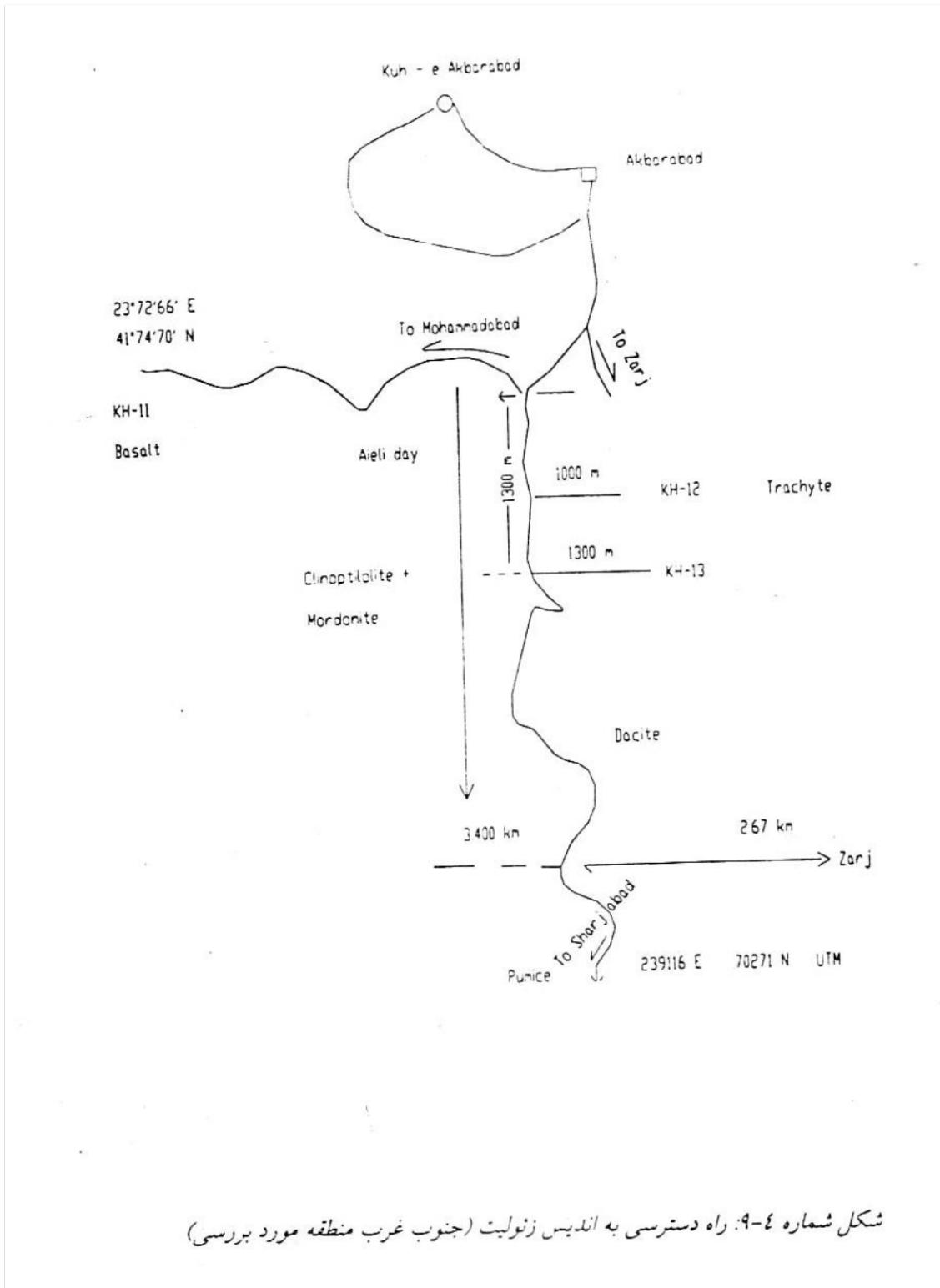
موردنیت $\{Na_8(Al_8Si_{40}O_{96})_{24}H_2O\}$

۱-۲-۴- اندیس زئولیت محمدآباد

۱-۲-۴- راه دسترسی

راه دسترسی اندیس محمدآباد از روستای شرج آباد است که پس از طی راه پرپیچ و خم از میان گدازه و توف-های تراکیتی-داسیتی-ریولیتی، در گردنۀ ای کوچک در شرق آیلی داغ که از میان این اندیس عبور می‌کند، تا اکبرآباد از یکطرف و محمدآباد روستای مخروبه از طرف دیگر ادامه پیدا می‌کند.

فاصله اندیس از شرج آباد حدود ۶ کیلومتر و از دوراهی محمدآباد ۱۳۰۰ متر است شکل شماره ۹-۴ راه دسترسی اندیس زئولیت را نشان می‌دهد.

شکل شماره ۴-۴: راه دسترسی به اندیس زنولیت (جنوب غرب منطقه مورد بررسی)

4-2-1-2- زمین‌شناسی اندیس محمدآباد

نقشه شماره (4-4) به مقیاس 1:100000 گویای زمین‌شناسی کانسار می‌باشد. در محل اندیس پنج رخساره مختلف سنگی رخمنون دارد.

توف زیرین شامل سنگهایی بگونه پامیس، توف شیشه‌ای، لیتیک توف برنگ سفید است. این قبیل توفها در اثر پدیده آلتراسیون زئولیتی که در سنگهای شیشه‌ای موثر واقع می‌شود تبدیل به زئولیت گردیده‌اند نمونه KH.13 از این توف تهیه شده است.

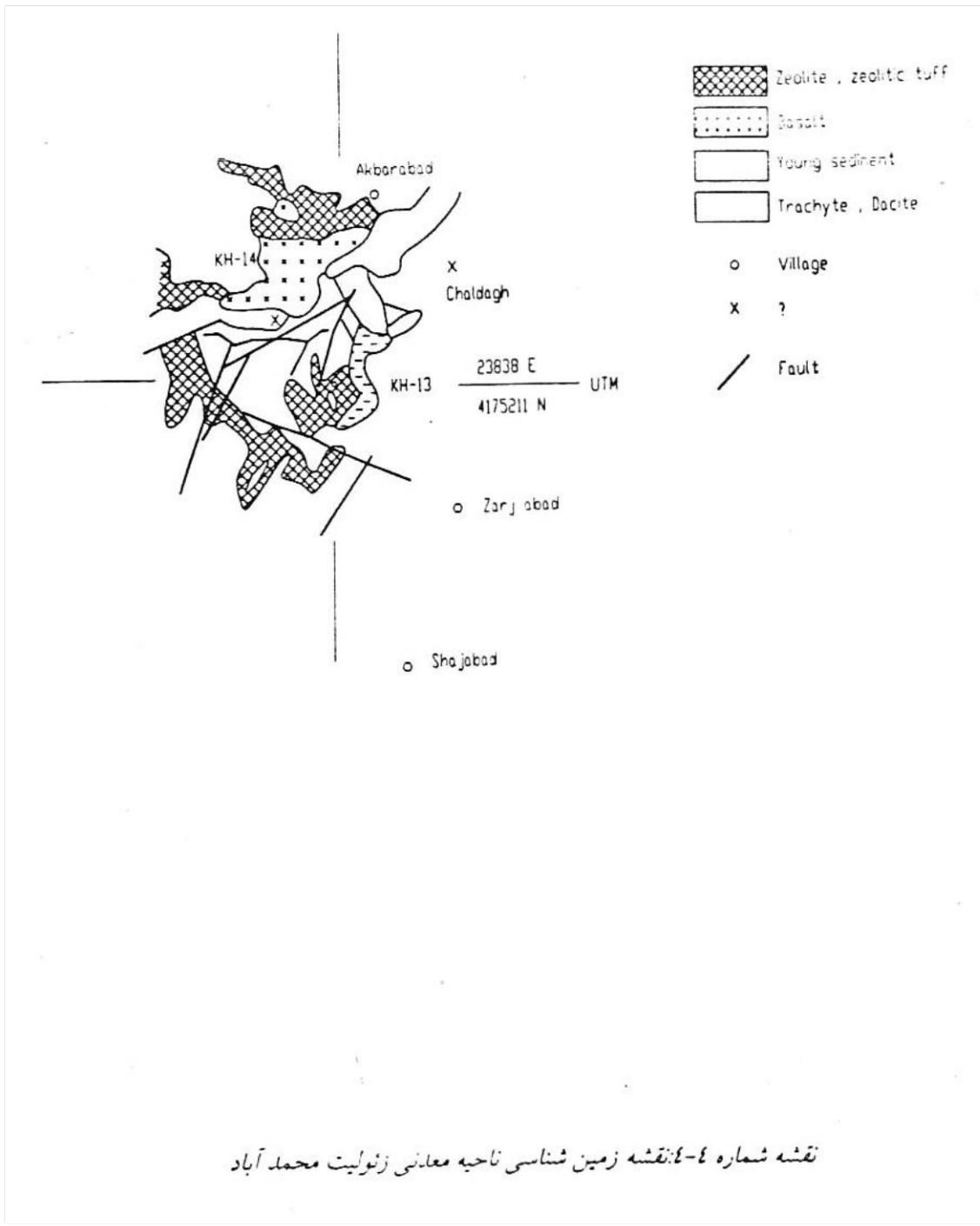
گدازه‌های داسیتی و تراکیتی و ریولیتی که بر روی توفهای پامیسی سفید قرار گرفته است، این گدازه‌ها قلل کوه آیل و چال داغ را تشکیل می‌دهد.

دو رخساره فوق در پاره‌ای از مناطق حالت جریانی از خود نشان می‌دهند که ایگنمبرنت نامیده شده‌اند. ترکیب این سنگها نیز همانند دو رخساره فوق اسیدی است. ستبرای این ایگنمبریت‌ها تا 60 متر بالغ می‌گردد. گدازه‌های آندزیتی و بازالتی در بخشی از محدوده محمدآباد رخنمون دارد که به نظر می‌رسد قدیمی‌تر از واحدهای اسیدی فوق باشد. به همراه این گدازه‌ها، توفهای شیشه‌ای و اسیدین مشاهده می‌شود. نمونه شماره KH.14 از این واحد اخذ و مورد مطالعه قرار گرفته است. مختصات سنگ‌شناسی آن به پیوست می‌باشد.

به هر ترتیب رسوبات کوارتز بگونه مراتع وسیعی در ناحیه دیده می‌شود و عموماً خاکهای کشاورزی آنها را تشکیل می‌دهند.

3-1-4- مطالعات آزمایشات شیمایی و سنگ‌شناسی

نتایج مطالعات آزمایشگاهی بر روی نمونه‌های برداشت شده از رخساره‌های مختلف جهت تعیین مقدار اکسیدهای موجود، نوع کانی و نسبت‌های عناصر مختلف و نوع سنگ رخنموده نشان می‌دهد که در این ناحیه کانی زئولیت و از نوع کلینوپتیلولیت و موردنیت که از زئولیت‌های اقتصادی و مهم می‌باشد تشکیل شده است.

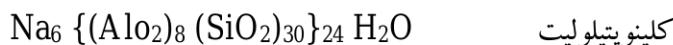
نقشه شماره ۴- نقشه زمین شناسی ناحیه معدانی زئولیت محمد آباد

از تعداد نمونه های برداشت شده تنها چند نمونه مورد بررسی قرار گرفته که در ذیل به اختصار ذکر می گردد.

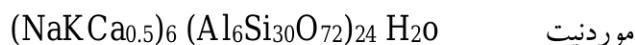
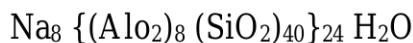
نتایج مطالعات XRD که بر روی نمونه شماره KH.13 صورت گرفته نشان می دهد که کانی های تشکیل

دهنده این سنگها کلینوپیلولیت-موردنیت و به مقدار کم کانی های رسی است. این دو کانی از انواع زئولیت ها

محسوب می گردد که فرمول شیمیایی آنها به ترتیب:

کلینوپیتولیت

موردنیت

می باشد. نمونه ای از این سنگها برای اکسیدهای اصلی مورد تجزیه قرار گرفته که نتایج آن بشرح ذیل است:

$$\text{SiO}_2 = 64.8\%$$

$$\text{Al}_2\text{O}_3 = 12.1\%$$

$$\text{Fe}_2\text{O}_3 = 1.27\%$$

$$\text{TiO}_2 = 0.13\%$$

$$\text{CaO} = 4.40\%$$

$$\text{MgO} = 0.82\%$$

$$\text{Na}_2\text{O} = 0.63\%$$

$$\text{K}_2\text{O} = 1.90\%$$

$$\text{LOI} = 13.7\%$$

همانطور که از نتایج تجزیه شیمیایی XRD این سنگها مشخص است این کانی ها جزو کانی های سیلیکاته آبدار

آلومینیوم می باشند و از تجزیه شیمیایی آن استنباط می شود که به مقدار زیادی می تواند آب جذب و یا از دست

بدهد. ضمناً این کانی وقتی در مجاورت با آب قرار می گیرد می تواند سدیم خود را جانشین کلسیم نماید.

مطالعات پتروگرافی نشان می دهد که بافت این سنگها اسفلولیتی کاتالاستیک با زمینه شیشه ای و اسفلولیتی

هستند. کانی های تشکیل دهنده آنها فلدسپار آلکالن است که به کانی های رسی تجزیه گردیده اند. پلازیو کلاز در

حد آندزین، کوارتز، بیوتیت، آمفیبول و آپاتیت از دیگر کانی های این سنگها است. درون سنگها قطعاتی از

گدازه های داسیتی، ریولیتی، چرت و آندزیت دیده می شود.

گدازه های آندزیتی که برنگ سیاه هستند بافت میکرولیتی پورفیریک دارند. فنوکریست های سنگ به میزان ۵

درصد پلازیو کلاز به بزرگی ۴ میلیمتر به ماکل مرکب کالسیباد و آلبیت می باشد. کلینوپیرو کسن بصورت

فنوکریست ها، خمیر سنگ را می سازد.

زمینه سنگ از میکرولیت های پلازیو کلاز کلینوپیرو کسن ساخته شده است. عکس های شماره ۱۹-۲۰ و ۲۰-۲۱ با

بزرگنمایی ۵X نمای میکروسکوپی از این بازالت ها را نمایش می دهد.

۴-۲-۱-۴- میزان گسترش

گسترش این کانی در ناحیه محمدآباد نسبتاً قابل ملاحظه و گسترهای بزرگی را بخود اختصاص داده است. ولی نظر به اینکه برای تشخیص پامیس‌های آلتره شده و آلتره نشده (پامیس‌هایی که زئولیتیزاسیون بر آنها مؤثر واقع شده) بگونه ماکروسکوپی مشکل می‌باشد، لذا پتانسیل موجود در ناحیه قابل حدس نبوده و نیازمند بررسی و نمونه‌گیری از این می‌باشد. ولی بهر حال در این ناحیه ۵ کیلومتر مربع گسترش دارند (عکس شماره 4-21).

4-2-1-5 بررسی اقتصادی

با توجه به نوع کانی تشکیل شده در این ناحیه و نزدیکی آن به جاده آسفالت شهرستان‌های خلخال و میانه و مناطق پرورش دام و طیور ادامه عملیات اکتشافی در این ناحیه اقتصادی بنظر می‌رسد.

2-2-4-2 اندیس هفت چشمه II

4-2-2-1 راه دسترسی

اندیس زئولیتی هفت چشمه در ۹۵ کیلومتری شمال شرق شهرستان میانه و در محدوده شهرستان خلخال واقع گردیده است. راه دسترسی به این اندیس از روستای قزل یاتاق واقع در مسیر جاده ترک به کیوی منشعب می‌شود که بخشی از این راه آسفالت است. راه خاکی منشعب شده از قزل یاتاق حدود 4 کیلومتر از گردندهای که به کانسار عرصه دوگاه منتهی می‌شود عبور کرده و در انتهای گردنه به اتمام می‌رسد. ادامه راه تا اندیس حدود 2 کیلومتر است که بایستی از یک سراسیبی تند عبور کرده و وارد رودخانه هفت چشمه می‌گردد.

اندیس در سمت راست رودخانه در مختصات "43° 43' 06" شرقی و "21° 37' 44" شمالی رخنمون پیدا کرده است (شکل شماره 4-10).

2-2-4-3 زمین‌شناسی اندیس هفت چشمه II

نظر به اینکه زئولیت‌های ناحیه اکتشافی غرب هروآباد در واحد ولکانیسم میوسن تشکیل شده است لذا شباهت زیادی به رخساره اندیس محمدآباد و اندیس هفت چشمه I دارد و رخساره سنگی که در محل اندیس رخنمون دارد همان است که در سایر اندیس‌ها دیده می‌شود. بشرح ذیل:

- پامیس‌های زئولیتزه

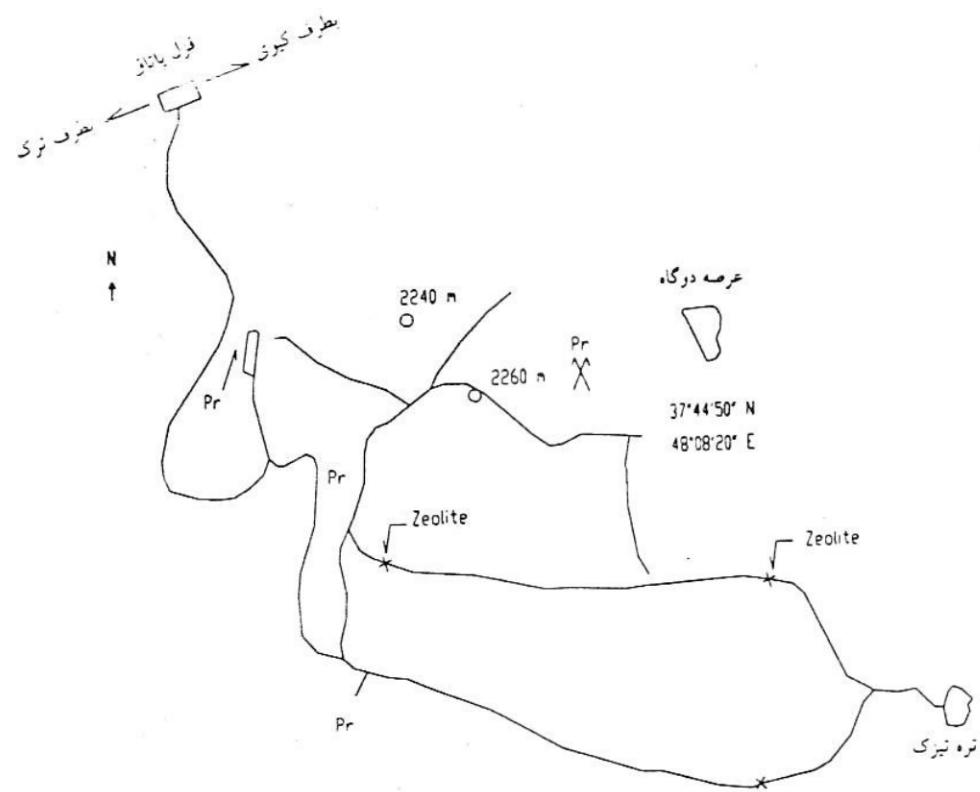
- ایگمبریت آلتراسیون

- پرلیت

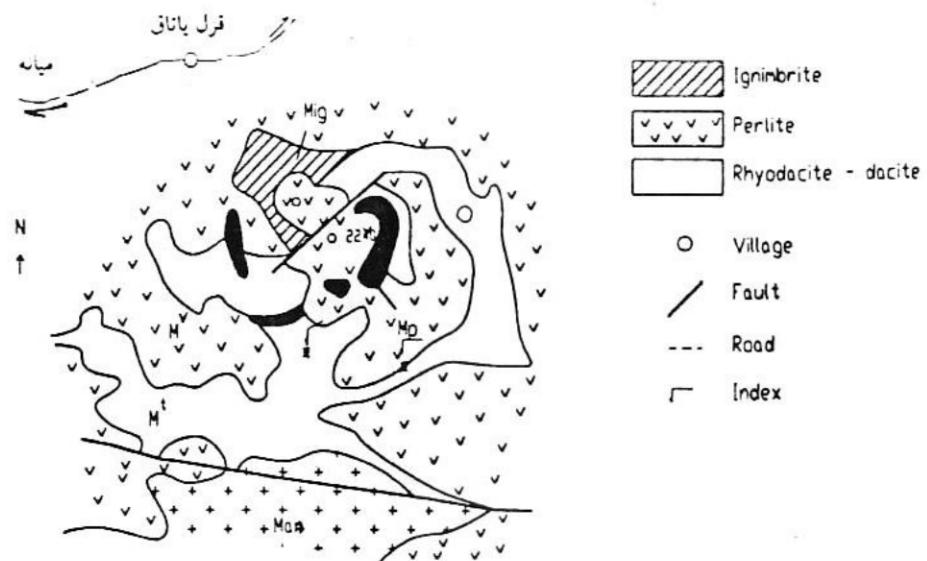
- داسیت-تراکی داسیت

- ابسیدین (شیشه‌های ولکانیکی سیاه رنگ)

نقشه شماره 4-5 موقعیت قرارگیری این رخساره‌های سنگی را نسبت به هم نشان می‌دهد.

شکل شماره ۱۰-۴: کروکس راه دسترسی اندیس های پرلیتی هفت چشم I و II و پرلیت عرصه درگاه

نقشه شماره ۴-۵: نقشه زمین‌شناسی زنولیت هفت چشمه I و II

آزمایشات شیمیایی و مطالعات پتروگرافی ۴-۲-۲-۳

نتایج مطالعات آزمایشگاهی نشان می‌دهد که در این منطقه کانی زئولیت از نوع کلینوپنیولیت و موردنیت تشکیل شده است. نتیجه آزمایش XRD بر روی نمونه KH.27 از این ان迪س می‌باشد که در جدول 4-14 ذیل آورده شده است.

مطالعات شیمیابی برای تعیین اکسیدهای اصلی این کانی و مطالعات پتروگرافی بدلیل محدودیت تعداد نمونه‌ها در طرح انجام نگردید ولی عموماً با سایر ان迪س‌ها یکسان می‌باشد. این مطالعات در کانسار عرصه دوگاه بر روی نمونه‌های اخذ شده از محوطه کانسار به انجام رسیده است.

جدول شماره ۴-۱۴: نتیجه آنالیز XRD بر روی نمونه کانسار هفت چشمۀ II

شماره نمونه	نوع کانی
KH. 27	Clinoptilolite , Cristobalite , Mordenite + Quartz (Zeolite) (Zeolite)

4-2-2-4- میزان گسترش

تعیین میزان گسترده‌گی این توف زئولیتی نیاز به بررسی بیشتر دارد. چرا که محدودیت تعداد نمونه‌ها جهت تجزیه و مرحله‌ای بودن مطالعات این مهم را تحت الشعاع خود قرار داده و انجام نگردیده است.

4-2-2-5- بررسی اقتصادی

نظریه بر اینکه این ان迪س در مجاورت ان迪س زئولیتی هفت چشمۀ II قرار گرفته ادامه اکتشاف توأم دو ان迪س، اقتصادی به نظر می‌رسد. عملیات اکتشافی در یک محدوده و بر روی دو کانسار پیشنهاد خواهد گردید.

3-2-4- ان迪س هفت چشمۀ I

ان迪س هفت چشمۀ I در نزدیکی ان迪س زئولیتی هفت چشمۀ II قرار گرفته است. راه دسترسی به ان迪س شماره II، در این مورد صادق است، نیز موقعیت آن در حاشیه رودخانه هفت چشمۀ و در سمت جنوب آن می‌باشد.

تراورس شماره 14 موقعیت این اندیس را که در مختصات "37°44' شرقی و "21°43' 48° شرقی و 40°06' شمالی قرار

گرفته، نشان می‌دهد.

زمین‌شناسی اندیس دقیقاً همانند اندیس شماره II می‌باشد و ناحیه از فرآورده‌های آتش‌خشانی میوسن از قبیل

پرلیت، تراکیت، داسیت و پامیس پوشیده شده است. که پامیس‌ها در اثر آلتراسیون زئولیتی به زئولیت تبدیل شده‌اند.

مطالعات شیمیایی و XRD تأثیر آلتراسیون زئولیتی بر پامیس‌ها را مشخص نموده است. نتایج این مطالعات در جداول 4-15 و 4-16 درج گردیده است.

جدول شماره 4-15: مطالعات XRD بر روی نمونه‌های اندیس هفت چشمۀ

شماره نمونه	نوع کانی تشکیل شده	
	Zeolite	ساختمان کانی‌ها
KH. 26	Clinoptilolite+ mordenite	Clay Minerals + Quartz (minor)
KH. 25	Clinoptilolite+ mordenite	Cristobalite + clay Minerals

جدول شماره 4-16: نتیجه تجزیه شیمیایی کلینوپتیلولیت و موردنیت اندیس هفت چشمۀ

شماره نمونه	اکسیدها به درصد								
	SiO ₂	Al ₂ O ₃	Fe ₂ O ₃	TiO ₂	CaO	MgO	Na ₂ O	K ₂ O	LOI
KH. 26	66.0	12.0	0.78	0.14	4.0	0.64	1.01	1.26	14.0

نام پوزولان اولین بار به مواد ولکانیکی یا خاکستری‌های آتشفشاری شهر pozzoli در ایتالیا اطلاق گردید که از این خاکسترها جهت تهیه ملاتی همراه با آهک استفاده می‌گردد.

مواد پوزولانی در واقع سنگهای آذرینی هستند که ترکیب و نوع سیلیکات‌های آنها برای ترکیب با هیدروواکسید کلسیم (آهک شکfte) مناسب می‌باشد. در اثر این ترکیب، مخلوط خاصیت چسبندگی و گیرش پیدا می‌کند.

خصوصیات ویژه، ترکیب و نوع سیلیکات‌های سنگهای آذرین در عمل ترکیب با هیدروواکسید کلسیم نقش مهمی را دارند و این ویژگی‌ها است که شعاع استفاده از سنگهای آذرین جهت مواد پوزولانی را، محدودتر ساخته است. بنابراین در این مورد نمی‌توان از کلیه سنگهای آذرین بخصوص سنگهای پلوتونیک استفاده نمود.

مهترین این خصوصیات آمورف یا کریپتوکریستالین بوده سیلیکات‌ها و شیشه تشکیل دهنده سنگ است. علاوه بر این سختی سنگ نیز از عوامل مهمی در انتخاب این نوع سنگها است، مثلاً سنگهای سخت مانند بازالت، دیاباز، داسیت و رویولیت با وجود اینکه ترکیب مناسبی جهت مواد پوزولانی دارندولی بعلت هزینه‌های خرد کردن، جهت تهیه این مواد مناسب نیستند. تنها سنگهای خروجی که علاوه بر خصوصیات مذکور، از نرمی خاصی نیز برخوردارند، مناسب برای تهیه مواد پوزولانی با مواد اولیه سیمان پوزولانی می‌باشند.

سیمان پوزولانی در ابتدا از نظر مقاومت با سیمان پرتلند برابری نمی‌نماید ولی در مواردی که مقاومت‌های اولیه زیاد نیاز نباشد (در پاره‌ای از شرایط محیطی) این نوع سیمان بر سیمان پرتلند ارجحیت دارد. در زمین‌های مرطوب بخصوص نمک‌دار و سولفوره سیمان پوزولانی مناسب‌ترین ملات می‌باشد.

از مزایای دیگر سیمان پوزولانی افزایش میزان تولید کارخانجات سیمان می‌باشد. در مقطع کنونی که کشور با رشد جمعیت و توسعه شهرها و ایجاد شهرک‌ها در حاشیه شهرهای بزرگ روبروست و ظرفیت کارخانجات فعلی سیمان محدود است، جهت افزایش تولید این کارخانجات استفاده از مواد پوزولانی مناسب‌ترین روش خواهد بود که می‌توان با این روش تا 40 درصد، میزان تولید را افزایش داد.

یکی از انگیزه و اهداف این پروژه در مطالعات و اکتشاف در محدوده غرب هروآباد (جنوب غرب استان اردبیل) در همین رابطه بوده است.

هدف از این مطالعات، پی‌گیری مواد پوزولانی در صورت حصول نتیجه مناسب از مطالعات آزمایشگاهی و تکنولوژیکی بر روی نمونه‌های تهیه شده از اندیس‌های مختلف و مصرف مواد اکتشاف شده در کارخانجات سیمان می‌باشد.

با توجه به اطلاعات زمین‌شناسی موجود و آگاهی از اینکه ولکانیسم میوسن گستره تحت بررسی را با فرآورده‌های خروجی و موارد پیروکلاستیک خود پوشانده است، این نواحی از نظر وجود مواد پوزولانی در جریان پی‌جوبی‌ها مورد پی‌گردی قرار گرفت و از نواحی با پتانسیل بالا و ترکیب مناسب (با توجه به ویژگی‌های ماکروسکوپی سنگ) نمونه‌گیری بعمل آمد.(34 عدد نمونه از اندیس‌های مختلف) نتیجه بررسی‌های انجام شده

شرح زیر گزارش می‌شود:

بدیهی است در صورت انجام و دریافت نتایج آزمایش‌های تعیین خاصیت پوزولانی و آزمایش‌های فیزیکی و شیمیایی توصیه نهائی برای اجرای اکتشافات تفصیلی اندیس‌های مثبت ارائه خواهد شد.

۱-۳-۴- سنگهایی که در غرب هرآباد بعنوان پوزولان یا مواد پوزولانی مطرح است.

سنگهایی هستند آذرآواری (pyroclastic) از نوع پامیس، آگلومرا، توف لایلی و لاهار. کلیه این سنگها از دو قسمت قطعات پرتابی یا بیگانه در اندازه‌های لایلی تا سخره، و سیمان آتشفسانی تشکیل و ساخته شده‌اند (عکس‌های شماره ۲۲-۲۴ تا ۴-۲۴).

این تشکیلات گستره بسیار وسیعی را در ناحیه تشکیل داده‌اند و شاید گسترش اصلی آنها از 7500 کیلومتر مربع بیشتر باشد ولی سطح رخمنون آن در منطقه جنوب غرب اردبیل (منطقه مورد مطالعه) حدود 130 کیلومتر مربع است و بقیه توسط گدازه‌های جوان میوسن، با ترکیب تراکیتی- داسیتی از نوع پرلیت، داسیت، تراکیت و ریولیت پوشیده شده‌اند. لذا بیرون‌زدگی آنها عموماً در حاشیه دره‌ها است.

ستبرای این تشکیلات در نقاط مختلف متفاوت است و از 2 متر تا 50-40 متر در ناحیه خانه شیر متفاوت است. در مقاطع نازک 60 تا 70 درصد سیمان سنگ را مواد شیشه‌ای، توف و لایل‌ها تشکیل داده است. در زمینه شیشه‌ای بلورهای شکسته شده کانی‌های زیر قرار گرفته‌اند:

پلاژیوکلاز 10 الی 15 درصد حجم کل سنگ را تشکیل می‌دهد. شکسته و تاحدودی سالم و تجزیه نشده است.

بیوتیت به تعداد ناچیز و تیغه‌ای شکل است که طول آنها تا یک میلیمتر می‌رسد. کوارتز حدود 10 درصد در سنگ وجود دارد. بلورهای آن فوق العاده ریز و قطر آن حدود یک میلیمتر است و اغلب شکسته است.

قطعات سنگی از نوع تراکیت با بافت هیالومیکرولیتی پورفیریک در متن سنگ دیده می‌شود. زمینه سنگ شیشه‌ای است و قطعات خرد شده پامیس دوباره جوش خورده و حالت جریانی پیدا کرده است.

2-3-4- مطالعات شیمیایی و XRD، پراش با اشعه X

این مطالعات بر روی تعدادی از نمونه‌های پامیسی صورت گرفته است که نتایج آن به شرح جدول شماره 17-4 می‌باشد.

جدول شماره ۱۷-۴: نتیجه تجزیه شیمیایی نمونه های پامیسی جنوب غرب استان اردبیل (اکسیدها به درصد)

مختصات	شماره	اکسید ها %								
		SiO ₂	Al ₂ O ₃	Fe ₂ O ₃	TiO ₂	CaO	MgO	Na ₂ O	K ₂ O	LOI
37°39'00"N	KH.5	66.4	15.8	1.78	0.21	1.80	0.46	2.46	3.92	6.77
48°06'07"E										
37°42'35"N	KH.15	72.7	12.5	1.24	0.11	0.98	0.21	1.35	7.41	3.10
48°03'54"E										
37°44'50"N	KH.26	66.0	12.0	0.78	0.14	4.00	0.64	1.01	1.26	14.0
48°08'20"E										

گرچه آزمایشات عملی مانند تعیین زمان گیرش و مقاومت می‌تواند مرغوبیت سنگهای آذرآواری را بعنوان مواد پوزولانی نشان بدهد ولی این سنگها با داشتن مواد شیشه‌ای بالای 70 درصد و غیربلوری در متن سنگ و وزن مخصوص ظاهری 1/2 گرم در سانتیمتر مکعب و مشخصات دیگر همچو بالا بودن درصد آلومینیوم همگی حاکی از آن است که این پامیس‌ها پوزولان مناسب و مرغوبی می‌باشند.

نتایج مطالعات پراش اشعه ایکس هم نشان دهنده فاز سیلیسی آمورف در این سنگها است. جدول شماره 18-4 کانی‌های تشکیل دهنده پامیس‌ها را نشان می‌دهد.

جدول شماره ۴-۱۸: نتیجه تجزیه با پراش اشعه نمونه های پامیس

شماره نمونه	نوع کانی تشکیل دهنده
KH .4	Feldspar + Quartz + Amorphomophase + Clay Mineral
KH .05	Amorphomophase + Quartz + Feldspar Clay Mineral
KH .15	Feldspar + Cristobalite + Clay Mineral + Hematite + Quartz
KH .16	Cristobalite + Quartz + Feldspar + Clay Mineral + Hematite
KH .20	Feldspar + Quartz minor + Clay Mineral
KH .26	Clinoptilolite + mordenite + Cristobalite + Clay Mineral

3-3-4- گسترش و میزان ذخیره زمین‌شناسی مواد پوزولانی در غرب هروآباد

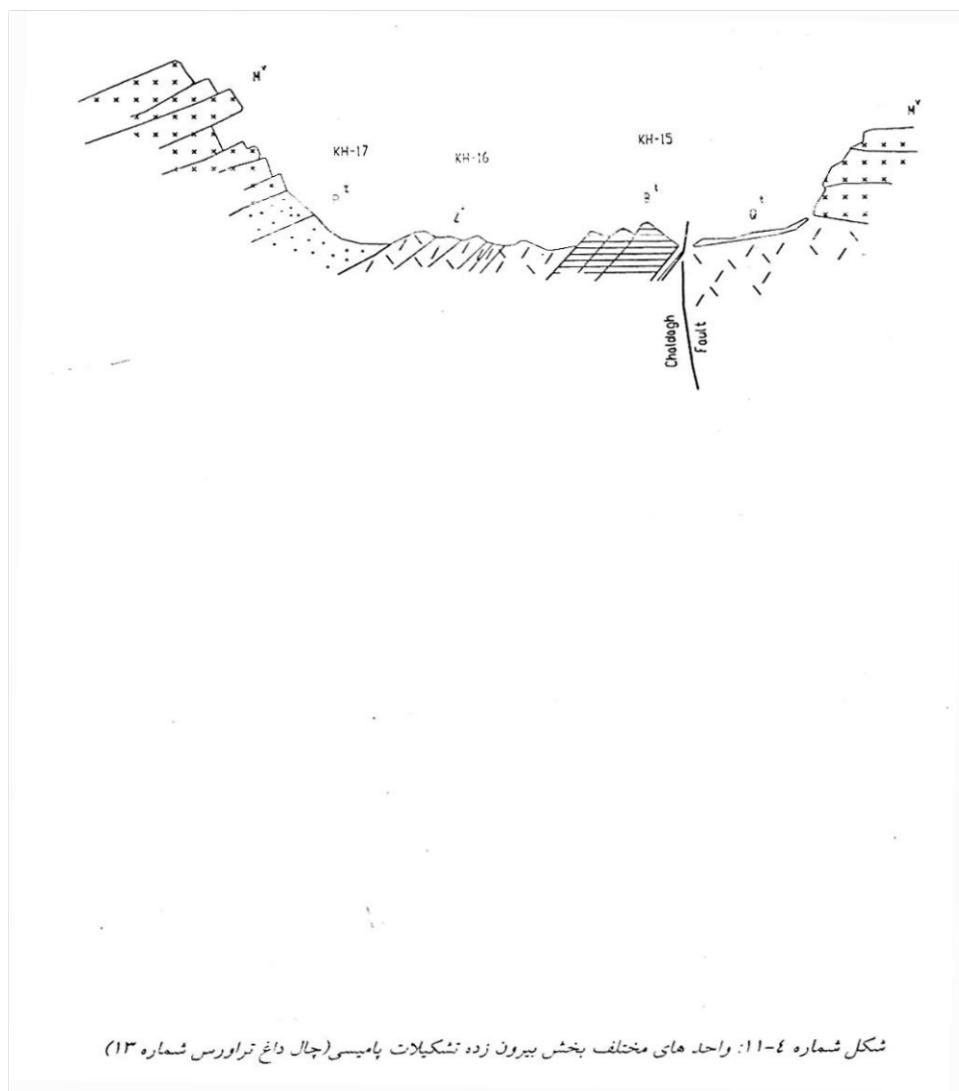
سنگهای مورد نظر که در محدوده مورد بررسی و جنوب کوهستان سبلان واقع و در این گزارش عنوان مواد پوزولانی معرفی شده شامل دو بخش است. توفهای پامیسی برشیک و توفهای زئولیتی که سبرای هر کدام از این مواد بیشتر از 20 متر است. در این بررسی این دو ماده معدنی بدون تفکیک از هم در نظر گرفته شده‌اند. در بخش‌هایی که توف پامیسی رخنمون دارد سبرایی برابر 40 متر و در محل‌هایی که توف زئولیتی مشاهده می‌شود سبرای حدود 10 الی 20 متر می‌باشد. با محاسباتی که بر روی نقشه با مقیاس 1:100000 بوسیله پلاتیت صورت گرفته مجموع ذخیره توف در کل 2.880.000.000 تن می‌باشد شکل‌های شماره 4-11 الی 4-13 رخنمونی از مواد پوزولانی را نشان می‌دهد.

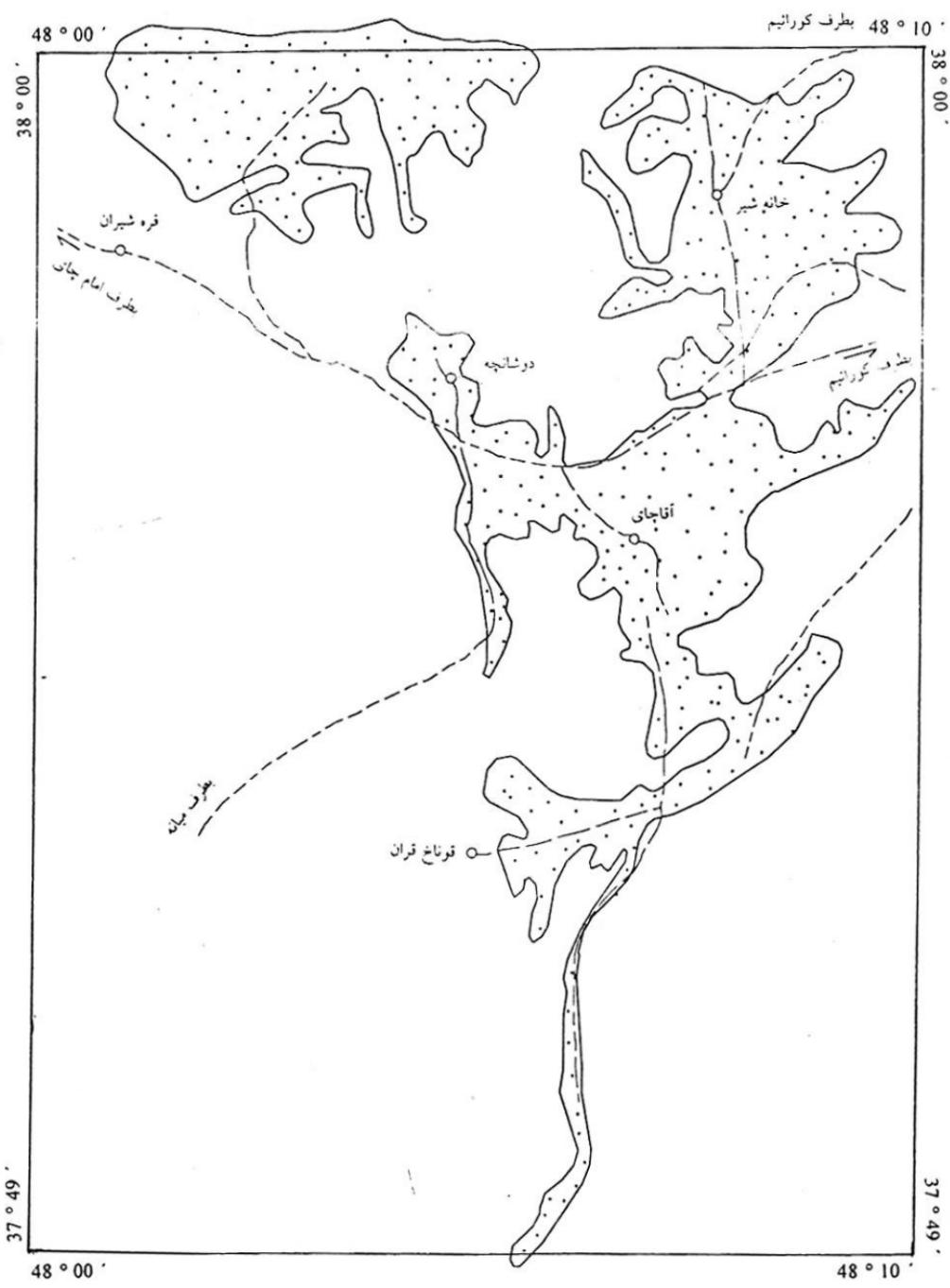
با توجه به اینکه یک سانتیمتر مربع در حدود 1×10^6 متر مربع است و وزن مخصوص ظاهری سنگهای مورد نظر بطور متوسط چیزی حدود 0.7/ می‌باشد، مساحت توفهای پامیسی 130 سانتیمتر مربع است. با توجه به وضع ظاهری بسهولت می‌توان به عمق 30 متر از این سنگها براحتی استخراج نمود. با رعایت مراتب فوق میزان ذخیره زمین‌شناسی توف پامیسی و زئولیتی توأمً بصورت زیر می‌باشد:

$$\text{متر مربع} = 130 \times 1 \times 10^6 = 13 \times 10^7$$

$$\text{متر مکعب} = 13 \times 10^7 \times 30 = 39 \times 10^8$$

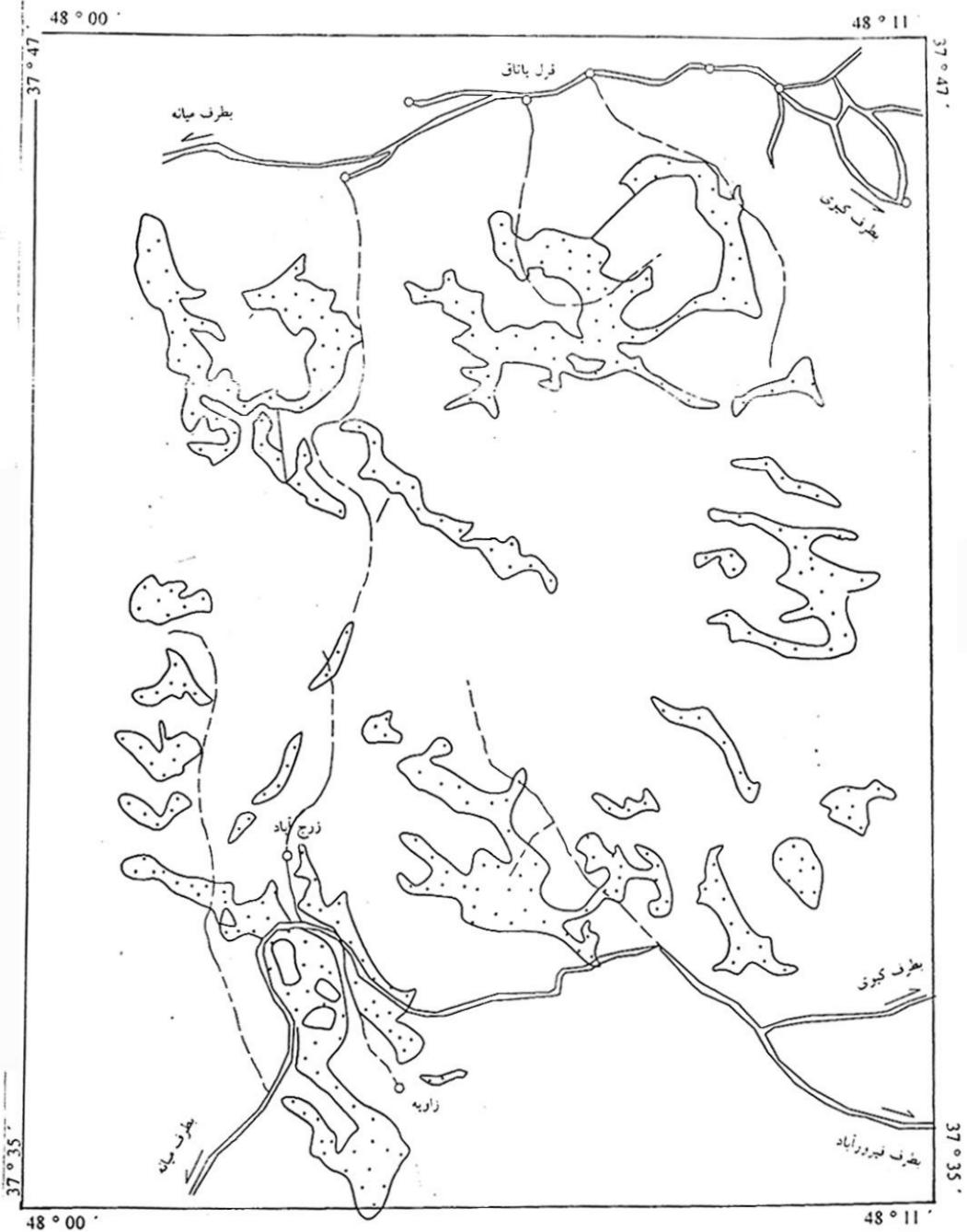
$$\text{تن} = 39 \times 10^8 \times 0.9 = 288 \times 10^7$$

شکل شماره ۱۲: رخنمون مواد پوزولانی در شمال منطقه مورد بررسی و راه های دسترسی به رخنمون ها.

ورقه کهرانیم برگ IV سری ۵۶۶۵ K753 (مقیاس ۱:۱۰۰۰۰)

شکل شماره ۱۳-۴: رختخون های مواد پرزو لانس در جنوب منطقه مورد بررسی و راه های دسترسی به رختخونها.

ورقه زرج آباد برج شماره III ۵۶۶۵ سری K753 (مقیاس ۱:۱۰۰۰۰)

4-4- خاک های صنعتی

مواد معدنی که فراوانی اکسیدهای سیلیسیم، آلومینیوم، سدیم و پتاسیم مناسبی داشته باشند می توانند مورد استفاده

در صنایع سیمان و صنعت کاشی سازی چه در ترکیب بدنه و چه بگونه لعب قرار گیرند. برای تأمین و اکتشاف

چنین موادی از مناطقی که با ترکیب مناسب بنظر می‌رسد نمونه‌بر داری و مورد آزمایش قرار گرفته است. نتایج بررسی‌های انجام شده بر روی پاره‌ای از این مواد امیدوار کننده بوده است.

4-4-1- خاک صنعتی جنوب غرب روستای خانه شیر

راه دسترسی این اندیس از ۱/۵ کیلومتری جنوب خانه شیر منشعب می‌شود. این راه در حال حاضر مالرو بوده و وسایل موتوری امکان رفت و آمد در آن را ندارند. طول این جاده مالرو که از حاشیه جنوبی رودخانه عبور می‌کند تا اندیس حدود یک کیلومتر است و ماده مورد نظر در جنوب آبراهه در یک زون گسلی قرار گرفته است. مختصات جغرافیائی اندیس خاک صنعتی "39° 07' 48" شرقی و "52° 37' 57" شمالی است.

4-4-2- زمین‌شناسی

مشخصات زمین‌شناسی این محدوده معدنی در پرلیت خانه شیر تشریح گردیده است و این خاک بنظر می‌رسد در ارتباط با توده‌های نیمه عمیق و گنبدهای ریولیتی اولیگوسن باشد (عکس شماره 4-25). در این ناحیه در امتداد یک گسل شرقی غربی سنگهای آلتره شده‌ای رخمنون دارد که فاقد ماده رنگی ($Fe_2O_3 < 1$) و میزان اکسید سیلیسیم آن 74 درصد، مقدار اکسید آلمینیوم آن برابر 14 درصد و فراوانی قلیایی آن تا 5/70 درصد اندازه‌گیری شده است (جدول شماره 4-19).

شایان ذکر است که برای اطمینان از مورد مصرف آن مطالعات تکنولوژی ضروری است.

جدول شماره 4-19: نتیجه تجزیه شیمیایی خاک صنعتی جنوب شرقی خانه شیر

شماره	LOI	SiO_2	Al_2O_3	Fe_2O_3	TiO_2	CaO	MgO	Na_2O	K_2O
KH.45	0.25	74.2	13.8	0.86	0.24	0.50	4.10	5.0	0.25
KH.51	0.14	74.0	14.3	0.71	0.24	0.58	4.54	5.11	0.14

4-5- سنگ‌های ساختمانی

تنها رخنمون سنگی که در ناحیه می‌شود از آن بعنوان سنگ نما استفاده نمود مرمرهای معدن قره شیران است.

رنگ روش آنها برای ساخت مصنوعات هنری کوچک مناسب است و بدليل تکتونیک شدید و عدم کوبدهی

آن بعنوان سنگ نما امکان استفاده از آن وجود ندارد.

رخنمون توده مرمری در سطح زمین 4800 متر مربع و حجم آن 48000 متر مکعب می‌باشد که با این محاسبات

ذخیره آن 75000 تن می‌باشد.

در حال حاضر جبهه کار مناسبی در این ناحیه ایجاد شده ولی بدلاًیلی که بیان گردید بهره‌برداری از آن اقتصادی

بنظر نمی‌رسد. عکس شماره 4-26 نمائی از سینه کار معدن مرمر قره شیران را نشان می‌دهد.

علاوه بر مرمر قره شیران تراورتن‌های در ناحیه برجلو و سفزچی با خروج چشم‌های آهک‌ساز تشکیل گردیده

است ولی بدليل خلل و فرج و رنگ نامناسب آن مورد استفاده قرار نگرفته است. تنها محل مصرف آن می‌تواند

بعنوان سنگ تیشه‌ای و سنگ فرش فضاهای آزاد باشد.

پاره‌ای از بازالت‌های ناحیه صائین و جنوب منطقه مورد بررسی می‌توانند در پی ساختمان مورد استفاده قرار گیرد

و بعلاوه بگونه آزمایشی گدازه‌های آندزیتی می‌توانند برای سنگ نما مورد بررسی قرار گیرند که هزینه بسیار

بالایی را در پی خواهد داشت و نتیجه مثبت نیز 50 درصد خواهد بود. بنظر می‌رسد ریسک در این مورد

اقتصادی نباشد.

فصل پنجم

نتیجه‌گیری و پیشنهاد

فصل پنجم: پیشنهادات

نتیجه بررسی‌های زمین‌شناسی-اکتشافی در جنوب غرب استان اردبیل حاکی از وجود کانی‌سازی زئولیت، پرلیت، پامیس با پتانسیل بسیار بالا و پاره‌ای از مواد معدنی کم ارزش بوده که ارزیابی اقتصادی آنها نیازمند مطالعات تکمیل‌تری است. این مطالعات بشرح ذیل در مناطق مختلف پیشنهاد می‌گردد.

شایان ذکر است که مناطق پیشنهادی بگونه چهارگوش‌هایی در نقشه پیوست نموده شده است.

5-1- محدوده شماره I, II: خانه شیر

در ناحیه خانه شیر و آفاجای مطالعات به جهت ارزیابی زئولیت و پرلیت و پامیس و خاک صنعتی منطقه‌ای به وسعت 40 کیلومتر پیشنهاد می‌گردد.

جهت شناسایی مواد پوزولانی پیشنهاد می‌گردد از تمامی مناطق در صورت نیاز تست تکنولوژی که شامل تعیین مقاومت، پوزولان اکتیوته می‌باشد انجام پذیرد.

5-2- محدوده شماره III: کری بزرگ

برای ارزیابی کانسار در این محدوده عملیات ذیل پیشنهاد می‌گردد.

1- تهیه نقشه زمین‌شناسی به مقیاس 1/10000 به وسعت 70 کیلومتر مربع

2- تهیه نقشه زمین‌شناسی توپوگرافی به مقیاس 1/10000 به وسعت 70 کیلومتر مربع

3- روبرداری و آشکارسازی و حفر تراشه و چاهک در زون‌های کانه‌دار و آلت‌ه شده به منظور پی بردن به مرز

واحد سنگی و ابعاد زون کانه‌دار با حجمی برابر 300 متر مکعب

4- نمونه‌برداری به تعداد 10 عدد جهت مطالعات سنگ‌شناسی (پتروگرافی و پترولوزی) و فسیل‌شناسی

5- برداشت و نمونه‌برداری 3 قطعه به جهت آزمایشات تکنولوژی از سنگ کانسار

6- نمونه‌برداری از کانسار به تعداد 10 قطعه جهت آزمایشات کانی‌شناسی

7- آزمایش‌های لازم برای مشخص شدن اکسیدهای

SiO_2 , Al_2O_3 , Fe_2O_3 , TiO_2 , CaO , MgO , Na_2O , K_2O , LOI

5- محدوده شماره IV: روستای تره تیزک

در ناحیه دو نوع ماده معدنی شناسائی گردیده که هر دو بسیار با ارزش می‌باشند این دو ماده زئولیت و پرلیت می‌باشد. جهت ارزیابی مقدماتی عملیات ذیل برای این دو ماده پیشنهاد می‌گردد.

-1- تهیه نقشه زمین‌شناسی به مقیاس 1/5000 به وسعت 20 کیلومتر مربع

-2- تهیه نقشه توپوگرافی به مقیاس 1/5000 به وسعت 20 کیلومتر مربع

-3- روبرداری و آشکارسازی و زونهای کانه‌دار به حجم 800 متر مکعب به منظور پی بردن به کنتاکت واحدهای زمین‌شناسی و معدنی و مشخص نمودن ابعاد زون‌های معدنی

-4- نمونه‌برداری به تعداد 10 قطعه جهت مطالعات پتروگرافی و پترولواژی

-5- نمونه‌برداری جهت آزمایشات تکنولواژی به تعداد 6 قطعه شامل پخت، دانه‌بندی زئولیت و انساط‌پذیری، درجه حرارت پیش گرمائی و انساط نهائی.

-6- آزمایشات شیمیایی جهت تعیین اکسیدها و نوع کانی‌ها به تعداد 30 نقطه

-7- آزمایش تعیین وزن مخصوص جهت مواد خام و محصول فرآوری شده

5- محدوده شماره V: چال داغ، آیلی داغ (اندیس پرلیت)

ناحیه معدنی چال داغ واقع در جنوب روستای زرج آباد

برای ارزیابی کانسار چال داغ از نوع پرلیت عملیات ذیل پیشنهاد می‌گردد.

-1- تهیه نقشه زمین‌شناسی به مقیاس 1/10000 به وسعت 20 کیلومتر مربع

-2- تهیه نقشه توپوگرافی به مقیاس 1/10000 به وسعت 20 کیلومتر مربع

-3- روبرداری و آشکارسازی در زونهای کانه‌دار به حجم 200 متر مکعب به منظور پی بردن به کنتاکت واحد

معدنی و مشخص شدن ابعاد زون کانه‌دار

4- نمونه برداری به تعداد 10 قطعه جهت مطالعات پترولوزی و پتروگرافی

5- نمونه برداری جهت آزمایشات تکنولوژی به تعداد 3 قطعه شامل انساط پذیری و درجه حرارت انساط درجه

حرارت پیش گرمائی

6- نمونه برداری جهت آزمایشات شیمیایی و مشخص نمودن اکسیدهای لازم به تعداد 5 قطعه

7- نمونه برداری جهت آزمایشات XRD به تعداد 3 قطعه جهت مشخص نمودن فازهای کانی سازی

8- اکسیدهای لازم $\text{SiO}_2, \text{Al}_2\text{O}_3, \text{Fe}_2\text{O}_3, \text{TiO}_2, \text{CaO}, \text{MgO}, \text{Na}_2\text{O}, \text{K}_2\text{O}, \text{LOI}$

9- آزمایشات تعیین وزن مخصوص ماده خام و بعمل آمده به تعداد یک قطعه

5-5- محدوده شماره V: آیلی داغ، چال داغ (زئولیت)

این محدوده ناحیه آیلی داغ را در بر می گیرد و جهت اکتشافات زئولیت در نظر گرفته شده است و مقیاس نقشه

لازم 1/5000 کافی است.

پیوست‌ها

شرکت مهندسین مشاور پیچاب کاوش

تاریخ ۱۵.۱۱.۱۴۰۷
شماره ۶۹۰۴۶۰
پوست سه بزرگ

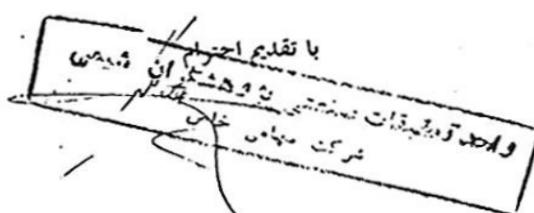

واحد تحقیقات صنعتی
پژوهشگران شیمی
سهامی خاص

شرکت مهندسین مشاور پیچاب کاوش

احترام‌آمیخته نامه شماره ۷۹/۲۹۸ مورخ ۷۹/۱۰/۱۱ نیجه
۲۲ غونه برای آنالیز شیمی و ۱۴ غونه برای آنالیز XRD را بشرح پوست
با استحضار می‌رساند.

خواهشمند است دستور فرمایند مبلغ هشت میلیون و هشتصد و شش هزار
ریال (-/۸۸۰۶۰۰۰) ریال) هزینه آنالیز شیمیائی و کافی شناسی و
آماده سازی را در وجه این واحد پرداخت نمایند.

شماره ۲۴۲۳۴۵
پروژه دیروختی
۵۵۰۰۰۰۰ فیوژن پیچاب زیارتی
تاریخ ۱۳۹۸/۱۱/۱۵
پوست دارند

نامه ۱۱/۷۹

آدرس: تهران، خیابان میرزا شیرازی، پلاک ۶۳، طبقه چهارم تلفن و فاکس: ۸۳۸۲۲۳

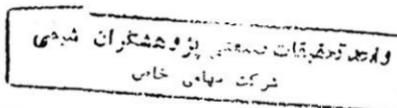
نتایج آنالیزهای شیمیایی

Sampl. No.	Lab. No.	% SiO ₂	% Al ₂ O ₃	% Fe ₂ O ₃	% TiO ₂	% CaO	% MgO	% Na ₂ O	% K ₂ O	% Loi
KH-01	3593	63,1	16,4	4,09	0,64	4,55	1,47	3,81	2,37	2,76
KH-02	3594	66,5	14,8	2,98	0,58	4,97	1,02	3,01	2,87	2,95
KH-05	3596	66,4	15,8	1,78	0,21	1,80	0,49	2,46	3,92	6,77
KH-13	3597	64,8	12,1	1,27	0,13	4,40	0,82	0,63	1,90	13,7
KH-14	3598	66,8	16,0	1,77	0,41	1,10	0,20	3,66	5,85	4,01
KH-15	3599	72,7	12,5	1,29	0,11	0,98	0,21	1,35	7,41	3,10
KH-23	3603	68,8	14,5	1,64	0,27	2,31	0,35	4,02	3,56	4,21
KH-26	3605	66,0	12,0	0,78	0,14	4,00	0,64	1,01	1,26	14,0
KH-33	3608	72,0	12,5	1,00	0,18	0,83	0,10	3,22	5,17	4,72
KH-34	3609	71,2	11,8	1,07	0,21	0,90	0,16	2,48	4,73	7,21
KH-35	3610	69,3	14,4	1,27	0,28	0,80	0,12	4,50	4,70	4,40
KH-36	3611	69,3	13,9	1,48	0,38	1,00	0,19	3,82	4,85	4,90
KH-38	3612	55,1	13,0	2,91	0,53	5,56	1,73	1,35	1,82	17,8
KH-39	3613	58,5	14,0	2,77	0,64	5,70	1,23	2,09	2,66	11,9
KH-42	3614	70,3	14,6	1,22	0,24	0,45	0,08	3,54	5,20	4,05
KH-43	3615	69,0	12,7	1,63	0,28	1,49	0,33	1,90	4,41	8,1
KH-45	3616	74,2	13,8	0,86	0,24	0,50	0,04	4,70	5,0	0,25
KH-49	3617	72,3	13,3	1,14	0,23	0,45	0,08	3,90	5,07	3,01
KH-51	3618	74,0	14,3	0,71	0,24	0,58	0,07	4,54	5,11	0,14
KH-52	3619	72,3	13,3	1,06	0,20	0,44	0,07	2,92	5,37	3,94
KH-53	3620	66,0	16,1	4,21	0,65	2,34	1,57	2,27	4,00	2,45
KH-54	3621	55,0	17,0	0,93	0,56	7,56	0,37	1,43	1,53	15,1

و امداد تحقیقات سیلوریوگرافی و مکانیکی
دست کت مهندس خاص

V9 - 52.

SAMPL NO.	LAB NO.	X R D RESULT
KH-04	3595	FELDSPAR + QUARTZ + AMORPHOUS PHASE + CLAY MINERAL
KH-05	3596	AMORPHOUS PHASE + QUARTRZ + FELDSPAR + CLAY MINERAL (minor)
KH-13	3597	CLINOPTIOLITE + MORDENITE + CLAY MINERAL (minor)
KH-15	3599	FELDSOAR (K,Na) + CRISTOBALITE + CLAY MINERAL + HEMATITE + QUART
KH-16	3600	CRISTOBALITE + QUARTZ + FELDSPAR + CLAY MINERAL + HEMATITE minor
KH-17	3601	QUARTRZ + FELDSPAR + CLAY MINERAL (minor) + HEMATITE
KH-20	3602	FELDSPAR (K,Na) + QUARTZ (minor) + CLAY MINERAL
KH-25	3604	CLINOPTIOLITE + MORDENITE + CLAY MINERAL + QUARTZ (minor)
KH-26	3605	CLINOPTIOLITE (zeolite) + MORDENITE + (zeolite) + CRISTOBALITE +CLAYMINERAL
KH-27	3606	CLINOPTIOLITE + CRISTOBALITE + MORDENITE + QUARTZ +CLAYMINERAL (minor)
KH-29	3607	CALCITE (majur) + QUARTZ + FELDESPAR + CLAY MINERAL
KH-38	3612	QUARTZ + FELDSPAR + CALCITE + CLAY MINERAL (minor) + HEMATIT (minor)
KH-39	3613	QUARTZ + FELDSPAR + CLAY MINERAL + CALCITE + AMORPHHAUS PHASE
KH-43	3615	AMORPHHAUS PHASE + QUARTZ + FELDSPAR + CLAY MINERAL (minor)

نتایج مطالعات پتروگرافی

نمونه kh-06

در نمونه دستی خاکستری مایل به قهوه‌ای رنگ است. در متن آن بلورهای سفید رنگ پلازیوکلاز با جلای خاکی و بلورهای سانیدین با جلای شیشه‌ای دیده می‌شود.

بافت: هیالوپورفیریک

فوکریست‌ها:

- سانیدین حدود 6 درصد در متن سنگ دیده می‌شود. اندازه بلورهای آن تا 3 میلیمتر می‌رسد. اغلب

دارای ماکل دوتایی با بلورهای شفاف، شکستگی‌های عرضی و شکل تقریباً اتومرف می‌باشد.

- پلازیوکلاز حدود 4 درصد سنگ را می‌سازد. اغلب دارای ماکل مرکب آلیت-کارلسbad است. اندازه

بلورهای آن تا 6 میلیمتر می‌رسد. بیشتر شفاف و دارای شکستگی است.

- بیوتیت کمتر از یک درصد و اندازه آن کمتر از یک میلیمتر در زمینه سنگ پراکنده است و به مقدار

ناچیز به کلریت تجزیه شده است.

- کانیهای کدر به مقدار کمتر از یک درصد در زمینه پراکنده است.

- خمیره: خمیره شیشه‌ای است که در آن ذرات بسیار ریز سانیدین، پلازیوکلاز و کانی‌های کدر پراکنده

است.

- نام سنگ: تراکیت آلکالن (عکس شماره 2).

نمونه kh-09

این سنگ در نمونه دستی خاکستری تیره حاوی بلورهای فلدسپات با جلای خاکی و شیشه‌ای و بلورهای ریز پیروکسن به رنگ قهوه‌ای تیره می‌باشد.

بافت: میکروولیتی پورفیریک (گلومروپورفیریک)

فوکریستال‌ها:

- پلازیوکلاز از نوع آندزین، حدود 20 درصد سنگ را تشکیل می‌دهد. اندازه آنها تا 6 میلیمتر می‌رسد.

بیشتر دارای ماکل آلبیت-کارلسbad و گاهی ساختمان منطقه‌ای است. بلورهای آن شفاف و قادر تجزیه است.

- کلینوپیروکسن با بلورهای کوچکتر از 4 میلیمتر حدود 2 درصد وجود دارد.

زمینه: از میکرولیت‌های پلازیوکلاز تشکیل شده است که در آن ذرات بسیار ریز کانیهای کدر و پیروکسن پراکنده است.

نام سنگ: تراکی آندزیت

نمونه kh-10

این سنگ در نمونه دستی خاکستری روشن با زمینه خاکستری تیره حاوی بلورهای درشت فلدسپات با جلای شیشه‌ای است.

بافت: گلومروپورفیریک

فوکریستال‌ها:

- پلازیوکلاز حدود 20 درصد است، اغلب دارای ماکل مرکب آلبیت-کارلسbad و قادر تجزیه است.

- کلینوپیروکسن به مقدار کم و ناچیز، کمتر از یک درصد وجود دارد و اندازه آنها حداقل تا 4 میلیمتر می‌رسد.

- بیوتیت نیز به مقدار ناچیز و کمتر از یک درصد است و طول آنها تا یک میلیمتر می‌رسد.

- کانی‌های کدر به مقدار کم در زمینه سنگ پراکنده است.

خمیره: زمینه از میکرولیت‌های پلازیوکلاز تشکیل شده است که ذرات ریز کانی‌های کدر، بیوتیت و پیروکسن در بین آنها پراکنده است.

نام سنگ: تراکی آندزیت

نمونه kh-11

این سنگ در نمونه دستی سیاه رنگ است و بلورهای الیوین به رنگ سبز تره در متن سنگ قابل رویت می‌باشد.

بافت: میکرولیتی پورفیریک

فنوکریستال‌ها:

- الیوین اولین کانی است که متبلور شده است. شکستگی زیاد دارد و فاقد تجزیه می‌باشد. مقدار آن

حدود ۵ درصد است

- پلازیوکلاز به صورت فنوکریست کم است. اندازه آن ۴ میلیمتر می‌رسد. ماکل مرکب آلیت-کارلسbad

دارد. در آن کلیست دیده می‌شود. کلسیت محصول تجزیه کانی نمی‌باشد بلکه بنظر می‌رسد که احتمالاً

از مذاب‌های باقیمانده هیدروترمال باشد که به صورت قطرات آب در آن باقی مانده است.

- کلینوپیروکسن به صورت فنوکریستال بسیار ناچیز است و اغلب خمیره سنگ را می‌سازد.

در این سنگ لکه‌هایی وجود دارد که در بخش مرکزی آن پلازیوکلاز، در بخش میان آن سوزن‌های

کلینوپیروکسن و در حاشیه کلسیت وجود دارد و گاهی به مقدار کم کوارتز دیده می‌شود. بنظر می‌رسد که

تأثیری محلول‌های هیدروترمال سبب بنظر می‌رسد که تأثیری محلول‌های هیدروترمال سبب واکنش بین کوارتز و

خمیره شده و پیروکسن تشکیل شده است.

خمیره از میکرولیت‌های پلازیوکلاز و کلینوپیروکسن کدر ساخته شده است.

نام سنگ: بازال

نمونه kh-12

در نمونه دستی خاکستری روشن حفره‌دار، حاوی بلورهای فلدسپات و بیوتیت است. فلدسپات‌ها به رنگ

خاکستری روشن با جلای خاکی و در سطح کلیواز با جلای شیشه‌ای می‌باشد و طول آنها تا ۶ میلیمتر می‌رسد.

بیوتیت برنگ قهوه‌ای به صورت ذرات ریز تا طول ۲ میلیمتر است.

بافت: گلومروپورفیریک

فنوکریستال‌ها:

- فلدسپات آلکالن از نوع آنورتوز است و حدود 30 درصد سنگ را می‌سازد. بلورهای آن نیمه اتومرف

و فاقد تجزیه است اندازه بلورهای آن تا 3 میلیمتر می‌رسد. در برخی از بلورهای آن پلاژیوکلاز به

صورت آنتی پرتیت دیده می‌شود.

- پلاژیوکلاز به مقدار کم علاوه بر فنوکریست‌ها به صورت آنتی پرتیت در فلدسپات آلکالن وجود دارد.

- بیوتیت به مقدار کمتر از یک درصد است. اغلب طول آنها کمتر از یک میلیمتر است.

- کانی‌های کدر به مقدار کم و به صورت ذرات کوچک‌تر از یک میلیمتر در سنگ پراکنده است.

زمینه: شامل دانه‌های ریز فلدسپات آلکالن و پلاژیوکراز به صورت میکرولیست و ذرات ریز کانی‌های کدر می‌باشد.

نام سنگ: تراکیت (عکس شماره 4).

زمینه: شیشه‌ای که در آن شکستگی‌های قوسی و کروی شکل به وجود آمده است. علت آن سرد شدن سریع پس از انجاماد می‌باشد.

نام سنگ: گرچه در سنگ کوارتز آزاد وجود ندارد اما از آنجایی که زمینه آن شیشه‌ای می‌باشد مسلماً در نورم آن سیلیس وجود خواهد داشت از این رو نام سنگ‌شناسی آن ریولیت می‌باشد و به خاطر زمینه پرلیتی آن، آن را می‌توان پرلیت نیز نامید.

نمونه 19

در نمونه دستی خاکستری مایل به صورتی است. حاوی قطعات سنگی برنگ خاکستری روشن، بلورهای

فوق العاده ریز کوارتز با جلای شیشه‌ای و بلورهای فوق العاده ریز بیوتیت است. ک

بافت: اوتاکسیتیک

فنوکریستال‌ها:

- کوارتز حدود 10 درصد در سنگ وجود دارد. بلورهای آن فوق العاده ریز و قطر آن حدود یک

میلیمتر است و اغلب شکسته می‌باشد.

- پلازیوکلاز نیز مانند کوارتز اما به مقدار ناچیز و شکسته شده در متن شیشه‌ای دیده می‌شود.

- بیوتیت به مقدار ناچیز و تیغه‌ای شکل است که طول آنها تا یک میلیمتر می‌رسد.

- قطعات سنگی از نوع تراکیت با بافت هیالومیکرولیتی پورفیریک در متن سنگ وجود دارد.

زمینه: زمینه شیشه‌ای است و قطعات خرد شده پومیس دوباره جوش خورد و حالت جریانی پیدا کرده است.

نام سنگ: لیتیک توف

نمونه kh-21

در نمونه خاکستری روشن حاوی بلورهای سفید رنگ فلدسپات به مقدار کم و سوزن‌های بیوتیت به رنگ

قهقهه‌ای تیره و به مقدار ناچیز می‌باشد.

بافت: هیالوپورفیریک

فوکریستال‌ها:

- پلازیوکلاز حدود 5 درصد می‌باشد که دارای ماکل مرکب آلیت-کارلسbad است. ساختمان منطقه‌ای

نیز در آن دیده می‌شود. اندازه آنها تا 3 میلیمتر است. قادر تجزیه می‌باشد و نوع آن الیگوکلاز-آنزین

می‌باشد و اغلب شکسته شده است.

- بیوتیت با بلورهای ریز کشیده به طور تا 5 میلیمتر قادر تجزیه است. اغلب شکسته شده و مقدار آن کمتر

از 2 درصد است.

زمینه: تقریباً به طور کامل شیشه‌ای است که به ندرت تیغک‌های پلازیوکلاز در آن دیده می‌شود و بلورهای

فلدسپات و بیوتیت در آن پراکنده می‌باشد.

نمونه kh-22

در نمونه دستی سنگ کاملاً شیشه‌ای به رنگ خاکستری مایل به سبز است.

بافت: هولو هیالو پرلیتیک

سنگ بطور کلی شیشه‌ای است که در آن به مقدار ناچیز قطعاتی از بلورهای ریز کوارتز، پلاژیوکلاز و بیوتیت دیده می‌شود.

نام سنگ: با توجه به اینکه کاملاً شیشه‌ای است آن را می‌توان ریولیت نامید و با توجه به بافت آن، می‌توان آن را پرلیت نامید.

نمونه kh-24

در نمونه دستی قطعات پرلیت در خمیره‌ای شیشه‌ای به رنگ قهوه‌ای روشن و نیز بلورهای ریز فلدسپات دیده می‌شود.

در زیر میکروسکوپ سنگ از قطعات سنگی و خمیره تشکیل شده است.

قطعات سنگی از جنس پرلیت است که در آن بلورهای ریز پلاژیوکلاز به مقدار کم در متن پرلیت دیده می‌شود. خمیره شیشه‌ای است که قطعات پرلیت را در بر گرفته است و حاوی قطعات شکسته کوارتز، بیوتیت و پلاژیوکلاز می‌باشد.

نام سنگ: لیتیک توف

نمونه kh-28

در نمونه دستی خاکستری رنگ، شیشه‌ای حاوی بلورهای ریز فلدسپات و بیوتیت است.

بافت: هیالو پرلیتیک و گلومروپورفیریک

فنوکریستال‌ها:

- پلاژیوکلاز به صورت بلورهای مجزا یا اجتماعی از بلور می‌باشد. قادر تجزیه‌اند ماکل مرکب آلیت-

کارلسbad دارند. حاشیه آنها خورده شده است و حدود 10 درصد سنگ را می‌سازد.

- بیوتیت با بلورهای کشیده ریز با حاشیه شکسته کمتر از 5 درصد وجود دارد.

- کانی‌های کدر به مقدار ناچیز دیده می‌شود.

خمیره: زمینه سنگ کاملاً شیشه‌ای است که شیشه به صورت مرواریدی (پرلیتی) در آمده است. در آن تیغک‌ها یا میکرولیت‌های پلازیو کلاز دیده می‌شود.

نمونه kh-30

این سنگ در نمونه دستی شیشه‌ای سیاه رنگ حاوی بلورهای به نسبت درشت فلدسپات برنگ خاکستری روشن است.

بافت: هیالومیکرولیتی پورفیریک (گلومروپورفیریک)

فوکریستال‌ها:

- پلازیوکلاز حدود 5 درصد در سنگ دیده می‌شود که اغلب منفرد و گاهی به صورت اجتماعی از بلورها دیده می‌شود و فاقد تجزیه می‌باشد.

- بیوتیت به مقدار ناچیز و کمتر از یک درصد است. طول آنها گاهی تا 4 میلیمتر می‌رسد.

زمینه: شامل میکرولیت‌های فراوان و شیشه است.

نام سنگ: با توجه به وضعیت کانی‌ها نام آن را می‌توان تراکیت آلکالن نامید. اما با توجه به اینکه زمینه آن شیشه‌ای است و با توجه به خصوصیات نمونه دستی، نام ابسیدین(ریولیت) بهتر است.

نمونه kh-31

در نمونه دستی قطعات سنگی و بلورهای فلدسپات در زمینه‌ای شیشه‌ای برنگ خاکستری تیره وجود دارد. فوکریستال‌ها:

- پلازیوکلاز با ماکل پلی ستیتیک و فاقد تجزیه است.

- آمفیبول با مقطع عرضی و لوزی شکل (عکس شماره 6)

- بیوتیت به مقدار ناچیز

- قطعات سنگی از نوع بازالت حاوی بلورهای پلازیوکلاز و پیروکسن

- کوارتز با حاشیه خرد شده و ساخت خلیجی

نمونه kh-32

در نمونه دستی سنگ کاملاً سیاه رنگ است و حاوی بلورهای سفید رنگ فلدسپات و قطعات سنگی می‌باشد.

بافت: هیالوپرلیتی پورفیریک

فنوکریستال‌ها:

- پلاژیوکلاز حدود 5 درصد با حاشیه خورده شده و دارای ماکل مرکب آلتیت-کارلسbad و ماکل تکراری است و قادر تجزیه می‌باشد.

- بیوتیت به مقدار ناچیز وجود دارد و اندازه آنها تا یک میلیمتر می‌رسد.

- قطعات سنگی آن تجزیه شده و اکسیدهای آهن و کلریت به وجود آمده است.

زمینه: شیشه‌ای است و در برخی از قسمت‌ها بافت پرلیتی دارد و فنوکریستال‌ها را در برگرفته است.

نام سنگ: گرچه کوارتز آزاد نارد اما با توجه به نمونه دستی و بافت آن ریولیت (ابسیدین) نامیده می‌شود.

نمونه kh-33

بافت: هیالومیکروولیتی پورفیریک

فنوکریستال‌ها

- پلاژیوکلاز قادر تجزیه با ماکل آلتیت-کارلسbad به طول تا 4 میلیمتر حدود 3 درصد در سنگ وجود دارد.

- بیوتیت با بلورهای ریز کمتر از یک درصد در متن سنگ پراکنده است.

زمینه: شیشه‌ای همراه با میکروولیت‌های پلاژیوکلاز باشد.

نام سنگ: تراکیت آلکالن بدلیل داشتن شیشه‌های ریولیت (پرلیت) بهتر است.

نمونه kh-34

در نمونه دستی خاکستری روشن و سبک وزن است.

بافت: اوتاکسیتیک (هیالومیکروولیتی پورفیریک)

فتوکریستال‌ها:

- پلازیوکلاز با مقدار کمتر از یک درصد به قطر تا 2 میلیمتر

- بیوتیت به مقدار ناچیز و ریز بلور که در خمیره‌ای از شیشه و میکروولیت قرار دارد.

زمینه: شیشه‌ای حاوی میکروولیت پلازیوکلاز می‌باشد.

نام سنگ: توف با توجه به سبکی آن در نمونه دستی پومیس نامیده می‌شود.

نمونه kh-35

این سنگ در نمونه دستی رنگ مایل به سبز داشته و حاوی فلدسپات می‌باشد.

بافت: هیالومیکروولیتی پورفیریک

فتوکریستال‌ها:

- پلازیوکلاز به مقدار کم حدود 3 درصد و به طول 3 میلیمتر می‌باشد. اغلب حاشیه آن خورده شده و با

ماگمای باقیمانده واکنش صورت گرفته است.

- فلدسپات آلکالن به مقدار ناچیز و کمتر از یک میلیمتری است.

زمینه: خمیره آن شیشه‌ای با میکروولیت فراوان می‌باشد.

نام سنگ: تراکیت آلکالن که با توجه به زمینه قطعاً در نورم آن سیلیس وجود دارد.

نمونه kh-36

در نمونه دستی پرلیت است.

بافت: هیالومیکروولیتی پورفیریک

فتوکریستال‌ها:

- پلازیوکلاز حدود 10 درصد به قطر کمتر از 4 میلیمتر است بلورهای آن فاقد تجزیه است. اغلب با

حاشیه نامنظم و خورده شده است.

- فلدسپات آلکالن به مقدار بسیار کم دیده می‌شود.

- بیویت فاقد تجزیه و به مقدار کم حدود یک درصد می‌باشد و طول آن تا 2 میلیمتر می‌رسد.

زمینه: شامل میکرولیت است که در خمیره‌ای شیشه‌ای قرار دارد و فنوکریستال‌ها در آن فراوان هستند.

نام سنگ: تراکیت آلکالن

نمونه kh-37

در نمونه سلتی سبک وزن و برنگ خاکستری روشن می‌باشد و پومیس می‌باشد.

در زیر میکروسکوپ حاوی پلازیولکاز، فلدسپات آلکالن و قطعات سنگی تراکیتی (پرلیت) می‌باشد.

زمینه: شیشه‌ای با میکرولیت، فلدسپات آلکالن و بیویت است.

نام سنگ: لیتیک توف (پومیس حاوی قطعاتی از پرلیت).

نمونه kh-40

بافت: هیالوگلومروپورفیریک و در بخشی اوتاکسیتیک

در این سنگ بلورهای پلازیوکلاز شکسته به طول تا 2 میلیمتر و گاهی مجموعه‌ای از بلورهای پلازیولکاز با هم

دیده می‌شود که همه فاقد تجزیه‌اند. همچنین در آن پیرومیت وجود دارد.

زمینه: شیشه‌ای با حالت جریانی است که در آن فنوکریستال‌ها و پیرومیت پراکنده است.

نام سنگ: توف (پومیس)

نمونه kh-41

در نمونه دستی خاکستری مایل به سیز است (پرلیت)

بافت: هیالوگلومروپورفیریک

فنوکریستال‌ها:

- پلازیوکلاز حدود 4 درصد سنگ را تشکیل می‌دهد و فاقد تجزیه است.

- بیویت کمتر از یک درصد است و بلورهای آن سالم می‌باشد.

زمینه: شیشه‌ای همراه با میکرولیت فراوان می‌باشد.

نام سنگ: تراکیت آلکالن

نمونه Kh-42

نمونه دستی پرلیت

بافت هیالومیکرولیتی پورفیریک (گلومروپورفیریک)

فتوکریستال‌ها:

- پلازیوکلاز حدود 3 درصد و فلدسپات آلکالن به مقدار ناچیز دیده می‌شود.

زمینه: شیشه‌ای حاوی میکرولیت‌های پلازیولکاز و فلدسپات آلکالن

نام سنگ: تراکیت آلکالن

نمونه kh-44

در نمونه دستی خاکستری تیره حاوی بلورهای فلدسپات است (پرلیت)

بافت: هیالومیکرولیتی پورفیریک (گلومروپورفیریک)

فتوکریستال‌ها:

- پلازیوکلاز فاقد تجزیه

- فلدسپات آلکالن از نوع سانیدین به مقدار کم

- بیوتیت به مقدار کم و کمتر از 2 درصد

زمینه: شیشه‌ای حاوی میکرولیت فراوان می‌باشد.

نام سنگ: تراکیت آلکالن. با توجه به اینکه در نورم آن سیلیس وجود دارد می‌توان ریولیت نیز گفت.

نمونه kh-46

در نمونه دستی خاکستری مایل به سبز (پرلیت)

بافت: هیالومیکرولیتی پورفیریک

فتوکریستال‌ها:

- پلاژیوکلاز به مقدار کم حدود 2 درصد

- آنورتوز به مقدار کم حدود 2 درصد با حاشیه خورد شده.

- بیوتیت بسیار ناچیز و کوچکتر از نیم میلیمتر

زمینه: شیشه‌ای حاوی میکرولیت و بلورهای ریز آنورتوز می‌باشد.

نام سنگ: تراکیت آلکالن

نمونه kh-47

در نمونه دستی خاکستری رنگ و شامل پرلیت حاوی پیورمیرید

بافت سنگ: هیالومیکرولیتی پورفیریکی

فنوکریستال‌ها:

- پلاژیوکلاز حدود 3 درصد فاقد تجزیه و طول آنها تا 4 میلیمتر می‌رسد.

- آنوروز حدود 2 درصد

- بیوتیت کمتر از یک درصد و کوچکتر از 2 میلیمتر

زمینه: شیشه‌ای حاوی میکرولیتهای پلاژیوکلاز و آنورتوزی می‌باشد.

در این سنگ حفرات زیادی وجود دارد که از پیورمیرید پر شده است. پیورمیرید یک نوع ریولیت است که بافت

شعاعی دارد.

نام سنگ: تراکیت آلکالن

نمونه kh-48

در نمونه دستی خاکستری روشن (پرلیت)

بافت سنگ: هیالومیکرولیتی پورفیریک

فنوکریستال‌ها:

- آنورتوز به طول 4 میلیمتر حدود 3 درصد در سنگ وجود دارد.

- پلازیوکلاز به طول 4 میلیمتر نیز حدود 4 درصد می‌باشد.

- تورمالین در یک نقطه تجمع حاصل کرده است.

زمینه: شیشه‌ای همراه با میکروولیت فراوان

نام سنگ: تراکیت آلکالن

نمونه kh-49

در نمونه دستی پرلیت حاوی پیرومرید است.

بافت سنگ: هیالومیکروولیتی پورفیریک

فنوکریستال‌ها:

- آنورتوz حدود 4 درصد سنگ را می‌سازد و اندازه بلورهای آن تا 4 میلیمتر می‌رسد.

- پلازیوکلاز حدود 3 درصد از سنگ را می‌سازد و اندازه بلورهای آن تا 5 میلیمتر می‌رسد.

- بیوتیت کمتر از یک درصد در سنگ وجود دارد و اندازه آنها تا 2 میلیمتر است.

زمینه: شیشه‌ای حاوی میکروولیت‌های پلازیوکلاز است. همچنین دارای حفره‌هایی است که بافت اسفوولیتی دارد.

جنس این حفره‌ها ریولیتی است که پیرومرید نامیده می‌شود.

نام سنگ: تراکیت آلکالن

نمونه kh-50

در نمونه دستی خاکستری روشن، حاوی فلدسپات و بیوتیت است و حاوی حفره می‌باشد.

بافت سنگ: هیالومیکروولیتی پورفیریک

فنوکریستال‌ها:

- پلازیوکلاز حدود 10 درصد در سنگ وجود دارد و فاقد تجزیه و دارای ماکل مرکب آلیت-کارلسbad است.

- آنورتوz به مقدار کم وجود دارد.

- بیوتیت به مقدار کم حدود ۲ درصد دیده می‌شود.

- کانی‌های کدر به مقدار ناچیز

گاهی مجموعه این کانی‌ها به صورت گلومریتیک با هم دیده می‌شوند.

زمینه: حاوی میکرولیت‌های پلاژیوکلاز، فلدسپات آلکالن و بیوتیت است که در متن شیشه‌ای قرار دارند.

نام سنگ: تراکیت آلکالن

نموفه kh-06

در نمونه دستی خاکستری مایل به قهوه‌ای رنگ است. در متن آن بلورهای سفیدرنگ پلاژیوکلاز با جلای خاکی و بلورهای سانیدین با جلای شیشه‌ای دیده می‌شود.

بافت: هیالوپورفیریک

فوکریست‌ها:

- سانیدین حدود ۶ درصد در متن سنگ دیده می‌شد. اندازه بلورهای آن تا ۳ میلیمتر می‌رسد. اغلب

دارای ماکل دوتایی با بلورهای شفاف، شکستگی‌های عرضی و شکل تقریباً اتومرف می‌باشد.

- پلاژیوکلاز حدود ۴ درصد سنگ را می‌سازد. اغلب دارای ماکل مرکب آلیت-کارلسbad است. اندازه

بلورهای آن تا ۶ میلیمتر می‌رسد. بیشتر شفاف و دارای شکستگی است.

- بیوتیت کمتر از یک درصد و اندازه آن کمتر از یک میلیمتر در زمینه سنگ پراکنده است و به مقدار

ناچیز به کلریت تجزیه شده است.

- کانی‌های کدر به مقدار کمتر از یک درصد در زمینه پراکنده است.

خمیره: شیشه‌ای است که در آن ذرات بسیار ریز سانیدین، پلاژیوکلاز و کانی‌های کدر پراکنده است.

نام سنگ: تراکیت آلکالن (عکس شماره ۲).

نموفه kh-09

این سنگ در نمونه دستی خاکستری تیره حاوی بلورهای فلدوپات با جلای خاکی و شیشه‌ای و بلورهای ریز پیروکسن به رنگ قهوه‌ای تیره می‌باشد.

بافت: میکرولیتی پورفیریک (گلومروپورفیریک)

فوکریستال‌ها:

- پلاژیوکلاز از نوع آندزین، حدود 20 درصد سنگ را تشکیل می‌دهد. اندازه آنها تا 6 میلیمتر می‌رسد.

بیشتر دارای ماکل آلبیت-کارلسbad و گاهی ساختمان منطقه‌ای است. بلورهای آن شفاف و قادر تجزیه است.

- کلینوپیروکسن با بلورهای کوچکتر از 4 میلیمتر حدود 2 درصد وجود دارد.

زمینه: از میکرولیت‌های پلاژیوکلاز تشکیل شده است که در آن ذرات بسیار ریز کانی‌های کدر و پیروکسن پراکنده است.

نام سنگ: تراکی آندزیت

نمونه kh-10

این سنگ در نمونه دستی خاکستری روشن با زمینه خاکستری تیره حاوی بلورهای درشت فلدوپات با جلای شیشه‌ای است.

بافت: گلومروفیریک

فوکریستال‌ها:

- پلاژیوکلاز حدود 20 درصد است، اغلب دارای ماکل مرکب آلبیت-کارلسbad و قادر تجزیه است.

- کلینوپیروکسن به مقدار کم و ناچیز، کمتر از یک درصد وجود دارد و اندازه آنها حداقل تا 4 میلیمتر می‌رسد.

- بیوتیت نیز به مقدار ناچیز و کمتر از یک درصد است و طول آنها تا یک میلیمتر می‌رسد.

- کانی‌های کدر به مقدار کم در زمینه سنگ پراکنده است.

خمیره: زمینه از میکرولیت های پلاژیوکلاز تشکیل شده است که ذرات ریز کانی های کدر، بیوتیت و پیروکسن در بین آنها پراکنده اس.

نام سنگ: تراکی آندزیت

نمونه Kh-11

این سنگ در نمونه دستی سیاه رنگ است و بلورهای الیوین به رنگ سبز تیره در متن سنگ قابل رویت می باشد.

بافت: میکرولیتی پورفیریک

فوکریستال ها:

- الیوین اولین کانی است که متبلور شده است. شکستگی زیاد دارد و فاقد تجزیه می باشد. مقدار آن حدود 5 درصد است.

- پلاژیوکلاز به صورت فوکریست کم است. اندازه آن تا 4 میلیمتر می رسد. ماکل مرکب آلیت-

کارلسپاد دارد. در آن کلسیت دیده می شود. کلسیت محصول تجزیه کانی نمی باشد بلکه بنظر می رسد

که احتمالاً از مذابهای باقیمانده هیدروترمال باشد که به صورت قطرات آب در آن باقیمانده است.

- کلینوپیروکسن به صورت فوکریستال بسیار ناچیز است و اغلب خمیره سنگ را می سازد.

در این سنگ لکه هایی وجود دارد که در بخش مرکزی آن پلاژیوکلاز، در بخش میانی آن سوزن های

کلینوپیروکسن و در حاشیه کلسیت وجود دارد و گاهی به مقدار کم کوارتز دیده می شود. بنظر می رسد که تأثیر

محلول های هیدروترمال سبب واکنش بین کوارتز و خمیره شده و پیروکسن تشکیل شده است.

خمیره: از میکرولیت های پلاژیوکلاز و کلینوپیروکسن کدر ساخته شده است.

نام سنگ: بازالت

نمونه kh-12

در نمونه دستی خاکستری روشن حفره‌دار، حاوی بلورهای فلدسپات و بیوتیت است. فلدسپات‌ها به رنگ خاکستری روشن با جلای خاکی و در سطح کلیواژ با جلای شیشه‌ای می‌باشد و طول آنها تا ۶ میلیمتر می‌رسد. بیوتیت برنگ قهوه‌ای به صورت ذرات ریز تا طول ۲ میلیمتر است.

بافت: گلومروپورفیریک

فنوکریستال‌ها:

- فلدسپات آلکالن از نوع آنورتووز است و حدود ۳۰ درصد سنگ را می‌سازد. بلورهای آن نیمه اتومرف

و فاقد تجزیه است، اندازه بلورهای آن تا ۳ میلیمتر می‌رسد. در برخی از بلورهای آن پلازیوکلاز به

صورت آنتی پرتیت دیده می‌شود.

- پلازیوکلاز به مقدار کم علاوه بر فنوکریست‌ها به صورت آنتی پرتیت در فلدسپات آلکالن وجود دارد.

- بیوتیت به مقدار کمتر از یک درصد است. اغلب طول آنها کمتر از یک میلیمتر است.

- کانی‌های کدر به مقدار کم و به صورت ذرات کوچکتر از یک میلیمتر در سنگ پراکنده است. ک

زمینه: شامل دانه‌های ریز فلدسپا آلکالن و پلازیوکلاز به صورت میکرولیت و ذرات ریز کانی‌های کدر می‌باشد.

نام سنگ: تراکیت (عکس شماره ۴).

زمینه: شیشه‌ای که در آن شکستگی‌های قوسی و کروی شکل به وجود آمده است. علت آن سرد شدن سریع پس از انجاماد می‌باشد.

نام سنگ: گرچه در سنگ کوارتز آزاد وجود ندارد اما از آنجایی که زمینه آن شیشه‌ای می‌باشد مسلماً در نور آن سیلیس وجود خواهد داشت از این رو نام سنگ‌شناسی آن ریولیت می‌باشد و به خاطر زمینه پرلیتی آن، آن را می‌توان پرلیت نیز نامید.

نمونه kh-19

در نمونه دستی خاکستری مایل به صورتی است. حاوی قطعات سنگی برنگ خاکستری روشن، بلورهای فوق العاده ریز کوارتز با جلای شیشه‌ای و بلورهای فوق العاده ریز بیوتیت است.

بافت: اوتاکسیتیک

فنوکریستال‌ها:

- کوارتز حدود 10 درصد در سنگ وجود دارد. بلورهای آن فوق العاده ریز و قطر آن حدود یک میلیمتر

است و اغلب شکسته می‌باشد.

- پلازیوکلاز نیز مانند کوارتز اما به مقدار ناچیز و شکسته شده در متن شیشه‌ای دیده می‌شود.

- بیوتیت به مقدار ناچیز و تیغه‌ای شکل است که طول آنها تا یک میلیمتر می‌رسد.

- قطعات سنگی از نوع تراکیت با بافت هیالومیکرولیتی پورفیریک در متن سنگ وجود دارد.

زمینه: شیشه‌ای است و قطعات خرد شده پومیس دوباره جوش خورده و حالت جریانی پیدا کرده است.

نام سنگ: لیتیک توف

نمونه kh-21

در نمونه دستی خاکستری روشن حاوی بلورهای سفید رنگ فلدسپات به مقدار کم و سوزن‌های بیوتیت به رنگ قهوه‌ای تیره و به مقدار ناچیز می‌باشد.

بافت: هیالوپورفیریک

فنوکریستال‌ها:

- پلازیوکلاز حدود 5 درصد می‌باشد که دارای ماکل مرکب آلیت-کارلسbad است. ساختمان منطقه‌ای

نیز در آن دیده می‌شود. اندازه آنها تا 3 میلیمتر است. فاقد تجزیه می‌باشد و نوع آن الیگوگاتر-آنذین

می‌باشد و اغلب شکسته شده است.

- بیوتیت با بلورهای ریز کشیده به طول تا 5 میلیمتر فاقد تجزیه است. اغلب شکسته شده و مقدار آن کمتر

از 2 درصد است.

زمینه: تقریباً به طور کامل شیشه‌ای است که به ندرت تیغک‌های پلازیوکلاز در آن دیده می‌شود و بلورهای فلدسپات و بیوتیت در آن پراکنده می‌باشد.

KH-22 نمونه

در نمونه دستی کاملاً شیشه‌ای به رنگ خاکستری مایل به سبز است.

بافت: هولو‌هیالوپرلیتیک

سنگ بطور کلی شیشه‌ای است که در آن به مقدار ناچیز قطعاتی از بلورهای ریز کوارتز، پلازیوکلاز و بیوتیت

دیده می‌شود.

نام سنگ: با توجه به اینکه شیشه‌ای است آن را می‌توان ریولیت نامید و با توجه به بافت آن، می‌توان آن را پرلیت

نامید.

KH-24 نمونه

در نمونه دستی قطعات پرلیت در خمیره‌ای شیشه‌ای به رنگ قهوه‌ای روشن و نیز بلورهای ریز فلدسپات دیده

می‌شود.

در زیر میکروسکوپ سنگ از قطعات سنگی و خمیره تشکیل شده است.

قطعات سنگی از جنس پرلیت است و که در آن بلورهای ریز پلازیوکلاز به مقدار کم در متن پرلیت دیده

می‌شود.

خمیره شیشه‌ای است که قطعات پرلیت را در بر گرفته است و حاوی قطعات شکسته کوارتز، بیوتیت و پلازیوکلاز

می‌باشد.

نام سنگ: لیتیک توف

KH-28 نمونه

در نمونه دستی خاکستری رنگ، شیشه‌ای حاوی بلورهای ریز فلدسپات و بیوتیت است.

بافت: هیالوپرلیتی پورفیریک و گلومروپروفیریک

فوکریستال‌ها

- پلازیوکلاز به صورت بلورهای مجرا یا اجتماعی از بلور می‌باشد. فاقد تجزیه‌اند ماکل مرکب آلیت-

کارلسbad دارند. حاشه آنها خورده شده است و حدود 10 درصد سنگ را می‌سازد.

- بیوتیت با بلورهای کشیده ریز با حاشیه شکسته کمتر از 5 درصد وجود دارد.

- کانی‌های کدر به مقدار ناچیز دیده می‌شود.

خمیره: زمینه سنگ کاملاً شیشه‌ای است که شیشه بصورت مرواریدی (پرلیتی) در آمده است. در آن تیغک‌ها یا میکرولیت‌های پلازیوکلاز دیده می‌شود.

KH-30

این سنگ در نمونه دستی شیشه‌ای سیاه رنگ حاوی بلورهای به نسبت درشت فلدسپات برنگ خاکستری روشن است.

بافت: هیالومیکرولیتی پورفیریک (گلومروپورفیریک)

فوکریستال‌ها

- پلازیوکلاز حدود 5 درصد در سنگ دیده می‌شود که اغلب منفرد و گاهی به صورت اجتماعی از بلورها دیده می‌شود و فاقد تجزیه می‌باشد.

- بیوتیت به مقدار ناچیز و کمتر از یک درصد است. طول آنها گاهی تا 4 میلیمتر می‌رسد.

زمینه: شامل میکرولیت‌های فراوان و شیشه است.

نام سنگ: با توجه به وضعیت کانی‌ها نام آن را می‌توان تراکیت آلکالن نامید. اما با توجه به اینکه زمینه آن شیشه‌ای است و با توجه به خصوصیات نمونه دستی، نام ابسیدین (ریولیت) بهتر است.

KH-31

در نمونه دستی قطعات سنگی و بلورهای فلدسپات در زمینه‌ای شیشه‌ای برنگ خاکستری تیره وجود دارد.

فوکریستال‌ها

- پلازیوکلاز با ماکل پلی‌ستنتیک و فاقد تجزیه است.

- آمفیبول با مقطع عرضی و لوزی شکل (عکس شماره 6)

- بیوتیت به مقدار ناچیز

- قطعات سنگی از نوع بازالت حاوی بلورهای پلاژیوکلاز و پیروکسن

- کوارتز با حاشیه خردشده و ساخت خلیجی

KH-32

در نمونه دستی سنگ کاملاً سیاه رنگ است و حاوی بلورهای سفید رنگ فلدسپات و قطعات سنگی می‌باشد.

بافت: هیالوپرلیتی پورفیریک

فنوکریستال‌ها

- پلاژیوکلاز حدود 5 درصد با حاشیه خوردشده و دارای ماکل مرکب آلیت- کارلسbad و ماکل

تکراری است و فاقد تجزیه می‌باشد

- بیوتیت به مقدار ناچیز وجود دارد و اندازه آنها تا یک میلیمتر می‌رسد.

- قطعات سنگی آن تجزیه شده و اکسیدهای آهن و کلریت به وجود آمده است.

زمینه: شیشه‌ای است و در برخی از قسمت‌ها بافت پرلیتی دارد و فنوکریستال‌ها را در بر گرفته است.

نام سنگ: گرچه کوارتز آزاد ندارد اما با توجه به نمونه دستی آن ریولیت (ابسیدین) نامیده می‌شود.

KH-33

بافت: هیالوپرلیتی پورفیریک

فنوکریستال‌ها

- پلاژیوکلاز فاقد تجزیه با ماکل آلیت- کارلسbad به طول 4 میلیمتر حدود 3 درصد در سنگ وجود

دارد

- بیوتیت با بلورهای ریز کمتر از یک درصد در متن سنگ پراکنده است.

زمینه: شیشه‌ای همراه با میکرولیت‌های پلاژیوکلاز باشد.

نام سنگ: تراکیت آلکالن اما بدلیل داشتن شیشه‌های ریولیت (پرلیت) بهتر است.

KH-34 نمونه

در نمونه دستی خاکستری روشن و سبک وزن است.

بافت: اوتاکسیتیک (هیالومیکرولیتی پورفیریک)

فوکریستال‌ها

- پلازیوکلاز با مقدار کمتر از یک درصد به قطر تا 2 میلیمتر

- بیوتیت به مقدار ناچیز و ریز بلور که در خمیره‌ای از شیشه و میکرولیت قرار دارد.

زمینه: شیشه‌ای حاوی میکرولیت پلازیوکلاز می‌باشد.

نام سنگ: توف با توجه به سبکی آن در نمونه دستی پومیس نامیده می‌شود.

KH-35 نمونه

این سنگ در نمونه دستی رنگ مایل به سبز داشته و حاوی فلدسپات می‌باشد.

بافت: هیالومیکرولیتی پورفیریک

فوکریستال‌ها

- پلازیوکلاز به مقدار کم حدود 3 درصد و به طول 3 میلیمتر می‌باشد. اغلب حاشیه آن خورده شده و با

ماگمای باقیمانده واکنش صورت گرفته است.

- فلدسپات آلکالن به مقدار ناچیز و کمتر از یک میلیمتر است.

زمینه: خمیره آن شیشه‌ای با میکرولیت فراوان می‌باشد.

نام سنگ: تراکیت آلکالن که با توجه به زمینه قطعاً در نورم آن سیلیس وجود دارد.

KH-36 نمونه

در نمونه دستی پرلیت است.

بافت: هیالومیکرولیتی پورفیریک

فنوکریستال‌ها

- پلازیوکلاز حدود 10 درصد به قطر کمتر از 4 میلیمتر است بلورهای آن فاقد تجزیه است. اغلب با

حاشیه نامنظم و خورده شده است.

- فلدسپات آلکالن به مقدار بسیار کم دیده می‌شود.

- بیوتیت فاقد تجزیه و به مقدار کم حدود یک درصد می‌باشد و طول آن تا 2 میلیمتر می‌رسد.

زمینه: شامل میکروولیت است که در خمیره‌ای شیشه‌ای قرار دارد و فنوکریستال‌ها در آن فراوان هستند.

نام سنگ: تراکیت آلکالن

نمونه Kh-37

در نمونه دستی سبک وزن و برنگ خاکستری روشن می‌باشد و پومیس می‌باشد.

در زیر میکروسکوپ حاوی پلازیوکلاز، فلدسپات آلکالن و قطعات سنگی تراکیتی (پرلیت) می‌باشد.

زمینه: شیشه‌ای با میکروولیت، فلدسپات آلکالن و بیوتیت است.

نام سنگ: لیتیک توف (پومیس حاوی قطعاتی از پرلیت).

نمونه KH-40

بافت: هیالوگلومروپورفیریک و در بخشی اوتاکسیتیک

در این سنگ بلورهای پلازیوکلاز شکسته به طول تا 2 میلیمتر و گاهی مجموعه‌ای از بلورهای پلازیوکلاز با هم

دیده می‌شود که همه فاقد تجزیه‌اند. همچنین در آن پیرومیت وجود دارد.

زمینه: شیشه‌ای با حالت جریانی است که در آن فنوکریستال‌ها و پیرومیت پراکنده است.

نام سنگ: توف (پومیس)

نمونه KH-41

در نمونه دستی خاکستری مایل به سبز است (پرلیت)

بافت: هیالومیکرولیتی پورفیریک

فنوکریستال‌ها

- پلاژیوکلاز حدود 4 درصد سنگ را تشکیل می‌دهد و فاقد تجزیه است.

- بیوتیت کمتر از یک درصد است و بلورهای آن سالم می‌باشد.

زمینه: شیشه‌ای همراه با میکروولیت فراوان می‌باشد.

نام سنگ: تراکیت آلکالن

نمونه KH-42

نمونه دستی پرلیت

بافت: هیالومیکروولیتی پورفیریک (گلومروپورفیریک)

فنوکریستال‌ها

- پلاژیوکلاز حدود 3 درصد و فلدسپات آلکالن به مقدار ناچیز دیده می‌شود.

زمینه: شیشه‌ای حاوی میکروولیت‌های پلاژیوکلاز و فلدسپات آلکالن

نام سنگ: تراکیت آلکالن

نمونه KH-44

در نمونه دستی خاکستری تیره حاوی بلورهای فلدسپات است (پرلیت)

بافت: هیالومیکروولیتی پورفیریک (گلومروپورفیریک)

فنوکریستال‌ها

- پلاژیوکلاز فاقد تجزیه

- فلدسپات آلکالن از نوع سانیدین به مقدار کم

- بیوتیت به مقدار کم و کمتر از 2 درصد

زمینه: شیشه‌ای حاوی میکروولیت فراوان می‌باشد.

تام سنگ: تراکیت آلکالن، با توجه به اینکه در نورم آن سیلیس وجود دارد می‌توان ریولیت نیز گفت.

KH-46 نمونه

در نمونه دستی خاکستری مایل به سبز (پرلیت)

بافت: هیالومیکرولیتی پورفیریک

فوکریستال‌ها

- پلاژیوکلاز به مقدار کم حدود 2 درصد

- آنورتوуз به مقدار کم حدود 2 درصد با حاشیه خورده شده

- بیوتیت بسیار ناچیز و کوچکتر از نیم میلیمتر

زمینه: شیشه‌ای حاوی میکرولیت و بلورهای ریز آنورتووز می‌باشد.

نام سنگ: تراکیت آلکالن

KH-47 نمونه

در نمونه دستی خاکستری رنگ و شامل پرلیت حاوی پیرومیرید

بافت: هیالومیکرولیتی پورفیریک

فوکریستال‌ها

- پلاژیوکلاز حدود 3 درصد فاقد تجزیه و طول آنها تا 4 میلیمتر می‌رسد.

- آنورتووز حدود 2 درصد

- بیوتیت کمتر از یک درصد و کوچکتر از 2 میلیمتر

زمینه: شیشه‌ای حاوی میکرولیت‌های پلاژیوکلاز و آنورتووزی می‌باشد.

در این سنگ حفرات زیادی وجود دارد که از پیرومیرید پر شده است. پیرومیرید یک نوع ریولیت است که بافت

شعاعی دارد.

نام سنگ: تراکیت آلکالن

KH-48 نمونه

در نمونه دستی خاکستری روشن (پرلیت)

بافت: هیالومیکرولیتی پورفیریک

فوکریستال‌ها

- آنورتوز به طول 4 میلیمتر حدود 3 درصد در سنگ وجود دارد.

- پلاژیوکلاز به طول 4 میلیمتر نیز حدود 4 درصد می‌باشد.

- تورمالین در یک نقطه تجمع حاصل کرده است.

زمینه: شیشه‌ای همراه با میکرولیت فراوان

نام سنگ: تراکیت آلکالن

KH-49

در نمونه دستی پرلیت حاوی پیرومرید است.

بافت: هیالومیکرولیتی پورفیریک

فوکریستال‌ها

- آنورتوز حدود 4 درصد سنگ را می‌سازد و اندازه بلورهای آن تا 4 میلیمتر می‌رسد.

- پلاژیوکلاز حدود 3 درصد از سنگ را می‌سازد و اندازه بلورهای آن تا 5 میلیمتر می‌باشد.

- بیوتیت کمتر از یک درصد در سنگ وجود دارد و اندازه آنها تا 2 میلیمتر است.

زمینه: شیشه‌ای حاوی میکرولیت‌های پلاژیوکلاز است. همچنین دارای حفره‌هایی است که بافت اسفوکرولیتی دارد.

جنس این حفره‌ها ریولیتی است که پیرومرید نامیده می‌شود.

نام سنگ: تراکیت آلکالن

KH-50

در نمونه دستی خاکستری روشن، حاوی فلدسپات و بیوتیت است و حاوی حفره می‌باشد.

بافت: هیالومیکرولیتی پورفیریک

فنوکریستال‌ها

- پلازیوکلاز حدود 10 درصد در سنگ وجود دارد و فاقد تجزیه و دارای ماکل مرکب آلیت-کارلسbad است.

- آنورتوز به مقدار کم وجود دارد.

- بیوتیت به مقدار کم حدود 2 درصد دیده می‌شود.

- کانی‌های کدر به مقدار ناچیز

گاهی مجموعه این کانی‌ها بصورت گلومریتیک با هم دیده می‌شوند.

زمینه: حاوی میکرولیت‌های پلازیوکلاز، فلدسپات آلکالن و بیوتیت است که در متن شیشه‌ای قرار دارند.

نام سنگ: تراکیت آلکالن